இளைஞர் இலக்கணம்

இரண்டாம் புத்தகம்

4, 5, 6 படிவங்கட்கு

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்

க் ச் ட் த் ப் ற்
வல்லினம்
ங் ஞ் ண் ந் ம் ன்
மெல்லினம்
ய் ர் ல் வ் ழ் ள்
இடையினம்

12402

பப்ளிஷிங் கம்பெனி,
6, கொண்டி செட்டித் தெரு, சென்னை-1

இளைஞர் இலக்கணம்

(சிறப்புப் பகுதி)

4, 5, 6-ஆம் படிவங்கட்கு உரியது

ஆசிரியர்
டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்
M.A., L.T., M.O.L., Ph.D.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை.

நேஷனல் பப்ளிஷிங் கம்பெனி
6, கொண்டி செட்டித் தெரு, சென்னை–1

பதிப்புரிமை] 1953 [விலை ரூ. 1-4-0

முதற் பதிப்பு—1953

Kabeer Printing Works, Madras (2302)

முகவுரை

இளைஞர் இலக்கணம் என்னும் பெயருடன் வெளிவரும் இவ்விலக்கண நூல் 4, 5, 6-ஆம் படிவங்களில் சிறப்புத் தமிழ் கற்கும் மாணவர்க்கென்று எழுதப்பெற்றது. அம்மாணவர்க்கே சிறப்பு முறையில் இலக்கணம் கற்பித்தல் வேண்டும் என்பது பாடத்திட்டத்தின் விதி. ஆதலின், அதற்கென்று அமைக்கப்பெற்ற பாட இயலை (Syllabus) உளங்கொண்டே இந்நூல் எழுதப்பெற்றது.

மாணவர்க்கு நன்கு தெரிந்த உதாரணங்களைக் கொண்டே, மிக எளிய நடையில், இலக்கணச் செய்திகள் இதன்கண் விளக்கப்பெற்றுள்ளன. பண்பட்ட ஆசிரியர்கள் பாராட்டிப் பேசும்—முதலில் உதாரணங்களைக் கொடுத்து அவற்றிலிருந்து விதிகளை அறியும்—முறையில் (Inductive Method) இந்நூற் செய்திகள் தெளிவாக வரையப்பெற்றுள்ளன.

ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் இறுதியிலும், சில அதிகாரங்களில் இடையிலும் இறுதியிலும் பயிற்சிகள் தரப்பெற்றுள்ளன. இவையன்றி, ஒவ்வொரு படிவத்தின் ஈற்றிலும் தேர்வுக்குரிய வினாக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றை மாணவர் படித்துச் செய்வராயின், இலக்கண அறிவு நிரம்பப் பெறுவர்.

தியாகராசர் கல்லூரி,
மதுரை.

மா. இராசமாணிக்கம்

உள்ளுறை

நான்காம் படிவம்

எண்	பொருள்		பக்கம்
I.	எழுத்து		
1.	எழுத்துக்களுக்கு வரும் சாரியைகள்	...	1
2.	மாத்திரை	...	1
3.	முதல் எழுத்து—சார்பெழுத்து	...	2
4.	போலி	...	5
II.	சொல்		
1.	(1) தமிழில் வடசொல்	...	6
	(2) தத்திதாந்த நாமம்	...	7
2.	பெயர்ச்சொல்		
	(1) ஆகுபெயர் (வகைகளிற் சில)	...	8
	(2) வேற்றுமை	...	9
3.	வினைச்சொல்		
	(1) வினைமுற்று வகைகள்	...	15
	(2) எச்சவினை வகைகள்	...	21
	(3) எச்சங்களின் முடிபுகள்	...	22
	(4) தன்வினை—பிறவினை	...	23
	(5) செய்வினை—செயப்பாட்டுவினை	...	24
4.	இடைச்சொல்		
	(1) ஏகார இடைச்சொல்	...	26
	(2) ஓகார இடைச்சொல்	...	27
	(3) 'மற்று' என்னும் இடைச்சொல்	...	28
	(4) 'தான்' என்னும் இடைச்சொல்	...	28
5.	உரிச்சொல்		
	(1) ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்	...	30
	(2) பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்	...	30

எண்	பொருள்	பக்கம்
III.	பொது	
1.	தொகைநிலைத்தொடர், தொகா நிலைத் தொடர் ...	31
2.	தொகைநிலைத்தொடர்—வகை ...	31
3.	தொகாநிலைத்தொடர்—வகை ...	34
4.	குறிப்பும் வெளிப்படையும் ...	34
5.	வழுவமைதிகள் (திணை, பால், இடம்) ...	36
IV.	புணர்ச்சி	
1.	எண்ணுப் பெயர்ப் புணர்ச்சி ...	38
2.	இயல்பு புணர்ச்சி ...	42
3.	தீர்க்கசந்தி முதலியன ...	44
V.	யாப்பு	
1.	நால்வகைப் பாக்களின் பொது இலக் கணம் ...	46
2.	அசை, சீர்—இலக்கணமும் வாய்பாடும் ...	49
VI.	அணி	
1.	உவமையணி—சில வகைகள் ...	54
2.	உருவக அணி—சில வகைகள் ...	55
3.	வேற்றுப்பொருள் வைப்பு அணி ...	56
4.	தேர்வுக்குரிய வினாக்கள் ...	57

ஐந்தாம் படிவம்

I.	எழுத்து	
1.	எழுத்துக்களின் பொதுப் பிறப்பு ...	62
2.	உடனிலை மயக்கம்–வேற்றுநிலை மயக்கம் ...	63
II.	சொல்	
1.	பெயர்ச்சொல்	
(1)	விளி ஏற்கும்போது மாறுபடும் முறை ...	64
(2)	விளி ஏலாத பெயர்கள் ...	64
(3)	ஆகு பெயர்கள் ...	65

MADURAI TA...

எண்	பொருள்		பக்கம்
	2. வினைச்சொல்		
	(1) செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று	...	68
	(2) பொது வினைகள்	...	68
	(3) எச்சத் திரிபு	...	69
	(4) உளப்பாட்டுப் பன்மை வினை முற்றுக்கள்	...	70
	3. இடைச்சொல்		
	(1) 'மன்' என்னும் இடைச்சொல்	...	72
	(2) 'என' என்னும் இடைச்சொல்	...	73
	(3) 'தில்' என்னும் இடைச்சொல்	...	73
	(4) 'அம்ம' என்னும் இடைச்சொல்	...	73
	(5) 'மோ', 'மதி' என்னும் இடைச் சொற்கள்	...	74
	(6) மாது, போலும், ஆம், தான், தாம் என்னும் இடைச்சொற்கள்	...	74
	4. உரிச்சொல்	...	75
III.	பொது		
	1. தொகையால் பொருள் சிறந்து நிற்கு மிடம்	...	76
	2. மரபு	...	77
	3. வழுவமைதிகள் : கால, மரபு வழு வமைதிகள்	...	79
	4. ஒரு பொருட் பன்மொழி முதலியன	...	81
	5. உபலட்சணம்	...	83
IV.	புணர்ச்சி		
	1. உயர்திணைப் பெயர்ப் புணர்ச்சி	...	84
	2. உயிரீற்றில் இயல்பாக நிற்பவை	...	85
V.	யாப்பு		
	1. சீர் பிரித்து வாய்பாடு கூறுதல்	...	89
	2. தளை (இலக்கணமும் வகையும்)	...	90

எண்	பொருள்	பக்கம்
	3. வெண்டளையின் இலக்கணம் ...	92
	4. வெண்பா வகையும் ஆசிரியப்பா வகையும்...	92
	5. ஆசிரிய விருத்தம் ...	96
VI. அணி		
	1. வேற்றுமையணி ...	97
	2. வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி ...	98
	3. நிரல்நிறையணி ...	99
VII. பொருள் இலக்கணம்		
	1. அகப்பொருள் ...	100
	2. புறப்பொருள் ...	101
	3. தேர்வுக்குரிய வினாக்கள் ...	102

ஆறும் படிவம்

I. எழுத்து

1. ஐகாரக் குறுக்கம் முதலியன ... 106
2. எழுத்துக்களின் முயற்சிப் பிறப்பு ... 107
3. மெய்ம்மயக்கம் ... 108

II. சொல்

1. ஓரெழுத்து ஒரு மொழி ... 111
2. இலக்கணை ... 112
3. பெயர்ச்சொல்
   (1) விளிவேற்றுமையில் அடையும் விகாரங்கள் ... 112
   (2) ஐம்பால் பெயர் விகுதிகள் ... 115
4. வினைச்சொல்
   (1) ஐம்பால் வினைமுற்றுக்கள் ... 117
   (2) சினைவினை—முதல் வினை ... 117
   (3) ஆக்க வினை ... 118

எண்	பொருள்		பக்கம்
	5. இடைச்சொல்		
	(1) 'அந்தில்' என்னும் இடைச்சொல்	...	119
	(2) 'ஆங்கு' என்னும் இடைச்சொல்	...	119
	(3) 'மா' என்னும் இடைச்சொல்	...	119
	(4) முன்னிலை அசைச் சொற்கள்	...	119
III.	பொது		
	1. இடைப் பிறவரல்	...	121
	2. வினா வகை	...	122
	3. விடை வகை	...	122
	4. அடைமொழி	...	123
	5. பொருள்கோள்	...	124
IV.	புணர்ச்சி		
	1. மெய்யீற்றில் இயல்பு புணர்ச்சி	...	130
	2. வினா—சுட்டுக்களின் புணர்ச்சி	...	131
	3. செய்யுளுக்கு ஏற்ற சிறப்பு விதிகள் சில	...	132
	4. இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி	...	133
V.	யாப்பு		
	1. சீர் பிரித்துத் தளை கூறுதல்	...	135
	2. எதுகை—மோனை வகைகள்	...	138
	3. கட்டளைக் கலித்துறை	...	141
	4. பா இனங்களின் பொது இலக்கணம்	...	142
VI.	அணி		
	1. பிறிது மொழிதல் அணி	...	147
	2. கருத்துடை அடைகொளி அணி	...	148
VII.	பொருள் இலக்கணம்		
	1. அகப்பொருள்—முதல், கரு, உரிப் பொருள் (இவை எனல்)	...	149
	2. புறப்பொருள்—திணைகள் (சுருக்கமாக)	...	154
	தேர்வுக்குரிய வினாக்கள்	...	156

இளைஞர் இலக்கணம்

நான்காம் பகுதி

12402

I. எழுத்து

1. எழுத்துக்களுக்கு வரும் சாரியைகள்

1. ககரம், நகரம், டகரம் என மெய்யெழுத்துக்கள் **அகரச்சாரியை** பெற்றுவரும்.

2. ஆகாரம், ஐகாரம், ஔகாரம் என உயிர் நெட்டெழுத்துக்கள் '**காரம்**' என்னும் சாரியை பெறும்.

ஐகான், ஔகான் என ஐயும் ஔவும் '**கான்**' சாரியை பெற்றுவரும்.

3. அகாரம், அஃகான், அகரம்; மகாரம், மஃகான், மகரம் என உயிர்க் குற்றெழுத்தும், உயிர் மெய்க் குற்றெழுத்தும் **கரம், காரம், கான்** என்னும் சாரியைகள் பெறும்.

2. மாத்திரை

நாம் ஒன்றை வாசிக்கும்பொழுது பொருள் விளங்குவதற்காகச் சில இடங்களில் நிறுத்தி வாசிக்கிறோம். அவ்வாறு நிறுத்தவேண்டும் இடங்களில் 'இவ்வளவு நேரம் நிறுத்தவேண்டும்' என்பதை அறிவிக்கச் சில குறிகள் உண்டு. அக்குறிகளைப் பற்றி

யும், அவற்றுக்குரிய கால அளவைப் (மாத்திரையைப்) பற்றியும் கீழ் வகுப்புக்களில் படித்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா ?

கண் இமைத்தல் அல்லது கை நொடித்தலுக்கு இயல்பாக உண்டாகும் நேரமே **மாத்திரை** என்பது.

1. க போன்ற குற்றெழுத்துக்கு மாத்திரை **ஒன்று** ; ஐகாரக் குறுக்கத்திற்கும் ஔகாரக் குறுக்கத்திற்கும் ஒற்றளபெடைக்கும் தனித்தனி மாத்திரை ஒன்று.

2. கா போன்ற நெட்டெழுத்துக்கு மாத்திரை **இரண்டு**.

3. உயிரளபெடைக்கு மாத்திரை **மூன்று**.

4. க் போன்ற மெய்யெழுத்துக்கும், குற்றியலுகரத்திற்கும், குற்றியலிகரத்திற்கும், ஆய்த எழுத்திற்கும் தனித்தனி மாத்திரை **அரை**.

5. மகரக் குறுக்கத்திற்கும் ஆய்தக் குறுக்கத்திற்கும் தனித்தனி மாத்திரை **கால்**.

3. முதல் எழுத்து—சார்பெழுத்து

1. உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும், மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டும் **முதல் எழுத்துக்கள்** எனப்படும்.

2. மேலே சொல்லப்பட்ட முதலெழுத்துக்களைச் சார்ந்து உண்டாகும் உயிர்மெய் எழுத்துக்களும், ஆய்த எழுத்தும், உயிர் அளபெடையும், ஒற்றளபெடை, குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், ஐகாரக் குறுக்கம், ஔகாரக் குறுக்கம், மகரக் குறுக்கம், ஆய்

தக் குறுக்கம் என்பனவும் **சார்பு எழுத்துக்கள்** எனப்படும்.

(1) உயிரும் மெய்யும் கூடிப் பிறக்கும் உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் இருநூற்றுப் பதினாறும் சார்பு எழுத்துக்கள் எனப்படும்.

(2) எஃகு, கஃசு, இருபஃது, அஃகடிய, அஃகான், வஃகான் என மூன்று புள்ளி வடிவத்தை உடையதாய், குற்றெழுத்தின் முன்னதாய், உயிரோடு கூடிய வல்லெழுத்துக்கள் மேலதாய் வருவது **ஆய்த எழுத்து.**

(3) ஆஅ அளிய
உருஅர் குறுநோய்.

இவ்வாறு செய்யுளில் இசை குறையும்பொழுது மொழிக்கு முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் நின்ற நெட்டெழுத்துக்கள் ஏழும், அவ்விசையை நிறைக்கத் தம் மாத்திரையில் மிக்கு ஒலிக்கும். அவ்வாறு அள பெடுத்தமை அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவற்றிற்கு இனமாகிய குற்றெழுத்துக்கள் வரிவடிவின்கண் அறி குறியாய் வரும். இது **உயிர் அளபெடை** எனப் படும்.

(4) இலங்ங்கு வெண்பிறை
எங்ங் கிறைவன்

செய்யுளில் இசை குறையும்பொழுது ஒரு குற் றெழுத்தின் கீழும், இரண்டு குற்றெழுத்தின் கீழுமாய், சொல்லின் இடையிலும் கடையிலும் நின்ற ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள என்னும் பத்து மெய் களும், ஆய்த எழுத்தும் அவ்வோசையை நிறைக்கத் தம் மாத்திரையில் மிக்கு ஒலிக்கும். இங்ஙனம் அள பெடுத்தன அறிதற்கு, அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துக்

களே அறிகுறியாய் எழுதப்படும். இது **ஒற்றள பெடை** எனப்படும்.

(5) குற்றியலுகரம் இன்னது எனக் கீழ்வகுப்புக்களிலேயே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

(6) குற்றியலிகரமும், இவ்வாறே கீழ்வகுப்புக்களில் இடம் பெற்றுள்ளது அன்றோ?

(7) **ஐப்பசி, மைப்புறம்**—இவற்றிலுள்ள **ஐகா ரம்**, தனக்கு இயல்பான இரண்டு மாத்திரையளவில் குறுகி ஒலிக்கிறது. மொழியின் முதல், இடை, கடை என்னும் மூன்று இடத்தும் முன்னும் பின்னும், இரு பக்கத்துமுள்ள எழுத்தின் தொடர்பால், தன் மாத்திரையில் குறுகி ஒலிக்கும் **ஐகாரம், ஐகாரக் குறுக்கம்** எனப்படும்.

(8) **மௌவல்,** ஔவையார் என வரும் சொற்களில் உள்ள ஔகாரம், தன் இயல்பான இரண்டு மாத்திரையில் குறுகியதாகும். இது தனியே நிற்கும்பொழுது குறுகாது; மொழியின் முதலில் பின் வரும் எழுத்தின் தொடர்பால் தன் மாத்திரையில் குறுகும். இவ்வாறு குறுகும் **ஔகாரம், ஔகாரக் குறுக்கம்** எனப்படும்.

(9) மருளினு மெல்லா **மருண்ம்.**
திசையறி மீகானும் **போன்ம்.**

இவ்வாறு **ணகர, னகரங்களில்** ஒன்று நின்று தொடர்ந்திட அதன்முன் வரினும், வகரம் வந்து தொடர்ந்திட அதன்மேல் நிற்பினும் **மகரம்** தன் அரை மாத்திரையிற் குறுகும். இவ்வாறு குறுகும் **மகரம், மகரக் குறுக்கம்** எனப் பெயர் பெறும்.

(10) கல் + தீது = கஃறீது
முள் + தீது = முஃடீது

என, லகார, ளகார ஈற்றுப் புணர்ச்சியினுல் வரும் ஆய்தம், இரு பக்கத்திலுமுள்ள எழுத்தின் தொடர்பால் தன் மாத்திரையில் குறுகி ஒலிக்கும். இந்த ஆய்தம், **ஆய்தக் குறுக்கம்** என்று சொல்லப் படும்.

4. போலி

1. **உலக்கை** என்னும் சொல் கல்வியறிவற்ற மக்களால் **ஒலக்கை** என உச்சரிக்கப்படுகிறது; **வைத்தியன்** என்னும் சொல் **வயித்தியன்** என்று சொல்லப்படுகிறது; **சாம்பல்** என்பது நூல்களில் **சாம்பர்** என்று குறிக்கப்படும். இவ்வாறு ஒரே சொல்லிலுள்ள ஒரெழுத்து வேருேர் எழுத்தாக மாறி உச்சரிக்கப்பட்டாலும் அச்சொல் குறிக்கும் பொருள் ஒன்ருகவே இருக்கின்றது. இங்ஙனம் பொருள் மாறு பாடு இல்லாமல், ஆனுல் அப்பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லில் மட்டும் ஒரெழுத்துக்குப் பதிலாக வேருேர் எழுத்து வருதல், தொன்றுதொட்ட வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. இங்ஙனம் வரும் எழுத்தைப் **போலி எழுத்து** என்று இலக்கண ஆசிரியர்கள் குறித்துள்ளனர்.

2. இப்போலி எழுத்து, மொழிக்கு (1) முதலில் இருக்குமாயின் **மொழி முதற்போலி** என்றும், (2) மொழியின் இடையில் இருக்குமாயின் **மொழி யிடைப்போலி** என்றும், (3) மொழியின் இறுதியில் இருக்குமாயின் **கடைப்போலி** என்றும் பெயர் பெறும்.

(1) **உலக்கை—ஒலக்கை**
வைத்தியன்—வயித்தியன் } முதற்போலி

(2) அரசன்—அரைசன் இடைப்போலி

(3) பந்தல்—பந்தர்
சாம்பல்—சாம்பர் } கடைப்போலி

பயிற்சி

1. எழுத்துக்களுக்கு வரும் சாரியைகள் யாவை? ஒவ்வொன்றுக்கும் ஓர் உதாரணம் தருக.

2. மாத்திரை என்பது யாது? உதாரணம் தந்து விளக்குக.

3. ட, ழை, த், ஃ, பந்து (த்+உ), வீடியாது (ட்+இ)—இவ்வெழுத்துக்களுக்குத் தனித்தனி மாத்திரை யாது?

4. சார்பு எழுத்து—இத்தொடரை விளக்குக.

5. சார்பு எழுத்துக்கள் எவை? உதாரணம் தருக.

6. போலி என்பதனைத் தக்க உதாரணத்தால் விளக்குக.

7. முதற்போலி, இடைப்போலி, கடைப்போலி—இவற்றிற்கு இந்நூலில் இல்லாத வேறு உதாரணங்களைத் தருக.

II. சொல்

1. (1) தமிழில் வடசொல்

ஆரம் (ஹாரம்), கயம் (கஜம்) என்பனபோன்ற சம்ஸ்கிருத சொற்கள் வட இந்தியாவிலிருந்து பல நூற்றுண்டுகட்கு முன்வந்து தமிழில் வழங்குகின்றவை. அவை தமிழகத்திற்கு வடக்கேயிருந்து வந்தமையால், **வடசொற்கள்** எனப்பட்டன.

1. கஞ்சம், காரணம், குங்குமம்—என்று தனக்குரிய உச்சரிப்போடு வழங்கும் வடசொல் **தற்சமம்** எனப்படும். (தத் - அதற்கு, சமம் - சமமானது)

2. ராமா - இராமன், சீதா - சீதை எனத் தமிழ் நடைக்குப் பொருந்த விகாரம் அடைந்து, தமிழ் உச்சரிப்போடு தமிழில் வந்து வழங்கும் வடசொல்

தற்பவம் என்று சொல்லப்படும். (தத் - அதிலிருந்து, பவம் - பிறந்தது.)

3. **ரங்கன்—அரங்கன்**
ரங்கநாயகி—அரங்கநாயகி

இவ்வாறு **ரகரத்தை** முதலாகவுடைய வடசொல், **ரகரத்திற்கு** முன் **அகரத்தைப்** பெற்றுவரும்.

4. **லாடம்—இலாடம்**
லாவணம்—இலாவணம்
லாபம்—இலாபம்

இவ்வாறு லகரத்தை முதலாகவுடைய வடசொல், லகரத்திற்கு முன் இகரத்தைப் பெற்றுவரும்.

5. ராஜன்—**இராஜன்**
ராணி—**இராணி**
ரோமம்—**உரோமம்**
ருக்மிணி—**உருக்மிணி**

இவ்வாறு சில இடங்களில் **ரகரம்** வரும்பொழுது **இகரமும்**, சில இடங்களில் **உகரமும்** முதலெழுத்தாக வரும்.

(2) தத்திதாந்த நாமம்

(1) **ஜனகன்** மகள் **ஜனகி** அல்லது **ஜானகி.**

(2) **துருபதன்** மகள் **துருபதை** அல்லது **திரௌபதை.**

இவ்வாறு வழங்கும் நாமம் (பெயர்) **தத்திதாந்த நாமம்** என்று வடமொழி இலக்கணத்தில் பெயர் பெறும். இங்ஙனம் வரும் பெயர்களை உங்கள் பாடப் புத்தகத்திலிருந்து தொகுத்துவையுங்கள்.

2. பெயர்ச்சொல்

(1) ஆகுபெயர்

(1) **மயில்**—ஒரு பறவையின் பெயர்.

(2) **மயில் வந்தாள்**—மயில் என்னும் பறவையின் பெயர், மயில்போன்ற சாயலையுடைய பெண்ணிற்கு உவமையாகிவந்தது.

இவ்வாறு ஒன்றன் இயற்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொரு பொருளுக்கு ஆகிவருதல் **ஆகு பெயர்** எனப்படும். இவ்வாகுபெயர் பல வகைப்படும். அவற்றுள் சிலவற்றைக் கீழே காண்க.

1. **தாமரை** போன்ற முகம்—இங்குத் தாமரை என்பது தாமரை மலரை (சினையை)க் குறிக்கின்றது. இங்ஙனம் முதலின் பெயர் அதன் சினைக்கு ஆகிவருதல் **முதலாகுபெயர்** எனப்படும். இது **பொருளாகு பெயர்** என்றும் பெயர் பெறும்.

2. அவன் நற்செயலைக்கண்டு **மதுரை** பாராட்டு கிறது.—இங்கு மதுரை என்னும் இடத்தின் பெயர், அங்குள்ள மக்களைக் குறிக்கின்றது. இங்ஙனம் ஓரிடத்தின் பெயர் அவ்விடத்திலுள்ள பொருளுக்கு ஆகிவருவது **இடவாகுபெயர்** எனப்படும்.

3. **சித்திரை** வந்தான்.—இங்கு, சித்திரை என்பது, சித்திரை மாதத்தில் பிறந்தவனுக்குப் பெயராகி வந்தது. இங்ஙனம் ஒரு காலத்தின் பெயர் அக் காலத்துடன் தொடர்பு கொண்ட ஒரு பொருளுக்கு ஆகிவருதல் **கால ஆகுபெயர்** எனப்படும்.

4. **வெற்றிலை** நட்டான்.—வெற்றிலை என்பது ஒரு சினையின் பெயர். அஃது இங்கு வெற்றிலைக் கொடிக்கு (முதலுக்கு)ப் பெயராகிவந்தது. இங்ஙனம்

ஒரு சினையின் பெயர் அதன் முதலுக்கு ஆகிவருவது **சினை யாகுபெயர்** எனப்படும்.

5. வீட்டிற்கு **வெள்ளை** அடித்தான்.—இங்கு வெள்ளை என்னும் நிறத்தின் பெயர் அந்நிறத்தை யுடைய பொருளுக்கு ஆகிவந்தது. இவ்வாறு வருதல் **குணவாகுபெயர்** எனப்படும். இது **பண்பாகு பெயர்** என்றும் பெயர் பெறும்.

6. **பொங்கல்** உண்டாள்.—பொங்கல் (பொங்கு தல்) என்னும் தொழிலின் பெயர், இங்கு, அத்தொழிலை யடைந்த பொருளுக்கு ஆகிவந்துள்ளது. இவ்வாறு வருதல் **தொழிலாகுபெயர்** எனப்படும்.

7. **கழல்** பணிந்தான்.—கழல் என்பது வீரர் காலில் அணியும் சதங்கை. அப்பொருளின் பெயர் அது கட்டப்பட்டுள்ள காலிற்கு ஆகிவந்தது. இவ்வாறு ஓரிடத்திலுள்ள பொருளின் (ஸ்தானியின்) பெயர், அது உள்ள இடத்திற்கு ஆகிவருதல் (ஸ்தானி) **தானி யாகுபெயர்** என்று கூறப்படும்.

(2) வேற்றுமை

கண்ணன் என்னும் இயற்பெயர் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப, கண்ணனை (ஐ), கண்ணனால் (ஆல்), கண்ண னுக்கு (கு), கண்ணனில் (இல்), கண்ணனது (**அது**), கண்ணனிடம் (**இடம்**), கண்ணா—எனப் பலவாறு பொருளில் வேறுபட்டு வரும். இவ்வாறு ஓர் இயற் பெயரை வேறுபடுத்துவது **வேற்றுமை** எனப்படும். வேறுபடுத்தும் ஐ, ஆல், கு முதலிய உருபுகள் **வேற்றுமை உருபுகள்** என்று சொல்லப்படும்.

வேற்றுமை எட்டு வகைப்படும். அவற்றைக் கீழே காண்க.

1. முதல் வேற்றுமை

(1) கம்பர் வந்தார்.

(2) நம் நாட்டுத் தலைவர் ஜவாஹர்.

(3) நேற்று இங்கு வந்தவர் யாவர்?

இம்மூன்று வாக்கியங்களிலும் முறையே 'வந்தார்', 'ஜவாஹர்', 'யாவர்' என்பன பயனிலைகளாக வந்துள்ளன. இவற்றுள், (1) 'வந்தார்' என்பது வினைச்சொல்; (2) 'ஜவாஹர்' என்பது பெயர்ச்சொல்; (3) 'யாவர்' என்பது வினாச் சொல். எனவே கம்பர், தலைவர், வந்தவர் என்னும் மூன்று எழுவாய்களுக்கும் முறையே அவை பயனிலை ஆயின. இதிலிருந்து முதல் வேற்றுமைப் பெயர்—வினை, பெயர், வினா என்னும் மூவகைப் பயனிலைகளையும் கொள்ளும் என்பதை அறிக.

2. இரண்டாம் வேற்றுமை

(1) கோச்செங்கணான் மாடக்கோயிலைக் கட்டினான்.

(2) பல்லவன் சாளுக்கியனது அரண்மனையை இடித்தான்.

(3) பல்லவன் வாதாபியை அடைந்தான்.

(4) பல்லவன் வாதாபியை நீங்கினான்.

(5) கண்ணகி அழகில் இலக்குமியை ஒத்தவள்.

(6) கரிகாலன் ஆண்மையைப் பெற்றவன்.

இவற்றைப் படித்து, இரண்டாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'ஐ' எவ்வெப்பொருளில் வந்துள்ளது எனக் காண்க. அது முறையே **ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை** என்னும் பொருள்களில் வந்துள்ளது.

3. மூன்றும் வேற்றுமை

(1) இக்கடிதம் பேனுவால் எழுதப்பட்டது.
(2) இவ்வீடு தொழிலாளரால் கட்டப்பட்டது.
(3) அண்ணனோடு தம்பி வந்தான்.

இவற்றுள் (1) பேனு - கருவி. எனவே, ஆல் என்னும் மூன்றும் வேற்றுமை உருபு கருவிப் பொருளை உணர்த்தியது. (2) தொழிலாளர்-கருத்தா. எனவே, இங்கு ஆல் என்பது கருத்தாப்பொருளை உணர்த்தியது. (3) அண்ணனும் தம்பியும் வந்த செயல் உடன் நிகழ்ந்தது. எனவே, ஓடு என்பது உடன் நிகழ்ச்சிப் பொருளை உணர்த்திற்று.

இங்ஙனம் மூன்றும் வேற்றுமை உருபுகள் கருவி, கருத்தா, உடனிகழ்ச்சி என்னும் மூன்று பொருள் களில் வரும் என்பதை அறிக.

4. நான்காம் வேற்றுமை

(1) கண்ணன் தம்பிக்குப் பாடம் கற்பித்தான்.
(2) பாம்புக்குப் பகை கருடன்.
(3) இராமனுக்கு நண்பன் குகன்.
(4) அரசனுக்குத் தகுதி குடிகளைக் காத்தல்.
(5) காப்புக்குப் பொன் கொடு.
(6) கூலிக்கு வேலை செய்தாள்.
(7) கோவலனுக்கு மனைவி கண்ணகி.

இவ்வாறு நான்காம் வேற்றுமை உருபாகிய 'கு' முறையே—கொடை, பகை, நேர்ச்சி (நட்பு), தகுதி, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை முதலிய பல பொருள்களில் வரும்.

5. ஐந்தாம் வேற்றுமை

(1) மலையின் வீழ் அருவி.

(2) மதுரையிற் பெரியது சென்னை.
(3) மதுரையின் கிழக்கு வண்டியூர்.
(4) கல்வியிற் பெரியவர் கம்பர்.

இவ்வாறு ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபுகள் **நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது** என்னும் பொருள்களில் வரும். (ஏது - காரணம்).

6. ஆறும் வேற்றுமை

(1) கண்ணன**து** கை.
(2) கண்ணகிய**து** சிலம்பு.
(3) என**ா** புத்தகங்கள்.

இவ்வாறு ஆறும் வேற்றுமை உருபாகிய '**அது**' ஒருமைக்கு வரும்; '**அ**' பன்மைக்கு வரும். உடைய என்னும் சொல்லுருபு ஒருமையிலும் பன்மையிலும் வரும்.

ஆறும் வேற்றுமையுருபு **கிழமைப்பொருளில்** வரும். (கிழமை - உரிமை)

(1) 'கண்ணனது கை'—என்ற இடத்து, கண்ணன் வேறு, கை வேறு அன்று; இரண்டையும் பிரிக்க முடியாது. இங்ஙனம் வருதல் **தற்கிழமை** எனப்படும். (தற்கிழமை - தன்னோடு உரிமை கொண்டது.)

(2) கண்ணகியது சிலம்பு—என்ற இடத்து, கண்ணகியையும் அவளது சிலம்பையும் வேருகப் பிரித்தல் கூடும். இது **பிறிதின்கிழமை** எனப்படும். (பிறிதின் கிழமை - தன்னின் வேருனது.)

தற்கிழமை—பண்பு, உறுப்பு, ஒன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டம், திரிபின் ஆக்கம் முதலிய பொருள் களில் வரும்; **பிறிதின் கிழமை**—பொருள், இடம்,

காலம் முதலிய பொருள்களில் வரும். இவ்விவரங்களை யெல்லாம் மேல் வகுப்புக்களில் அறிக.

7. ஏழாம் வேற்றுமை

(1) மணியின்**கண்** ஒலி.

(2) வீட்டின்**கண்** பெட்டி.

கண், இடம் என்பன ஏழாம் வேற்றுமை உருபுகள். இவையும் மேலே சொல்லப்பட்ட இரு கிழமைகளையும் அடிப்படையாகப் பெறும். (1) மணியின் கண் ஒலி—மணியைவிட்டு ஒலி பிரியாதது. ஆதலால் இது **தற்கிழமை இடப்பொருளது**. (2) வீட்டின் கண் பெட்டி—வீடு வேறு, பெட்டி வேறு. ஆதலால் இது **பிறிதின் கிழமை இடப்பொருளது**. இதுவும் ஆறும் வேற்றுமைபோலப் பல்வேறு பிரிவுகளை உடையது. அப்பிரிவுகளை மேல்வகுப்புக்களில் அறிக.

8. எட்டாம் வேற்றுமை

முதல் வேற்றுமை	எட்டாம் வேற்றுமை
(1) முருகன்	முருகன்—ஈறு இயல்பாயிற்று.
(2) தம்பி	தம்பீ—ஈறு நீண்டது.
(3) முருகன்	முருகா—ஈறுகெட்டு ஈற்றயல் நீண்டது.
(4) குழந்தை	குழந்தாய்—ஈற்று **ஐ—ஆய்** எனத் திரிந்தது.
(5) மக்கள்	மக்காள்—ஈற்றயல் நீண்டது.

இவ்வாறு விளிக்கும் (அழைக்கும்) பொருளில் வரும் எட்டாம் வேற்றுமைச் சொற்கள் பல மாறுதல்களை அடையும். இவற்றை உங்கள் பாடப்புத்தகத்திலிருந்தும் கண்டுகொள்க.

(1) **தம்பி**—இவ்வாறு அண்மையில் (சமீபத்தில்)

உள்ளவனைத்தான் விளிக்க (அழைக்க) முடியும். இது **அண்மை விளி** எனப்படும்.

(2) **தம்பீ**—இவ்வாறு சேய்மையில் (தூரத்தில்) உள்ளவனைத்தான் விளிக்க முடியும். இது **சேய்மை விளி** எனப்படும்.

பயிற்சி

1. கீழ் வரும் வடசொற்கள் தமிழில் எவ்வாறு வழங்கப்படுகின்றன என்பதைத் (உங்கள் சொந்த அனுபவத்திலிருந்தும் ஆசிரியரைக் கேட்டும்) தெரிவிக்கவும் :—ராக்ஷஸன், லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி, ஹநுமான், ஹாரம், விஷயம், பாஷை, ரங்கம், ரிஷபம், ஜலம், புஷ்பம், ராஜன்.

2. திரௌபதி, ஜனகி அல்லது ஜானகி—இப்பெயர்கள் எவ்வாறு அமைந்தவை என்பதை விளக்குக.

3. ஆகுபெயர் என்பது யாது? உதாரணம் தந்து விளக்குக.

4. கொவ்வை போன்ற உதடு, அவன் செயலைக் கண்டு நாகை நகைக்கிறது, மூலன் வந்தான், மருக்கொழுந்து நட்டான், வண்ணான் வெள்ளை கொண்டுவந்தான், அவியல் உண்டாள்.—இவற்றிலுள்ள ஆகுபெயர்களை விளக்கிக் கூறுக.

5. இரண்டாம் வேற்றுமையுருபு எப்பொருள்களில் வரும்? உதாரணங்கள் தருக.

6. ஆல், ஒடு, உடன்—இவை எப்பொருள்களில் வரும்?

7. சென்னைக்கு வடக்கு ஒற்றியூர், கோவிலில் பூனை, கோவிலில் கோபுரம், கண்ணனது கண், கந்தனது பை, முருகனில் பெரியவன் முகுந்தன்—இவற்றில் வந்துள்ள வேற்றுமை உருபுகள் எப்பொருள்களில் வந்துள்ளன என்பதை விளக்கிக் கூறுக.

8. நான்காம் வேற்றுமையுருபு எப்பொருள்களில் வருமென்பதை உதாரணங்களால் குறிப்பிடுக.

9. எனது பைகள், எனது பை, என பை, என பைகள்—இவற்றில் எவை சரி, எவை தவறு என்பதை விளக்குக.

10. எட்டாம் வேற்றுமையில் இயற்பெயர் அடையும் மாறுதல்களைத் தக்க உதாரணங்களால் விளக்குக.

3. வினைச்சொல்

நின்றான், நின்று, நின்ற—இவை நிற்றல் ஆகிய வினையைக் குறிக்கும் சொற்களாதலால் **வினைச் சொற்கள்** எனப்படும். இவற்றுள் (1) 'நின்றான்' என்பது **வினைமுற்று** என்பதையும், (2) 'நின்று' என்பது **வினையெச்சம்** என்பதையும், (3) 'நின்ற' என்பது **பெயரெச்சம்** என்பதையும் நீங்கள் கீழ் வகுப்புக்களிலேயே அறிந்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா? அவற்றை நினைவிற்கொண்டு, வினைச்சொல்பற்றிக் கீழ் வரும் விவரங்களை அறிக.

(1) வினைமுற்று வகைகள்

1. (1) யான் வந்தனென் யான் வந்தேன் யான் வந்தனன் யான் வருவல் (வருவேன்)	தன்மை ஒருமை வினைமுற்றுக்கள்

என், ஏன், அன், அல்—தன்மை ஒருமை வினைமுற்று **விகுதிகள்.**

(2) யாம் வந்தனெம் யாம் வந்தேம் யாம் வந்தனம் யாம் வந்தாம் யாம் வந்தோம்	தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்

எம், ஏம், அம், ஆம், ஓம்—தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று **விகுதிகள்.**

2. (1) நீ வந்தனை நீ வந்தாய் நீ வருதி	முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்றுக்கள்.

ஐ, ஆய், இ—முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று **விகுதிகள்.**

(2) நீர் வந்தனிர் நீர் வந்தீர் நீர் வம்மின் நீங்கள் வாருங்கள்	முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்.

இர், ஈர், மின், கள்—முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று **விகுதிகள்.**

(3) i அவன் வந்தனன் அவன் வந்தான் அவன் பிறன்	ஆண்பால் வினை முற்றுக்கள்.

அன், ஆன், ன்—ஆண்பால் வினைமுற்று **விகுதிகள்.**

ii அவள் வந்தனள் அவள் வந்தாள் அவள் பிறள்	பெண்பால் வினை முற்றுக்கள்.

அள், ஆள், ள்—பெண்பால் வினைமுற்று **விகுதிகள்.**

iii அவர் வந்தனர் அவர் வந்தார் அவர் பிறர் அவர் செய்ப அவர் கொண்மார் அவர்கள் வந்தார்கள்	பலர்பால் வினை முற்றுக்கள்.

அர், ஆர், ர், ப, மார், கள்—பலர்பால் வினை முற்று **விகுதிகள்.**

(4) அது வந்தது அது உண்டு அது போயிற்று	ஒன்றன்பால் வினை முற்றுக்கள்.

து, டு, று—ஒன்றன்பால் வினைமுற்று **விகுதிகள்.**

(5) அவை வந்தன | பலவின்பால் வினை
அவை வாரா | முற்றுக்கள்.

அ, ஆ—பலவின்பால் வினைமுற்று **விகுதிகள்.**

ஆ—எதிர்மறை விகுதி.

இவை ஐந்தும் **ஐம்பால் வினைமுற்றுக்கள்** எனப்படும்.

ஏவல் வினைமுற்று

வா, நில், போ, எடு, பிடி, படி—என்றுற் போலக் கட்டளைப் பொருளில் வரும் வினைப் பகுதிகளே **ஏவல் வினைமுற்று** எனப்படும்.

1. உண்ணுதி—இ | ஏவல் ஒருமை வினை
வருவை —ஐ | முற்றுக்கள்.
உண்பாய் —ஆய் |

இ, ஐ, ஆய்—ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று **விகுதிகள்.**

2. வருவிர் — இர் | ஏவல் பன்மை
உண்பீர் — ஈர் | வினைமுற்றுக்கள்.
உண்மின் — மின் |
உண்மின்கள் — கள் |

இர், ஈர், மின், கள்—ஏவல் பன்மை வினைமுற்று **விகுதிகள்.**

வியங்கோள் வினைமுற்று

1. இது மரியாதை ஏவல் எனப்படும். இது சமநிலையிலுள்ளவர்க்கும் பெரியோர்க்கும் பயன்படுத்

தப்படும் வினைமுற்று. இது ஐம்பால் மூவிடங்கட்கும் பொதுவாக வரும்.

	வாழ்த்தல்	வைதல்	வேண்டல்	விதித்தல்
(1) நான், நாம்	வாழ்க	ஒழிக	தருக	செய்க
(2) நீ, நீர்	வாழ்க	ஒழிக	தருக	செய்க
(3) அவன், அவள், அவர்	வாழ்க	ஒழிக	தருக	செய்க
(4) அது, அவை	வாழ்க	ஒழிக	தருக	செய்க

இவ்வாறு வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள் **வாழ்த்தல், வைதல், வேண்டல், விதித்தல்** என்னும் பொருள்களில் வரும்.

2. வாழ்க — க
வாழிய — இய
வாழியர் — இயர்

க, இய, இயர் இம் மூன்றும் வியங்கோள் வினைமுற்று விகுதிகள்.

ஏவல்—வியங்கோள் வேறுபாடுகள் :

ஏவலும் வியங்கோளும் ஒன்றுபோலக் காணப் படினும் அவை தம்முள் வேறுபாடுகள் உண்டு. அவற்றைக் கீழே காண்க.

(1) செல்வாய்—ஏவல் வினைமுற்று.

(2) செல்க—வியங்கோள் வினைமுற்று.

ஏவல்	வியங்கோள்
1. ஏவல் கட்டளைப்பொருளில் தான் வரும்.	வியங்கோள் வாழ்த்தல் முதலிய பொருள்களில் வரும்.
2. ஏவல் முன்னிலையில் மட்டும் வரும்.	வியங்கோள் ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும்.
3. ஏவலில் ஒருமை, பன்மை என்னும் பிரிவுகள் உண்டு.	வியங்கோளில் அப்பிரிவுகள் இல்லை.

' செய்யும் ' என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று

தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய தென்னாட்டு மொழிகள் திராவிட மொழிகள் என்றும், அவை மூல திராவிட மொழி ஒன்றிலிருந்து நாளடைவில் தனித்தனியே பிரிந்து வழங்கலாயின என்றும், ஒப்பிலக்கண ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். மூலதிராவிட மொழியில் ஒரே வினைமுற்று, மேற் சொல்லப்பட்ட வேறு, இல்லை, உண்டு என்னும் வினைமுற்றுக்களைப்போல இருதிணை ஐம்பாலுக்கும் பொதுவாக வழங்கி வந்த காலம் ஒன்று உண்டு. திராவிட மொழிகள் பிரிந்த பிறகு, தமிழில் பால் காட்டும் விகுதிகள் வினைமுற்றில் சேர்ந்தன. அதனால் ஒவ்வொரு வினைமுற்றும் ஒரு பாலை உணர்த்தும் ஆற்றல் பெற்றது.

ஆயினும் பழைய திராவிட வழக்கிலிருந்த வினைமுற்று, அப்பழங்கால முதலே அப்பழைய முறைப்படியே தமிழ்ப் புலவர்களால் கையாளப்பட்டு வந்தது. அது **' செய்யும் ' என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று** எனப் பெயர் பெற்றது. அது பழம் புலவர் பாக்களில் வந்துள்ளதே தவிர, இன்றைய வழக்கில் இல்லை என்பதை அறிக.

இராமன் **வரும்** (வருவான்).
சீதை **சொல்லும்** (சொல்வாள்).
நாய் **வரும்.**
நாய்கள் **வரும்.**

தெரிநிலை—குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள்

1. (1) கந்தன் **வந்தான்** — இறந்தகாலம்
(2) கந்தன் **வருகிறான்**— நிகழ்காலம்
(3) கந்தன் **வருவான்** — எதிர்காலம்

இவ்வாறு காலம் எளிதில் தெரியத் தரும் நிலையில் வரும் வினைமுற்று, தெரிநிலை வினைமுற்று எனப் படும்.

2. (1) இவன் **பொன்னன்** (பொன்னை உடையான்) —பொருள்
   (2) இவள் **மதுரையாள்** (மதுரையைச் சேர்ந்தவள்) —இடம்
   (3) இவன் **ஆதிரையான்** (ஆதிரையிற் பிறந்தவன்) —காலம்
   (4) இவன் **பெருங்கண்ணன்**—சினை
   (5) இவன் **நல்லன்** (நல்லவன்)—குணம்
   (6) இவன் **கடுநடையன்**—தொழில்

இவ்வாறு பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறின் அடியாகப் பிறந்து, காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாத வினைமுற்று **குறிப்பு வினைமுற்று** எனப் பெயர் பெறும்.

(1) இவன் **முன்** நல்லன் என்னும் குறிப்பால் 'நல்லன்' என்பது இறந்த காலத்தையும், (2) இவன் **இன்று** நல்லன் என்னும் குறிப்பால் 'நல்லன்' நிகழ் காலத்தையும், (3) இவன் இனி நல்லன் என்னும் குறிப்பால் 'நல்லன்' என்பது எதிர்காலத்தையும் உணர்த்தும்.

முற்றெச்சம்

1. (1) அநுமன் இராமனைக் **கண்டனன்** தொழுதான்.
   ↓ (**கண்டு**)
   (2) கண்ணன் வெண்ணெய் **உண்டனன்** ஓடினன்.
   ↓ (**உண்டு**)

கண்டனன், உண்டனன் என்ற சொற்கள் தனித்து நோக்கும்போது வினைமுற்றுச் சொற்களாகும்; ஆனால் மேல் உதாரணங்களில் **கண்டு, உண்டு** எனப் பொருள் முடிவு பெறாமல் **வினையெச்சமாக** நிற்கின்றன. இவ்வாறு வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருளில் வருதல் **முற்றெச்சம்** எனப்படும். மேல் உதாரணங்கள் இரண்டும் **தெரிநிலை முற்றெச் சங்கள்.**

2. (1) சேரன் **வில்லினன்** வந்தான்.
↓
(வில்லை உடையவனாய்)

(2) சிவபெருமான் **குழையினன்** தோன்றினான்.
↓
(குழையை உடையவனாய்)

இவை மேலே சொன்னவாறு முற்றெச்சங்கள் ஆகும். இவை இரண்டும் **குறிப்பு முற்றெச்சங்கள்** எனப்படும்.

(2) எச்சவினை வகைகள்

வினைச்சொற்கள் வினைமுற்று, வினையெச்சம், பெயரெச்சம் என மூவகைப்படும் என்பது நீங்கள் அறிந்ததே. அவற்றுள் வினைமுற்றைப் பற்றிய விளக்கம் மேலே விரிவாகக் கூறப்பட்டது. இங்கு வினையெச்சம், பெயரெச்சம் இவற்றின் வகைகளைக் காண்க.

1. வினையெச்சம்

(1) **வந்து** போனான்—இறந்தகால வினையெச்சம்.

(2) **வரக்** காண்கிறேன்—நிகழ்கால வினையெச்சம்.

(3) **வரக்** காண்பேன்—எதிர்கால வினையெச்சம்.

வினையெச்சங்களுள் இறந்தகால வினையெச்சம் ஒன்றே திட்டமாகக் கூறமுடியும்; நிகழ்கால வினை முற்றையும் எதிர்கால வினைமுற்றையும் நோக்கியே, அதற்கு முன்வரும் வினையெச்சம் இன்னகால வினை யெச்சம் என்று கூறலாமே தவிர, தனிப்பட்ட வினை யெச்சத்தை மட்டும் கொண்டு இது 'நிகழ்கால வினை யெச்சம்,' இது 'எதிர்கால வினையெச்சம்,' என்று கூறமுடியாது.

2. பெயரெச்சம்

(1) **வந்த** கண்ணன்—இறந்த காலப் பெய ரெச்சம்

(2) **வருகின்ற** கண்ணன்—நிகழ்காலப் பெய ரெச்சம்

(3) **வரும்** கண்ணன்—எதிர்காலப் பெயரெச்சம்.

இங்ஙனம் பெயரைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரெச்சம் எனப்படும். இது மேற்கண்டவாறு மூவகைப்படும்.

(3) எச்சங்களின் முடிபுகள்

1. (1) வந்து **போனான்**—வினையெச்சம் வினை முற்றைக் கொண்டு முடிந்தது.

(2) வந்து **போய்**—வினையெச்சம் மற்றொரு வினையெச்சத்தைக் கொண்டு முடிந்தது.

(3) வந்து **போன**(பையன்)—வினை யெச்சம் பெயரெச்சத்தைக் கொண்டு முடிந்தது.

(4) வந்து **போதல்**—வினையெச்சம் தொழிற் பெயரைக் கொண்டு முடிந்தது.

(5) வந்து **போனவன்**—வினையெச்சம் வினையா லணையும் பெயரைக் கொண்டு முடிந்தது.

இவ்வாறு வினையெச்சம் (1) வினைமுற்று, (2) வினையெச்சம், (3) பெயரெச்சம், (4) தொழிற்பெயர், (5) வினையாலணையும் பெயர் முதலியவற்றைக் கொண்டு முடியும்.

2. (1) **வந்த** பையன், பெண், மாடு.
(2) **வருகின்ற** அரசன், புலி, வண்டி.
(3) **வரும் தந்தை**, தாய், விலங்கு.

என இவ்வாறு பெயரெச்சம் எப்பொழுதும் ஒரு பெயர்ச்சொல்லையே கொண்டு முடியும்.

(4) தன்வினை—பிறவினை

1. (1) நான் புத்தகம் **படித்தேன்**.
(2) கமலம் கோலம் **போட்டாள்**.
(3) கண்ணன் குழல் **ஊதினன்**.

இவற்றுள் வந்துள்ள (1) படித்தேன், (2) போட்டாள், (3) ஊதினன் என்பன முறையே நான், கமலம், கண்ணன் என்பவர் செய்த வினைகளைக் குறிக்கும் முற்றுக்கள். இவை **தன்வினைகள்** எனப்படும்.

2. (1) நான் அவனைப் **படிப்பித்தேன்**.
(2) கமலம் கோலம் **போடுவித்தாள்**.
(3) கண்ணன் குழலை **ஊதுவித்தான்**.

இவற்றுள் (1) நான் **பிறரைத்** தூண்டிப் படிக்கச்செய்ததாகவும், (2) கமலம் **பிறரைக்** கோலம் போடுவித்ததாகவும், (3) கண்ணன் **பிறரைக்** குழல் ஊதச் செய்ததாகவும் தெரிவதால், படிப்பித்தேன், போடுவித்தாள், ஊதுவித்தான் என்பன **பிறவினைகள்** எனப்படும்.

தன்வினை	பிறவினை
செய்	செய்வி
படி	படிப்பி
ஓடு	ஓட்டு
செல்	செலுத்து
நட	நடப்பி
வா	வருவி
உண்	உண்பி

இவற்றையும், இவைபோல் உங்கள் பாட நூல்களில் வருவனவற்றையும் மனத்தில் அமைத்துக் கொள்க.

(5) செய்வினை—செயப்பாட்டு வினை

1. (1) கோவலன் கண்ணகியை **மணந்தான்.**
(2) வாள்வீரன் கோவலனைக் **கொன்றான்.**
(3) செங்குட்டுவன் கண்ணகியை **வழிபட்டான்.**

இவ்வாக்கியங்களில், (1) கோவலன் செய்தவினை (செயல்) கண்ணகியை மணந்தமை. (2) வாள்வீரன் செய்த செயல் கோவலனைக் கொன்றமை. (3) செங்குட்டுவன் செய்தவினை கண்ணகியை வழிபட்டமை. எனவே, (1) மணந்தான் (2) கொன்றான் (3) வழிபட்டான் என்பன **செய்வினைகள்** எனப்படும்.

2. (1) கண்ணகி கோவலனால் **மணக்கப்பட்டாள்.**
(2) கோவலன் வாள்வீரனால் **கொல்லப்பட்டான்.**
(3) கண்ணகி செங்குட்டுவனால் **வழிபடப்பட்டாள்.**

இவ்வாறு (1) மணக்கப்பட்டாள், (2) கொல்லப்பட்டான், (3) வழிபடப்பட்டாள் என வரும் வினை

கள் முறையே கோவலனாலும், வாள்வீரனாலும், செங் குட்டுவனாலும் செய்யப்பட்ட வினைகள். ஆதலால் இவை செயப்பாட்டு வினைகள் எனப் பெயர் பெறும். இத்தகைய வினைகளை உங்கள் தமிழ்ப்பாட நூல்களில் கண்டு தெளிக.

பயிற்சி

1. வருகிறான், பாடினாள், நிற்பார், ஓடுகிறது, நிற்கின்றன —இவை இன்ன வினைமுற்றுக்கள் என்பதைக் கூறுக.

2. (யான்) வருவன், (யான்) வந்தனன், (அவன்) வந்தனன், (நீ) வருவை, (நீர்) உண்மின், வந்தீர்—இவை எவ்வெவ்விடத்து வினைமுற்றுக்கள் ?

3. "'இராமன் யான் இல்லாததால் எப்பாடு **படுமோ!**' என்று சீதை **வருந்தும்**."—தடித்த சொற்கள் இன்ன வினை முற்றுக்கள் என்பதைக் காரணத்துடன் விளக்குக.

4. இவன் **தையான்**, இவன் நேற்று **வந்தான்**.—தடித்த எழுத்துக்களில் உள்ளவற்றுள் தெரிநிலை வினைமுற்று எது என் பதையும், குறிப்பு வினைமுற்று எது என்பதையும் விளக்கிக் காட்டுக.

5. வினையெச்சம் மூன்று காலங்களிலும் எவ்வாறு வரும் ? உதாரணம் தந்து தெளிவுபடுத்துக.

6. பெயரெச்சம் முக்காலங்களிலும் எப்படி வரும் என்ப தற்கு உதாரணம் தருக.

7. வினையெச்சம் எவற்றைக் கொண்டு முடியும் ?

8. ஓடினான், படிப்பித்தான், ஓதுவித்தார், நடந்தாள், நடப் பித்தாள், உண்டான், உண்பித்தான், செய்வித்தாள், நிறுத் தினாள்.—இவற்றுள் தன் வினைகள் எவை ? பிற வினைகள் எவை ?

9. கந்தன் புத்தகம் வாங்கினான், நெசவாளியால் ஆடை நெய்யப்பட்டது, கொற்றன் சுவரை எழுப்பினான், வீடு தொழிலா ளரால் கட்டப்படுகிறது, கண்ணன் வெண்ணெய் தின்றான், பெண் கள் கோலம் போடுகிறார்கள், நாய் பூனையைத் துரத்துகிறது.— இவற்றிலுள்ள செய்வினைகளையும், செயப்பாட்டு வினைகளையும் எடுத்து எழுதுக; செய்வினைகளைச் செயப்பாட்டு வினைகளாகவும் செயப்பாட்டு வினைகளைச் செய்வினைகளாகவும் மாற்றிக் கூறுக.

4. இடைச்சொல்

ஐ முதலிய வேற்றுமை உருபுகளும்; போல, ஒப்ப முதலிய உவமையுருபுகளும்; அ, இ, உ என்னும் சுட்டுக்களும்; யா முதலிய வினாவெழுத்துக்களும், பிறவும் **இடைச் சொற்கள்** என்பது கீழ் வகுப்புக்களில் கூறப்பட்டது அல்லவா?

இடைச்சொல் என்பது தனித்து நில்லாமல் பெயரையாவது வினையையாவது சார்ந்து வருவது.

மேற்சொன்ன வேற்றுமையுருபுகள் முதலியனவும், இடைநிலைகள், சாரியைகள், விகுதிகள், தமக்கெனப் பொருளையுடைய ஏ, ஓ, **மற்று, தான்** முதலியனவும் இடைச் சொற்களாகும். இங்கு ஏ, ஓ, மற்று, தான் என்னும் இடைச்சொற்களைப் பற்றிய விவரங்களைக் காண்க.

(1) ஏகார இடைச்சொல்

(1) பிற்காலச் சோழருள் முதலாம் இராசராசனே பல்லாற்றனும் சிறந்தவன்.—ஏகாரம், பிற்காலச் சோழருள் முதலாம் இராசராசனைப் பிரித்து நிற்றலால், **பிரிநிலைப்** பொருளில் வந்ததாகும்.

(2) வாதாபிப் படையெடுப்பில் சிறுத்தொண்டரே வென்றார்?—ஏகாரம் **வினாப்** பொருளைத் தந்தது.

(3) கோவலன் கண்ணகியை, "பொன்னே, மணியே, திருவே" என்று பாராட்டினான்.—இங்குள்ள ஏகாரங்கள் 'பொன்னும் மணியும் திருவும்' என **எண்ணுப்** பொருளில் வந்தன.

(4) "மாய்ந்துவீழ்ந் தனரே"—இந்த ஏகாரம் ஒரு பொருளையும் தராது நிற்றலால், **ஈற்றசை** எனப்படும்.

(5) வென்றே தீருவேன்.—ஏகாரம் தெளிவுப் பொருளில் நிற்றலால், தேற்றம் எனப்படும்.

(6) " ஏயே இவளொருத்தி காண்."—இதிலுள்ள ஏகாரம் வேறு பொருளில்லாமல் இசை நிறைத்து நிற்றலால், இசைநிறைப் பொருளில் வந்தது.

(7) "ஏ சனியன்"—இங்கு ஏகாரம் இகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது.

இவ்வுதாரணங்களால், ஏகார இடைச்சொல் (1) பிரிநிலை, (2) வினு, (3) எண், (4) ஈற்றசை, (5) தேற்றம், (6) இசைநிறை, (7) இகழ்ச்சி முதலிய பொருள்களில் வரும் என்பதை அறிக.

(2) ஓகார இடைச்சொல்

(1) அவள் வந்தாளோ ?—ஓகாரம் வினுப் பொருளில் வந்தது.

(2) வாதாபிப் போரில் சிறுத்தொண்டரோ தோற்றனர்.—ஓகாரம் ' இல்லை ' எனப் பொருள்படுதலால், எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது.

(3) " காட்டுவன் பார்மினோ "—ஓகாரம் ஒரு பொருளும் இல்லாமல் நிற்றலால் அசை நிலைப் பொருளது.

(4) அருச்சுனனோ பாண்டவர் கௌரவருள் வில் வித்தையிற் சிறந்தவன்.—பாண்டவர், கௌரவர் என்பவரிலிருந்து அருச்சுனனைப் பிரித்து நிற்றலால், ஓகாரம் பிரிநிலைப் பொருளில் வந்தது.

(5) ஐந்தோ ஆறோ—ஓகாரம் ஐயப் பொருளில் வந்தது.

இவ்வுதாரணங்களால், ஓகார இடைச் சொல் (1) வினு, (2) எதிர்மறை, (3) அசைநிலை, (4) பிரி

நிலை, (5) ஐயம் முதலிய பொருள்களில் வரும் என்பதை அறிக.

(3) ‘மற்று’ என்னும் இடைச்சொல்

1. “**மற்**றறிவாம் நல்வினை யாமிளையம் என்னாது”—‘விரைந்து அறிவாம்’, என்னும் வினையை ஒழித்து, ‘விரையாது அறிவாம்’ என்னும் வினையைத் தந்து நிற்றலால், ‘மற்று’ என்னும் இடைச்சொல் இங்கு **வினைமாற்றுப்** பொருளில் வந்தது.

2. “**மற்**றடிகள் கண்டருளிச் செய்ய மலரடிக் கீழ்”—இங்கு, ‘மற்று’ என்பது ஒரு பொருளையும் தராது நிற்றலால், **அசைநிலை** எனப்படும்.

3. “ஊழிற் பெருவலி யாவுள **மற்**றொன்று சூழினுந் தான்முந் துறும்.”—இங்கு, ‘மற்று’ என்னும் இடைச்சொல், ‘ஊழ் அல்லது ஒன்று’ என்னும் பொருள் தந்து நிற்றலால், **பிறிதுப்** பொருளில் வந்தது.

எனவே, ‘மற்று’ என்னும் இடைச்சொல், (1) வினைமாற்று, (2) அசைநிலை, (3) பிறிது முதலிய பொருள்களில் வரும் என அறிக.

(4) ‘தான்’ என்னும் இடைச்சொல்

1. முருகன்**தான்** என்னை அடித்தவன்.—இங்கு, முருகனை மற்றவரிலிருந்து பிரித்து நிற்றலால், ‘தான்’ என்பது **பிரிநிலைப்** பொருளில் வந்தது என்னலாம்.

2. கண்ணன் கயிலையைக் கண்டனன்**தான்**.—இங்குள்ள தான், ஒரு பொருளையும் தராது நிற்றலால், **அசைநிலைப்** பொருளது.

இவ்வுதாரணங்களைக் காண்கையில், 'தான்' என்னும் இடைச்சொல், (1) பிரிநிலை, (2) அசைநிலை, முதலிய பொருள்களில் வரும் என்பதை அறியலாம்.

பயிற்சி

1. இடைச்சொல் என்பது யாது ?

2. எவை இடைச்சொற்களாகும் ?

3. ஏகார இடைச்சொல் எப்பொருள்களில் வரும் ?

4. (1) இக்கூட்டத்தாருள் இவனே கள்வன். (2) நீயே செய்தாய் ? (3) நிலமே, நீரே, தீயே. (4) "ஏயே இவ ளொருத்தி பேடி." (5) உண்டே தெய்வம். (6) "நன்கு இயம்புவன் எழுத்தே."—இவற்றிலுள்ள ஏகாரம் எவ்வெப் பொருளில் வந்துள்ளது ?

5. (1) நீ படிக்கவோ வந்தாய் ! (2) இதைச் செய்தவன் நீயோ, அவனோ ? (3) ஒ ஓ கொடிது ! (4) அவனோ இவ்விழி செயலைச் செய்தான்! (5) பார்க்க வம்மினோ. (6) இவ்வகுப்பு மாணவருள் இவனோ முதல்வன்!—இங்கு வந்துள்ள ஓகாரம் எவ்வெப் பொருளில் வந்துள்ளது ?

6. 'மற்று' என்னும் இடைச்சொல் எப்பொருள்களில் வரும் ? உதாரணங்கள் தருக.

7. 'தான்' என்னும் இடைச்சொல் எப்பொருள்களில் வரும் என்பதை உதாரணங்களால் சுட்டுக.

5. உரிச்சொல்

பலவேறு வகைப்பட்ட பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயராகி, அங்ஙனம் உணர்த்தும் பொழுது ஒரு சொல் ஒரு குணத்தை உணர்த்துவனவும் பல குணங் களை உணர்த்துவனவுமாய், பெயர்ச் சொற்களையும் வினைச் சொற்களையும் விட்டு நீங்காதனவாய், செய்யு ளுக்கு உரியனவாய், பொருளுக்கு உரிமை பூண்டு வருவன **உரிச்சொற்கள்** எனப்படும்.

(1) ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்

1. சாலப் பேசினன். (மிகுதி)
2. உறு புகழ். (மிகுதி)
3. தவ உயர்ந்தன. (மிகுதி)
4. நனி தின்றான். (மிகுதி)

இந்நான்கிலும் வரும் சால, உறு, தவ, நனி என்னும் உரிச்சொற்கள் மிகுதி என்னும் ஒரே பொருளை உணர்த்துவன.

(2) பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்

1. கடிமனை—காவல்
2. கடிவாள்—கூர்மை
3. கடிமாலை—மணம்
4. கடி மார்பன்—விளக்கம்
5. கடிப்பேய்—அச்சம்
6. கடி மலர்—சிறப்பு
7. கடி விடுதும்—விரைவு
8. கடி உண்டான்—மிகுதி
9. கடி முரசு—ஆர்த்தல்
10. கடி வினை—மன்றல்
11. கடி மிளகு—கரிப்பு

இவ்வுதாரணங்களால் 'கடி' என்னும் உரிச்சொல்—காவல், கூர்மை முதலிய பல பொருள்களைக் குறித்து வந்தமை தெளிவு.

பயிற்சி

1. உரிச்சொல்லின் இலக்கணத்தைத் தெளிவு படுத்துக.
2. ஒரு பொருள் குறித்த பல உரிச்சொற்களைக் கூறிப் பொருள் விளக்கம் செய்க.
3. 'கடி' என்னும் ஒரு சொல் பல பொருள் குறித்தலை விளக்குக.
4. உறு பொருள் கொடுத்தான், நனி சிறந்தன, தவ உயர்ந்தவை, சாலப் பேசினன், அன்பு கூர் மனம், கடி நுனைப் பகழி, கடி மார்பன், கடி அகழி—இவற்றிலுள்ள உரிச்சொற்கள் எவ்வெப்பொருளில் வந்துள்ளன ?

III. பொது

1. தொகைநிலைத்தொடர்—தொகா நிலைத்தொடர்

1. **வீடு கட்டினான்.**—இது, வீட்டைக் கட்டினான் என விரியும். எனவே, 'வீடு' என்னும் சொல்லுக்கும் 'கட்டினான்' என்னும் சொல்லுக்கும் இடையில் 'ஐ' உருபு தொக்கி (மறைந்து) உள்ளது. இங்ஙனம் இடையில் வேற்றுமையுருபோ, உவமை யுருபோ, பிறவோ தொக்கி (மறைந்து) வர, இரண்டு சொற்கள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து நிற்றல் **தொகைநிலைத்தொடர்** எனப்படும்.

2. **வரதன் வந்தான்.**—இவ்விரு சொற்களுக்கும் இடையில் மேற்சொன்ன வேற்றுமையுருபோ, உவமையுருபோ, பிறவோ தொகாமல் (மறையாமல்) இரண்டு சொற்கள் தொடர்ந்து நிற்றலைக் காணலாம். இங்ஙனம் இரு சொற்கள் தொடர்ந்து நிற்றல் **தொகா நிலைத்தொடர்** எனப்படும்.

2. தொகைநிலைத்தொடர்—வகை

1. (1) **வீடு கட்டினான்.**—இதில் 'ஐ' என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கி வருதலால், இத் தொடர் **இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்** எனப்படும்.

(2) **தலை வணங்கு.**—இங்கு 'ஆல்' என்னும் மூன்றும் வேற்றுமையுருபு மறைந்து வருதலால், இத் தொடர் **மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்** எனப்படும்.

(3) **வீடு செல்.**—இங்குக் 'கு' என்னும் நான்

காம் வேற்றுமை உருபு தொக்கி நிற்றலால், இத்தொடர் **நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்** எனப்படும்.

(4) **மலை வீழ் அருவி.**—இதில் '**இன்**' என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கி நிற்றலால், இத்தொடர் **ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்** எனப்படும்.

(5) **கண்ணன் குழல்.**—இங்கு '**அது**' என்னும் ஆறும் வேற்றுமை உருபு தொக்கி நிற்றலால், இத்தொடர் **ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்** எனப்படும்.

(6) **பெட்டிப் பணம்.**—இங்கு '**இல்**' என்னும் ஏழாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கி நிற்றலால், இத் தொடர் **ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்** எனப்படும்.

(7) **பொன் மோதிரம்**—இது '**பொன்(னால் செய்யப்பட்ட) மோதிரம்**' என விரியும். இடையில் 'ஆல்' என்னும் மூன்றும் வேற்றுமை **உருபும்** 'செய்யப்பட்ட' என்னும் **பயனும்** உடன்தொக்கி வருதலால், இத்தொடர் **மூன்றும் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை** எனப் பெயர் பெறும்.

இவ்வுருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை, இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை முடிய வரும் என்பதை அறிக.

2. ஆடு பாம்பு
ஓடு குதிரை
தாழ் சடை

என, வினைப் பகுதியும் பெயர்ச் சொல்லும் சேர்ந்து

வருதல் **வினைத்தொகை** எனப்படும். 'ஆடு பாம்பு' என்பது ஆடின பாம்பு, ஆடுகின்ற பாம்பு, ஆடும் பாம்பு எனப் பொருள்படும்.

3. கருங்குதிரை—

இது, கருமை (ஆகிய) குதிரை என விரியும்.

(பண்பு) (பண்புருபு) (பண்பி)

இவ்வாறு 'ஆகிய' என்னும் பண்புருபு இடையிலே மறைந்து வர, பண்பும் பண்பியும் தொடர்தல் **பண்புத் தொகை** எனப்படும்.

4. முத்துப் பல்—

இது முத்துப் (போன்ற) பல் என விரியும்.

(உவமை) (உவமை உருபு) (பொருள்)

இவ்வாறு உவமை யுருபு இடையிலே தொக்கி வர, உவமையும் பொருளும் தொடருதல் **உவமைத் தொகை** எனப்படும்.

5. சேர சோழர்—இது சேரனும் சோழனும் என விரியும். இதில் **உம்** என்பது தொக்கி வருதலால், **உம்மைத் தொகை** எனப்படும்.

6. (1) **தாழ் குழல்**—தாழ்ந்த கூந்தல், தாழ்கின்ற கூந்தல், தாழும் கூந்தல் எனப் பொருள் படுதலால் **வினைத்தொகை** எனப்படும்.

(2) **தாழ் குழல் வந்தாள்**—இது, தாழ்ந்த கூந்தல் (**உடையவள்**) வந்தாள் என விரியும். அதாவது, வினைத்தொகைப் புறத்தில் 'உடையவள்' என்னும் சொல் தொக்கி வருகிறது. இங்ஙனம் வருதல் **அன்மொழி** (அல்லாத மொழி)**த் தொகை** என்று இலக்கணத்தில் கூறப்படும். இவ்வுதாரணத்

தில் வந்துள்ள 'தாழ்குழல்'—**வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை** எனப் பெயர் பெறும்.

இந்த அன்மொழித்தொகை (1) வேற்றுமைத் தொகை, (2) வினைத்தொகை, (3) பண்புத் தொகை, (4) உவமைத் தொகை, (5) உம்மைத் தொகை என்னும் ஐந்திலும் வரும்.

3. தொகாநிலைத்தொடர்—வகை

(1) **வரதன்** வந்தான்.—இத்தொடரில் முதலில் இருக்கும் சொல் வரதன் என்பது. இவ்வாக்கியத்தில் அதுவே எழுவாய். எனவே, இத்தொடர் **எழுவாய்த் தொடர்** எனப்படும். இவ்வாறே கீழ்வரும் தொடர்களில் வரும் முதற் சொல்லின் இலக்கணம் கொண்டே தொடர் கூறுக.

(2) **வந்தான்** வரதன்–வினைமுற்றுத் தொடர்
(3) **வந்து** போனான்–வினையெச்சத் தொடர்
(4) **வந்த** வரதன்–பெயரெச்சத் தொடர்
(5) **வரதா**, வா–விளித் தொடர்
(6) **வரதனை** அழைத்தான் – வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர்
(7) **இனி** வருவான்–இடைச்சொல் தொடர்
(8) **சாலப்** பேசினான்–உரிச்சொற்றொடர்
(9) பாம்பு, பாம்பு–அடுக்குத் தொடர்.

இவ்வொன்பதும் தொகாநிலைத்தொடர்கள்.

4. குறிப்பும் வெளிப்படையும்

சொல்லுவோன் குறிப்பினால் ஒன்றனை ஒழித்து மற்றொன்றனைத் துணிதல் **குறிப்பு** எனப்படும். இதற்கு மாறுபட்டது **வெளிப்படை** எனப்படும்.

1. ஆயிரம் **மக்கள்** போரிட்டனர்.—'போரிட்டனர்' என்னும் வினையால், 'மக்கள்' என்னும் பொதுச் சொல், பெண்பாலரை ஒழித்து ஆண்பாலரைக் குறிப்பால் உணர்த்தியது.

2. இப் **பெற்றம்** உழவு ஒழிந்தன.—உழவு ஒழிந்தன என்பதனால், பசுவையும் எருதையும் குறிக்கும் 'பெற்றம்' என்னும் பொதுச் சொல், பசுக்களை ஒழித்து, எருதுகளைக் குறிப்பால் உணர்த்தியது.

3. **மரை** மலர்—இந்த விகாரச்சொல், 'தாமரை' என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்தியது.

4. இது இவ்வூருக்கு **நன்காடு** (சுடுகாடு).—இது தகுதி வழக்கால் சுடுகாட்டைக் குறிப்பால் உணர்த்தியது.

5. **புளித்** தின்றான்—இந்த ஆகுபெயர் அதன் பழத்தினைக் குறிப்பால் உணர்த்தியது.

6. **பொற்றொடி** தந்த புடைவை.—இவ்வன்மொழித் தொகை அதனையுடைய பெண்ணைக் குறிப்பால் உணர்த்தியது.

7. சொலல் வல்லன், சோர்வு இலன்.—வல்லன், இலன் என்னும் சொற்கள் பெயர்ப் பொருளை ஒழித்து, வினைக்குறிப்புப் பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்தின.

8. "**அறத்தாறு இதுஎன** வெள்ளைக்கு இழிபு" என்னுமிடத்து வரும் அடிமுதல் குறிப்புச் சொற்கள்,

> "அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
> பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை."

என்னும் பாட்டைக் குறிப்பால் உணர்த்தின.

9. " அலங்குளைப் புரவி ஐவரொடு சினைஇ
நிலந்தலைக் கொண்ட "

என்னுமிடத்து, 'ஐவர்' என்னும் தொகைக் குறிப்புச் சொல் பாண்டவரைக் குறிப்பால் உணர்த்திற்று.

10. (1) பாயா வேங்கை—'பாயா' என்னும் குறிப்பினுல், 'வேங்கை' என்பது விலங்கை ஒழித்து, வேங்கை மரத்தை உணர்த்திற்று.

(2) பூவா வஞ்சி—'பூவா' என்னும் குறிப்பினுல், 'வஞ்சி' என்பது வஞ்சி மரத்தை ஒழித்து, சேரர் தலைநகரான வஞ்சி மாநகரத்தை உணர்த்தியது. இவ்வாறு குறிப்பினுல் பொருளுணர்த்தும் சொற்களை நன்கு நினைவிற்கொள்க.

மேலே சொன்னவை அல்லாதனவெல்லம் வெளிப்படையால் தத்தம் பொருள்களைத் தரும் சொற்களாகும்.

5. வழுவமைதிகள்

பசுவை அன்பினுல், 'இவள் என் அம்மை' என்று சொல்லுதல் வழு (குற்றம்). ஆயினும் இங்ஙனம் கூறுதல் வழக்காறு பெற்றதால், ஆன்றோர் அமைதி (பொருத்தம்) என ஏற்றுக்கொண்டனர். எனவே, இது வழு அமைதி ஆயிற்று.

இங்ஙனம் கூறப்படும் வழுவமைதி (1) திணை வழுவமைதி, (2) பால் வழுவமைதி, (3) இட வழுவமைதி, (4) கால வழுவமைதி, (5) மரபு வழுவமைதி எனப் பலவகைப்படும். அவற்றுள் சிலவற்றை ஈண்டுக் காண்க.

1. திணை வழுவமைதி

“திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்.”—இங்குத் **திங்கள்**—அஃறிணை ; **சான்றோர்**—உயர்திணை. இவ்விருதிணைச் சொற்களும் கலந்து, சிறப்பினால் உயர்திணை முடிவை ஏற்றன. இங்ஙனம் வருதல் **திணை வழுவமைதி** எனப்படும்.

2. பால் வழுவமைதி

(1) தாய் தன் புதல்வனை, ‘என் அம்மை வந்தாள்’ என்று கூறுதலில், அன்பின் பெருக்கால் **ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.**

(2) ஒருவனை, “அவர் வந்தார்” என்பது, உயர்வினால் **ஒருமைப்பால் பலர்பால் ஆயிற்று.**

இங்ஙனம் வருதல் **பால் வழுவமைதி** எனப்படும்.

3. இட வழுவமைதி

(1) நீயோ, அவனோ, யார் இது செய்தார் ?
(2) யானோ, அவனோ, யார் இது செய்தார் ?
(3) நீயோ, யானோ, யார் இது செய்தார் ?
(4) நீயோ, அவனோ, யானோ, யார் இது செய்தார் ?

இவ்வுதாரணங்களில் (1) முன்னிலையில் படர்க்கையும், (2) தன்மையில் படர்க்கையும், (3) முன்னிலையில் தன்மையும், (4) முன்னிலையில் படர்க்கையும் தன்மையும் வந்திருத்தலைக் காண்க. இங்ஙனம் வருதல் **இட வழுவமைதி** எனப்படும்.

பயிற்சி

1. தொகா நிலைத்தொடர், தொகை நிலைத்தொடர்—இவற்றை உதாரணங்களால் விளக்குக.

2. தொகா நிலைத்தொடர்கள் எவை? ஒவ்வொன்றையும் தக்க எடுத்துக்காட்டால் தெளிவுறுத்துக.

3. கண்ணா வா, கண்ணன் வந்தான், வந்த கண்ணன், வந்து போனான், இனி வருவான், உறுபுகழ், தேள் தேள்—இவை எவ்வெத் தொகாநிலைத்தொடர்கள் ?

4. சோர்கூந்தல், மதிமுகம், பள்ளி செல், கந்தன் பெட்டி, பெட்டிப்பணம், மலர்முகம், கொஞ்சுகிளி, சோர்கூந்தல் வாடினாள், பூரி சட்னி, இராப்பகல்—இவை எவ்வெத் தொகை நிலைத்தொடர்கள் ?

5. பண்புத் தொகையையும் உவமைத் தொகையையும் உதாரணம் தந்து விளக்குக.

6. பெருந்தேவி பிள்ளை பெற்ற அறையில் நால்வர் மக்கள் இருந்தனர், இப்பெற்றம் ஒரு படி பால் கறக்கும், கால் கழுவி வருவேன், சோர் கூந்தற்கு இல்லை அருள், கல் கடிக்க நன்கு சமைத்தாய்.—இவற்றுள் எச்சொற்கள் எவ்வகைக் குறிப்புப் பொருள்களை உணர்த்தி நிற்கின்றன என்பதை விளக்குக.

7. நம்பி பொன் பெரியன் ; பசுவும் அருந்தவம் விட்டானும் எருதும் ஆகிய இவர் மூவர் ; தசரதன் தான் ஆண்ட நாட்டுக்குத் தாய் ; நீயோ நானோ யார் அங்குச் சென்றவர் ? அவனோ நானோ யார் இங்கு உண்டவர் ?—இவற்றில் வந்துள்ள வழுவமைதிகளைக் குறிப்பிடுக.

IV. புணர்ச்சி

1. எண்ணுப் பெயர்ப் புணர்ச்சி

1. ஒன்று + ஆயிரம் = ஓராயிரம்
இரண்டு + ஆயிரம் = இராயிரம்
ஒன்று + பத்து = ஒருபது
இரண்டு + பத்து = இருபது
ஒன்று + கழஞ்சு = ஒருகழஞ்சு
ஒன்று + நாழி = ஒருநாழி
ஒன்று + வகை = ஒருவகை

இவ்வுதாரணங்களால், எண்ணுப் பெயரும், நிறைப் பெயரும், அளவுப் பெயரும், பிற பெயரும்

வரின், ஈற்று உயிர்மெய் கெட, நின்ற ணகர ஒற்று ரகர ஒற்றாக, இரண்டு என்னும் எண்ணினது ணகர ஒற்றும் ரகரத்தை ஊர்ந்து நின்ற அகர உயிரும் கெட, அவ்விரண்டு ரகரத்தின் மேலும் உகரம் வரும் என்பது தெரிகிறது.

2. (1) மூன்று + ஒன்று = மூவொன்று
மூன்று + எடை = மூவெடை
மூன்று + உழக்கு = மூவுழக்கு
மூன்று + உலகு = மூவுலகு

(2) மூன்று + பத்து = முப்பது
மூன்று + கழஞ்சு = முக்கழஞ்சு
மூன்று + நாழி = முந்நாழி
மூன்று + மொழி = மும்மொழி

இவ்வுதாரணங்களால், எண்ணுப் பெயரும் நிறைப் பெயரும், அளவுப் பெயரும், பிற பெயரும் வருமிடத்து, மூன்று என்பதிலுள்ள கடைசி உயிர் மெய் கெட, நின்ற னகர வொற்றுக் கெடும், அல்லது, வருமொழி முதலிலுள்ள ஒற்றாகத் திரியும் என்பது தெரிகிறது.

3. (1) நான்கு + ஒன்று = நாலொன்று
நான்கு + எடை = நாலெடை
நான்கு + நாழி = நானாழி
நான்கு + மணி = நான்மணி

(2) நான்கு + பத்து = நாற்பது
நான்கு + கழஞ்சு = நாற்கழஞ்சு
நான்கு + கலம் = நாற்கலம்
நான்கு + கவி = நாற்கவி

இவ்வுதாரணங்களால், மேற்சொன்ன நால்வகைப் பெயர்களும் வருமிடத்து, இறுதி உயிர்மெய் கெட,

நின்ற ணகர ஒற்று லகர ஒற்றுயும், றகர ஒற்றுயும் திரிந்தது என்பது தெரிகிறது.

4. (1) ஐந்து + மூன்று = ஐம்மூன்று
ஐந்து + மஞ்சாடி = ஐம்மஞ்சாடி
ஐந்து + வட்டி = ஐவ்வட்டி
ஐந்து + வண்ணம் = ஐவ்வண்ணம்

(2) ஐந்து + பத்து = ஐம்பது
ஐந்து + கழஞ்சு = ஐங்கழஞ்சு
ஐந்து + கலம் = ஐங்கலம்
ஐந்து + பொறி = ஐம்பொறி

(3) ஐந்து + ஒன்று = ஐயொன்று
ஐந்து + எடை = ஐயெடை
ஐந்து + ஆழாக்கு = ஐயாழாக்கு
ஐந்து + அம்பு = ஐயம்பு

இவ்வுதாரணங்களால், 'ஐந்து' என்பதற்கு முன் மேற்சொன்ன நால்வகைப் பெயர்களும் வருமிடத்து, இறுதி உயிர்மெய் கெட, நின்ற நகர ஒற்று வரும் ஒற்றுகியும், அதற்கு இனமாகியும், கெட்டும் முடியும் என்பது தெரிகிறது.

5. எட்டு + பத்து = எண்பது
எட்டு + கழஞ்சு = எண்கழஞ்சு
எட்டு + கலம் = எண்கலம்
எட்டு + குணம் = எண்குணம்

இவ்வுதாரணங்களால், 'எட்டு' என்பதன் முன் நால்வகைப் பெயர்களும் வருமிடத்து, இறுதி உயிர் மெய் கெட, ஈற்றில் நின்ற டகர ஒற்று ணகர ஒற்று கும் என்பது தெரிகிறது.

6. (1) பத்து + ஒன்று = பதினொன்று
பத்து + மூன்று = பதின்மூன்று

பத்து + ஆயிரம் = பதினாயிரம்
பத்து + கழஞ்சு = பதின்கழஞ்சு
பத்து + கலம் = பதின்கலம்
பத்து + மடங்கு = பதின்மடங்கு
(2) பத்து + ஒன்று = பதிற்றொன்று
பத்து + பத்து = பதிற்றுப்பத்து
பத்து + கோடி = பதிற்றுக்கோடி
பத்து + தூணி = பதிற்றுத்தூணி

இவ்வுதாரணங்களால், 'பத்து' என்பதன் முன் 'ஒன்று' முதலாகிய பத்து, ஆயிரம், கோடி என்னும் எண்ணுப் பெயர்களும், நிறைப் பெயரும், அளவுப் பெயரும், பிற பெயரும் வந்தவிடத்து, 'பத்து' என்பதன் ஈற்று உயிர்மெய் கெடும்; அவ்விடத்து, **இன்** அல்லது **இற்று** என்னும் சாரியை வரும். பிறகு நிலைமொழியும் வருமொழியும் மேற்சொன்ன வாறு புணரும் என்பது தெரிகின்றது.

இவ்வாறே ஒன்பது என்னும் எண்ணிற்கும் கொள்க.

7. பத்து + இரண்டு = பன்னிரண்டு

இவ்வுதாரணத்தால், 'இரண்டு' என்பது வரின், 'பத்து' என்னும் நிலைமொழியினது ஈற்று உயிர்மெய் கெட, தகர ஒற்று **னகர** ஒற்றாகத் திரியும் என்பது தெரிகிறது.

8. ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று
இரண்டு + இரண்டு = இவ்விரண்டு
மூன்று + மூன்று = மும்மூன்று
நான்கு + நான்கு = நந்நான்கு
ஐந்து + ஐந்து = ஐவைந்து
ஆறு + ஆறு = அவ்வாறு

ஏழு + ஏழு = எவ்வேழு
எட்டு + எட்டு = எவ்வெட்டு
பத்து + பத்து = பப்பத்து

இவ்வுதாரணங்களால், 'ஒன்பது' என்னும் எண் நீங்கலாக, நின்ற ஒன்று முதல் பத்து ஈறான எண்களை இரட்டித்துக் கூறின், நிலைமொழி முதலெழுத்து மட்டும் நிற்கும்; மற்றவை கெடும்; உயிர் முதலான எண்வரின் வகர ஒற்றும், மெய் முதலான எண் வரின் வந்த ஒற்றும் மிகும் என்பது தெரிகிறது.

2. இயல்பு புணர்ச்சி

1. உண்ணிய + சென்றான் = உண்ணிய சென்றான்
உண்ட + பையன் = உண்டபையன்
வெளுத்த + துணி = வெளுத்ததுணி
உற்ற + துயர் = உற்றதுயர்

இவ்வுதாரணங்களால், (1) 'செய்யிய' என்னும் வினையெச்சத்தின் முன்னும், (2) பலவகைப் பெயரெச்சத்தின் முன்னும், **க, ச, த, ப** இயல்பாயின என்பது தெரிகிறது.

2. ஆ + வாழிய = ஆவாழிய, ஆவாழி
வாழிய + கொற்றா = வாழிய கொற்றா, வாழி கொற்றா

இவ்வுதாரணங்களால், 'வாழிய' என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்றினது ஈற்று உயிர்மெய் இயல்பாக நிற்பதும் உண்டு, குறைதலும் உண்டு என்பது தெரிகிறது.

3. சாத்தனொடு + சென்றான் = சாத்தனொடு சென்றான்

சாத்தனது + கை = சாத்தனதுகை
ஏழு + தலை = ஏழுதலை
அடு + களிறு = அடுகளிறு
அது + கண்டான் = அதுகண்டான்

இவ்வுதாரணங்களால், (1) 'ஒடு' என்னும் மூன்றும் வேற்றுமை உருபுக்கும், (2) 'அது' என்னும் ஆறும் வேற்றுமை உருபுக்கும், (3) எண்ணுப் பெயருக்கும், (4) வினைத்தொகை, (5) சுட்டுப் பெயர்களுக்கும் முன்வரும், **க, ச, த, ப இயல்பாகும்** என்பது தெரிகிறது.

4. நாகு + சிறிது = நாகுசிறிது
எஃகு + பெரிது = எஃகுபெரிது
வரகு + சிறிது = வரகுசிறிது
குரங்கு + தீது = குரங்குதீது
தெள்கு + பெரிது = தெள்கு பெரிது
(தெள்கு - தெள்ளுப் பூச்சி.)

இவ்வுதாரணங்களால், வன்றொடர் ஒழிந்த ஐந்து குற்றியலுகர ஈற்றின் முன்னும் வரும் வல்லினம் அல்வழியில் (வேற்றுமை அல்லாத வழியில்) **மிகா** என்பது தெரிகிறது.

5. தெள்கு + கடுமை = தெள்குகடுமை
எஃகு + கடுமை = எஃகுகடுமை
நாகு + சிறுமை = நாகுசிறுமை
வரகு + பெருமை = வரகுபெருமை

இவ்வுதாரணங்களால், இடைத்தொடர் முன்னும், ஆய்தத்தொடர் முன்னும், ஒற்று இடையே மிகாத நெடிற்றொடர் முன்னும், உயிர்த்தொடர் முன்னும், வரும் வல்லினம், வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் **மிகா** என்பது தெரிகிறது.

3. தீர்க்கசந்தி முதலியன

வடமொழிப் பெயர்களில் உயிர்முன் உயிர் புணரும்பொழுது தோன்றும் சந்திகளில் குறிப்பிடத் தக்கவை—நமக்கு வேண்டுபவை—தீர்க்க சந்தி, குண சந்தி, விருத்தி சந்தி என்பன.

1. தீர்க்க சந்தி

(1) பத + அம்புயம் = பதாம்புயம்
சதா + ஆனந்தம் = சதானந்தம்

(2) சுசி + இந்திரன் = சுசீந்திரன்
மகீ + ஈசன் = மகீசன்

(3) குரு + உபதேசம் = குரூபதேசம்

இவ்வுதாரணங்களை நோக்க,

(1) 'அ, ஆ முன் அ, ஆ வரின் அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஆ தோன்றும்.'

(2) 'இ, ஈ முன் இ, ஈ வரின் அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஈ தோன்றும்.'

(3) 'உ, ஊ முன் உ, ஊ வரின் அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஊ தோன்றும்' என்னும் விதிகள் பற்றி இவை இவ்வாறு புணர்ந்தன என்பது தெரிகிறது.

2. குண சந்தி

(1) நர + இந்திரன் = நரேந்திரன்

(2) கங்கா + உதகம் = கங்கோதகம்

இவ்வுதாரணங்களை நோக்க,

(1) 'அ, ஆ முன் இ, ஈ வரின் அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஏ தோன்றும்.'

(2) 'அ, ஆ, முன் உ, ஊ வரின் அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஓ தோன்றும்' என்னும் விதிகள் பற்றி இவை இவ்வாறு புணர்ந்தன என்பது தெரிகிறது.

3. விருத்தி சந்தி

(1) பரம + ஏகாங்கி = பரமைகாங்கி

(2) வந + ஒஷதி = வநௌஷதி

இவற்றை நோக்க,

(1) 'அ, ஆ முன் ஏ, ஐ வரின் அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஐ தோன்றும்,'

(2) 'அ, ஆ முன் ஓ, ஔ வரின் அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஔ தோன்றும்' என்னும் விதிகள் பற்றி இவை இவ்வாறு புணர்ந்தன என்பது தெரிகிறது.

பயிற்சி

1. கீழ்வருவனவற்றிற்குப் புணர்ச்சி விதி கூறுக :—
   ஒன்று + பத்து, இரண்டு + நாழி, மூன்று + வகை, மூன்று + உலகு, மூன்று + நாழி, நான்கு + எடை, நான்கு + கவி, ஐந்து + ஆழாக்கு, எட்டு + கலம், ஒன்று + ஒன்று, ஐந்து + ஐந்து.
2. கீழ்வருவனவற்றைப் பிரித்து எழுதுக :—
   உண்டகண்ணன், உண்ணியசென்றுன், சித்திரித்ததிரை, உற்றபன்றி, நாகுசிறிது, குரங்குபெரிது, ஒராயிரம், இருபது.
3. தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி—இவற்றிற்கு இந்நூலில் இல்லாத வேறு உதாரணங்கள் தருக.

V. யாப்பு

முன்னுரை

யாப்பு - யாத்தல் (கட்டுதல்), தொழிற் பெயர்; இங்கு யாக்கப்படும் (கட்டப்படும்) செய்யுளுக்கு ஆகி வருதலால் தொழிலாகுபெயர்.

யாப்பு, செய்யுள், பாட்டு, பா, கவி—ஒரு பொருட் சொற்கள்.

எலும்பு, நரம்பு, இரத்தம், கொழுப்பு, தசை முதலியவற்றால் நமது உடம்பு கட்டப்பட்டிருத்தல் போல எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை முதலிய உறுப்புக்களால் செய்யுள் கட்டப்பட்டதாகும்.

இவ்வாறு கட்டப்பட்ட செய்யுட்கள் (1) வெண்பா, (2) ஆசிரியப்பா, (3) கலிப்பா, (4) வஞ்சிப்பா என நான்கு வகைப்படும். இனி இவை ஒவ்வொன்றன் பொது இலக்கணம் காண்க.

1. நால்வகைப் பாக்களின் பொது இலக்கணம்

(1) வெண்பா

1. "எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு."

இது திருக்குறள். இதில் முதல் அடியிலும் இரண்டாம் அடியிலும் "எந்நன்றி.........மகற்கு" என்று இடம் விட்டுத் தொடர்களும், சொற்களும் இருப்பதைக் காண்க. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் சீர் எனப்படும். முதல் வரியில் நான்கு சீர்களும், இரண்டாம் வரியில் மூன்று சீர்களும் இருக்கின்றன. இவ்வாறு வரும் பாடல் **குறள் வெண்பா** எனப்படும்.

குறள் - குட்டை; வெண்பா - தூய்மையான (செய்யுளுக்குரிய சிறப்பு இலக்கணம் பொருந்தப் பெற்ற) செய்யுள். திருக்குறளில் உள்ள எல்லாப் பாக்களும் குறள் வெண்பாக்களே.

2. "நன்றி ஒருவருக்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்தருத லால்."

இச் செய்யுளில் நான்கு அடிகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முதல் மூன்று அடிகள் தனித்தனியே நான்கு சீர்களைக் கொண்டவை. கடைசி அடி மட்டும் மூன்று சீர்களைக் கொண்டது. இவ்வாறு வருவது **நாலடி வெண்பா** எனப்படும். மூதுரை, நீதி வெண்பா, நன்னெறி, நீதிநெறி விளக்கம், நாலடியார், நளவெண்பா முதலிய நூல்கள் வெண்பாக்களால் இயன்றவை. வெண்பாவிற்குச் செப்பலோசை உரியது. வெண்பாவின் ஈற்றடி முச்சீரடியாக வரும்; ஏனைய அடிகள் நாற்சீரடிகள்; இயற்சீரும் காய்ச்சீருமே வரும்; ஈற்றடியின் ஈற்றுச்சீர் **நாள், மலர், காசு, பிறப்பு** என்னும் வாய்பாட்டுச் சீர்களில் ஒன்றைப் பெற்று வரும்; இயற்சீர் வெண்தளை, வெண்சீர் வெண்தளைகளே வரும். செப்பலோசை பொருந்தியிருக்கும்.

(2) ஆசிரியப்பா

"பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி
மயிலின மகவு நாடன்
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே."

இப்பாடலில் முதல் வரியிலும் கடைசி வரியிலும்

நந்நான்கு சீர்கள் வந்திருக்கின்றன. ஈற்றடிக்கு முன்னடியில் மட்டும் மூன்று சீர்கள் இருக்கின்றன. பெரும்பாலும் ஈரசைச் சீர்களே இதில் மிகுதியாக வரும். அடிதோறும் நாற்சீர்களை உடையதாகி, ஈற்றடிக்கு முன்னடியில் மட்டும் முச்சீர்களை உடையதாகி வருவது **ஆசிரியப்பா**. ஆசிரியன் தன் மாணவனுக்கு உறுதிப் பொருளை உரைத்தல் போலக் கேட்போருக்கு நன்மை பயக்கும் செய்திகளை நம் முன்னோர் இச் செய்யுளில்தாம் பெரும்பாலும் கூறி வந்தனர். ஆதலின் இச்செய்யுள் **ஆசிரியப்பா** எனப்பட்டது. இச்செய்யுள் நூற்றுக்கணக்கான அடிகளைப் பெற்று வருதலும் உண்டு. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை நூல்களில் வரும் ஒவ்வொரு காதையும் ஓர் ஆசிரியப்பாவில் பாடப்பட்டதாகும். இப்பாவிற்கு உரியது அகவலோசை.

(3) கலிப்பா

நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

" வாணெடுங்கண் பனிகூர வண்ணம்வே றுய்த்திரிந்து
தோணெடுந் தகைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்
பூணெடுங்கு நகில்கண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ "

இது **தரவு**.

" சூருடைய கடுங்கடங்கள் சொலற்கரிய வென்பவாற்
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவாரோ பெரியரே "
" சேணுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய வென்பவால்
நாணுடைய நலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமிலரே "
" சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் சீரிலவே யென்பவாற்
புலம்படைந்து நலந்தொலையப் போவாரோ பொருளிலரே "

இவை மூன்றும் **தாழிசை**.

எனவாங்கு,

இது **தனிச்சொல்.**

" அருளென்ப திலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர்
பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுந் தேரொடு தானையிற் பொலிந்தே "

இது **சுரிதகம்.**

இங்ஙனம் **தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம்** முதலிய உறுப்புக்களைப் பெற்றுக் கலித்தளை தழுவிய வெண்சீர்களால் அமைவது **கலிப்பா** எனப் படும். இதன் ஓசை துள்ளல் ஓசை.

(4) வஞ்சிப்பா

" வினைத்திண்பகை விழச்செற்றவன்
வனப்பங்கய மலர்த்தாளினை
நினைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர்
நாளும்
மயலார் நாற்கதி மருவார்
பெயரா மேற்கதி பெறுகுவர் விரைந்தே."

இவ்வாறு வஞ்சிப்பா பெரும்பாலும் வஞ்சித்தளையும் சிறுபான்மை பிற தளையும் பெறும்; இரு சீரடியாலேனும் முச்சீர் அடியாலேனும் வரும்; மூன்று முதலிய பல அடிகளைப் பெறும்; தனிச்சொல் பெற்று வரும்; **தூங்கல் ஓசை** உடையதாயிருக்கும்.

2. அசை, சீர்—இலக்கணமும் வாய்பாடும்

(1) அசை

எழுத்துக்களால் ஆவது **அசை.** அது (1) **நேரசை,** (2) **நிரையசை** என இருவகைப்படும்.

1. அ அல் } இவ்வாறு தனிக் குறில் அல்லது
ஆ ஆல் } தனி நெடில் தனித்தோ, ஒற்றடுத்தோ வருவது நேரசை.

2. படட படல் } இங்ஙனம் இரு குறில்
இரு இருல் } இணைந்து, அல்லது ஒற்றடுத்தும், குறிலும் நெடிலும் சேர்ந்து, அல்லது ஒற்றடுத்தும் வருவது நிரையசை.

(2) சீர்

எழுத்துக்களால் ஆவது அசை. அதுபோல அசைகளால் ஆவது சீர். அஃது (1) ஓரசைச் சீர், (2) ஈரசைச் சீர், (3) மூவசைச் சீர், (4) நாலசைச் சீர் என நான்கு வகைப்படும்.

1. (1) "பாலொடு.....நீர்"—இக்குறளில் உள்ள கடைசிச் சீர் 'நீர்' என்பது. இஃது ஓரசைச் சீர். இது நேரசைச் சீர். இதனை 'நாள்' என்னும் வாய்பாட்டால் புலவர் வழங்குவர்.

(2) "நன்றறி......இலர்".—இக்குறளில் உள்ள கடைசிச் சீர் 'இலர்' என்பது. இதுவும் ஓரசைச் சீரே. இது நிரையசைச் சீர். இதனை 'மலர்' என்னும் வாய்பாட்டால் புலவர் வழங்குவர்.

2. "குன்றக் குறவன் மடமகள் காண்மினோ."—இவ்வடியில் நான்கு சீர்கள் இருக்கின்றன.

(1) குன்-றக் → நேர் நேர்
(2) குற-வன் → நிரை நேர்
(3) மட-மகள் → நிரை நிரை
(4) காண்-மினோ → நேர் நிரை

இவற்றை இங்ஙனம் அசைகளாகப் பிரித்தால்,

(1) முதற் சீரில் நேரசையும் நேரசையும் (நேர் நேர்),

(2) இரண்டாம் சீரில் நிரையசையும் நேரசையும் (நிரை நேர்),

(3) மூன்றும் சீரில் நிரையசையும் நிரையசையும் (நிரை நிரை),

(4) நான்காம் சீரில் நேரசையும் நிரையசையும் (நேர் நிரை) இருத்தலைக் காணலாம்.

இந்த நான்கில் ஒவ்வொன்றும் ஈரசைகளால் இயன்ற சீரே யாகும். இந்நான்கு சீர்களையும் எளிதிற் கூறத்தக்க **வாய்பாடுகள்** இலக்கண ஆசிரியர்களால் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன. அவை யாவை?

(1) நேர் நேர்—**தேமா**

(2) நிரை நேர்—**புளிமா**

இவை இரண்டும் ' **மா** ' என முடிவதால் **மாச்சீர்கள்** எனப்படும்.

(3) நிரை நிரை—**கருவிளம்**

(4) நேர் நிறை—**கூவிளம்**

இவை இரண்டும் ' **விளம்** ' என முடிவதால், **விளச் சீர்கள்** எனப்படும்.

இவை நான்கும் **இயற்சீர்** எனப் பெயர் பெறும். இவை பெரும்பாலும் ஆசிரியப்பாவில் மிகுதியாகப் பயின்று வருதலால், **ஆசிரிய வுரிச்சீர்** என்றும் கூறப் பெறும்.

3. (அ) "வானுறு பொறுத்தான்றன் இணை மலரைத் தேடினனே"—இவ்வடியில் நான்கு சீர்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை அசைகளாகப் பிரிப்போம் :

(1) வா—னு—று (2) பொறுத்—தான்—றன்
↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓
நேர் நேர் நேர் நிரை நேர் நேர்

(3) இணை—மல—ரைத் (4) தே—டின—னே
↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓
நிரை நிரை நேர் நேர் நிரை நேர்

இவை எல்லாம் மூவசைச் சீர்கள். இவற்றை எளிதிற் கூறத்தக்க வாய்பாடுகளைக் கீழே காண்க :

(1) நேர் நேர் நேர்—**தேமாங்காய்**
(2) நிரை நேர் நேர்—**புளிமாங்காய்**
(3) நிரை நிரை நேர்—**கருவிளங்காய்**
(4) நேர் நிரை நேர்—**கூவிளங்காய்**

இவை '**காய்**' என முடிவதால், **காய்ச்சீர்கள்** எனப்படும்.

இவை நான்கும் வெண்பாவில் மிகுதியாகப் பயின்று வருதலால், **வெண்சீர்** என்றும், **வெண்பா வுரிச்சீர்** என்றும் பெயர் பெறும்.

(ஆ) (1) வாழைப் பழம்—வா—ழைப்—பழம்
↓ ↓ ↓
நேர் நேர் நிரை

(2) புலியாயினே—புலி—யா—யினே
↓ ↓ ↓
நிரை நேர் நிரை

(3) வசையமைகவி–வசை–யமை—கவி
↓ ↓ ↓
நிரை நிரை நிரை

(4) வாவெனஅழை–வா–வென–அழை
↓ ↓ ↓
நேர் நிரை நிரை

இந்நான்கும் மூவசைச்சீர்களே ; ஆயின், இவை நிரை அசையில் முடிந்துள்ளன. இவை நான்கும்

முறையே (1) தேமாங்கனி, (2) **புளிமாங் கனி**, (3) **கருவிளங்கனி**, (4) **கூவிளங்கனி** என்ற வாய்பாட்டால் கூறப்படும். இவை 'கனி' என முடி வதால், **கனிச்சீர்கள்** என்று பெயர் பெறும். இவை வஞ்சிப்பாவில் மிகுதியாகப் பயின்று வருதலால், **வஞ்சியுரிச்சீர்** என்றும் சொல்லப்படும்.

நாலசைச்சீர்	வாய்பாடு
4. நேர் நேர் நேர் நேர்	—தேமாந்தண்பூ
நிரை நேர் நேர் நேர்	—புளிமாந்தண்பூ
நிரை நிரை நேர் நேர்	—கருவிளந்தண்பூ
நேர் நிறை நேர் நேர்	—கூவிளந்தண்பூ

இவ்வாறு தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்ற நான்கினோடும் **தண்பூ**, **நறும்பூ**, **தண் ணிழல்**, **நறுநிழல்** என்னும் நான்கினையும் முறைப் படி கொணர்ந்து உறழ்ந்தால், **16 நாலசைச்சீர்கள் உண்டாகும்.**

இந்த நாலசைச் சீர்கள் (1) வெண்பாவில் வாரா; (2) ஆசிரியப்பாவிலும் கலிப்பாவிலும் மிக அருகியே வரும்; (3) வஞ்சிப்பாவில் ஓரளவு பயின்று வரும்.

பயிற்சி

1. யாப்பு இலக்கணம் என்பதன் பொருள் யாது?
2. 'அசை' என்பது யாது? அது எத்தனை வகைப்படும்?
3. ஆசிரிய வுரிச்சீர், வெண்பாவுரிச்சீர், வஞ்சியுரிச்சீர்—பெயர்க் காரணத்தை விளக்குக.
4. மாச்சீர், விளச்சீர், காய்ச்சீர், கனிச்சீர்—ஒவ்வொன்றையும் விளக்கி உதாரணம் தருக.
5. நாள், மலர் என்னும் வாய்பாடுகள் எவற்றிற்கு வரும்?
6. ஈரசைச் சீருக்கு உரிய வாய்பாடுகள் யாவை?
7. மூவசைச் சீருக்குரிய வாய்பாடுகள் யாவை?

8. " ஆன முதலில் அதிகம் செலவானால்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் ஏழ்பிறப்பும் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனாம் நாடு."

இச்செய்யுளில் வந்துள்ள சீர்களை அசைகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு சீருக்கும் உரிய வாய்பாட்டைக் கூறுக.

9. வெண்பா, ஆசிரியப்பா—இவற்றின் இலக்கணத்தையும், பெயர்க் காரணத்தையும் விளக்குக.

10. வஞ்சிப்பா, கலிப்பா—இவற்றின் பொது இலக்கணத்தைக் கூறுக.

VI. அணி

செய்யுளுக்கு அழகு செய்து நிற்பது **அணி** எனப்படும். அது உவமை, உருவகம், சிலேடை, மடக்கு, வேற்றுப்பொருள் வைப்பு எனப் பலவகைப் படும். இங்கு உவமை, உருவகம், வேற்றுப் பொருள் வைப்பு என்னும் மூன்று அணிகளைப் பற்றிய சில விவரங்களைக் காண்போம்.

1. உவமை அணி—சில வகைகள்

மதிபோன்ற வட்ட **முகம்**—இதில் மதி—உவமை ; முகம்—பொருள் (உவமேயம்); வட்டம்—பொதுத்தன்மை; போன்ற—உவம உருபு. இவ்வாறு உவமை, பொருள், பொதுத்தன்மை, உவமவுருபு என்னும் நான்கும் அமையும்படி, அல்லது மூன்று அமையும்படி, அல்லது உவமையும் பொருளும் அமையும்படி கூறுவது **உவமை அணி**யாகும்.

இவ்வுவமையணி விரியுவமை, தொகையுவமை, முதலாகப் பல வகைப்படும். அவற்றுள், இங்குச் சில வற்றைக் காண்க :

1. விரியுவமை

"பால்போலும் இன்சொற் பவளம்போற் செந்துவர்வாய்
சேல்போற் பிறழுந் திருநெடுங்கண்."

இவ்வாறு பண்பு முதலியன விரிந்து நிற்றலை உடைய உவமை **விரியுவமை** எனப்படும்.

2. உண்மை உவமை

"தாமரை அன்று முகமே."—முகத்துக்கு உவமையாகிய தாமரையை முதலிற் கூறி, அது அன்று என மறுத்து, உவமேயத்தினையே கூறி முடிப்பது **உண்மை உவமையின்** இலக்கணம்.

3. மாலை உவமை

சோழனது செல்வம் பொதிய மலையில் வாழும் அகத்தியனைப் போன்றும், அவனால் பருகப்பட்ட கடல் போன்றும், அக்கடலினுள் உண்டாகிய நில வட்டம் போன்றும் பெயராது நிற்கும்.

இவ்வாறு ஒரு பொருளுக்குப் பல உவமைகள் வந்து, அவை ஒன்றினை ஒன்று இடைவிடாது தொடர்ச்சி உடையனவாகக் கூட்டிக் கடைசியில் பொருள் கூட்டி முடிப்பது **மாலை உவமை** ஆகும்.

2. உருவக அணி—சில வகைகள்

முகமதி—இது 'முகம் ஆகிய மதி' என விரியும். இவ்வாறு உவமேயம் முன்னும் உவமானம் பின்னும் வரும்படி அமைவது **உருவக அணி** எனப் படும். இவ்வணி தொகை உருவகம், விரியுருவகம் முதலாகப் பல வகைப்படும். அவற்றுள் சில வகை களைக் கீழே காண்க :

1. தொகை உருவகம்

"அங்கை மலரும் அடித்தளிரும் கண்வண்டும்"—

இது அங்கை(ஆகிய) மலரும், அடி(ஆகிய) தளிரும், கண்(ஆகிய) வண்டும் என விரியும். இவ்வாறு 'ஆகிய' என்னும் சொல் மறைந்துவர, பொருளும் உவமையும் சேர்ந்து வருதல் **தொகை உருவகம்** எனப்படும்.

2. விரி உருவகம்

"அங்கை மலராக, அடிதளிராக, கண்வண்டாக"—

மேல் உதாரணத்திற்கும் இதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் பாருங்கள். இங்கு ஒவ்வொன்றன் பின்னும் 'ஆக' என்னும் சொல் வெளிப்படையாக வந்துள்ளது. இவ்வாறு வருதல் **விரி உருவகம்** எனப்படும்.

3. தொகை-விரி உருவகம்

"வையம் தகழியா(க)......இடராழி
நீங்கவே என்று"

இச்செய்யளில், (1) 'வையம் தகழியாக' என்பது **விரி உருவகம்**; (2) 'இடராழி' என்பது தொகை உருவகம். இவ்வாறு ஒரே செய்யுளில் தொகை உருவகமும், விரி உருவகமும் சேர்ந்து வருவது **தொகை-விரி உருவகம்** எனப்படும்.

3. வேற்றுப்பொருள் வைப்பு அணி

"புறந்தந் திருளிரியப் பொன்னேமி யுய்த்துச்
சிறந்த வொளிவளர்க்குந் தேரோன்—மறைந்தான்;
புறவாழி சூழ்ந்த புவனத்தே தோன்றி
இறவாது வாழ்கின்றார் யார்."

இவ்வாறு ஒன்றைக் கூறத் தொடங்கிப் பின்னர் அது முடித்தற்கு உலகம் அறிந்த வலிமை உடைய வேறொரு பொருளை வைத்து மொழிவது **வேற்றுப் பொருள் வைப்பு அணி** எனப்படும்.

பயிற்சி

1. உவமை அணி, உருவக அணி—இவற்றின் வேறு பாட்டை உதாரண முகத்தால் விளக்குக.

2. சந்திரன் போன்ற முகம், முத்துப்பல், தாமரைக்கை, கொவ்வை போன்ற உதடு, பவளவாய், கயற்கண், பாற்சொல், மலர்ப்பாதம், ஆல் இலை வயிறு, வேய் போன்ற தோள்—இவற்றுள் வந்துள்ள தொகையுவமைகளையும் விரியுவமைகளையும் எடுத்துக் கூறுக.

3. இவை வண்டு அல்ல, கருநெடுங்கண்—இதில் என்ன உவமை அமைந்துளது என்பதை விளக்குக.

4. மாலை உவமைக்கு ஏற்ற உதாரணம் ஒன்று தருக.

5. பல் முத்தும், தாமரைக்கண்ணும், தாமரைப் பாதமும்—இதில் அமைந்துள்ள அணி யாது ?

6. முகம் தாமரையாக, பல் முத்தாக, புருவம் வில்லாக, —இதில் அமைந்துள்ள அணியை விளக்குக.

7. "கடலே நெய்யாக, கதிரோன் விளக்காக, பிறவிக் கடல்—" இதில் அமைந்துள்ள உருவகம் யாது ?

8. "வெய்ய குரற்றோன்றி வெஞ்சினவே றுட்கொளினும்
பெய்யு முகின்றனைப் பேணுவரால்—வையத்
திருள்பொழியுங் குற்றம் பலவரினும் யார்க்கும்
பொருள்பொழிவார் மேற்றே புகழ்."

இச்செய்யுளில் அமைந்துள்ள அணியை விளக்குக.

4. தேர்வுக்குரிய வினுக்கள்

1. எழுத்துக்களுக்கு வரும் சாரியைகள் எவை ? உதாரணங்களுடன் விளக்குக.

2. மாத்திரை என்பது யாது ? அரை மாத்திரை கால அளவுள்ள எழுத்துக்கள் யாவை ?

3. குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து, ஐகாரக் குறுக்கம், அளபெடை—இவ்வெழுத்துக்களுக்குத் தனித்தனி மாத்திரை எத்தனை ?

4. முதல் எழுத்து, சார்பு எழுத்து—இவற்றை விளக்குக.

5. சார்பெழுத்துக்கள் எத்தனை ? அவற்றில் ஏதேனும் இரண்டிற்கு உதாரணம் தருக.

6. போலி என்பதனை விளக்குக. முதற்போலி, இடைப்போலி, கடைப்போலி இவற்றிற்கு இரண்டிரண்டு உதாரணங்களைத் தருக.

7. கீழ் வரும் வட சொற்கள் தமிழில் எவ்வாறு வழங்கப்படுகின்றன ?

சீதா, ரங்கநாயகி, ருக்மிணி, லாபம்.

8. தத்திதாந்த நாமம்—இதனை உதாரணத்துடன் விளக்குக.

9. ஆகு பெயர் என்பது யாது ? உதாரணம் தந்து விளக்குக.

10. கொவ்வை போன்ற உதடு, அவனது செயலைக் கண்டு ஊர் சிரிக்கிறது, கார்த்திகையான் வந்தான், அவியல் உண்டான்—இவற்றிலுள்ள ஆகுபெயர்களைக் கூறுக.

11. மூன்றும் வேற்றுமையுருபுகள் எப்பொருள்களில் வரும் ? உதாரணம் தந்து விளக்குக.

12. ஐந்தாம் வேற்றுமையுருபுகள் எவை ? அவை எப்பொருள்களில் வரும் ? உதாரணம் தருக.

13. கண்ணனைக் கண்டேன், என் கைகள், மணியின் கண் ஒலி, கூலிக்கு வேலை செய்தான்,

பாலின் வெளிது கொக்கு—இவற்றில் வந்துள்ள வேற்றுமையுருபுகள் எவை? அவை எப்பொருள் களில் வந்துள்ளன ?

14. எட்டாம் வேற்றுமையில் இயற்பெயர் அடையும் மாறுதல்களை உதாரணங்களால் விளக்குக.

15. வந்தனெம், வருதி, வருவல், வம்மின், செய்ப, கூவிற்று—இவை இன்ன வினைமுற்றுக்கள் என்பதைக் கூறுக.

16. வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கும் ஏவல் வினை முற்றுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை விளக்கி வரைக.

17. 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று எவ்வாறு தோன்றி ஆட்சி பெற்றுள்ளது? அது எப் பால்களில் மட்டும் வரும் ?

18. குறிப்பு வினைமுற்று, பொருள் முதல் ஆறின் அடியாகப் பிறந்து வரும் என்பதை உதாரணங்களால் விளக்குக.

19. வினையெச்சத்திற்கும் முற்றெச்சத்துக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது? உதாரணம் தருக.

20. வினையெச்சம் எவற்றைக்கொண்டு முடியும்?

21. பின்வரும் வினைகளில் தன்வினை, பிறவினை, செய்வினை, செயப்பாட்டு வினைகளை எடுத்தெழுதுக:— அவனை உண்பித்தான், அவன் உண்பிக்கப்பட்டான், அதனைச் செய்தேன், அவனை நடப்பித்தான், குடி யிருந்தவனை ஓட்டினான், சீதை சிறையெடுக்கப் பட்டாள், தவளை பாம்பினால் விழுங்கப்படுகிறது, குடிமக்களால் நாடு ஆளப்படுகிறது, கண்ணன் பாடம் படிக்கிறான்.

22. கீழ்வரும் உதாரணங்களில் உள்ள இடைச் சொற்கள் யாவை? அவை எப்பொருள்களில் வந் துள்ளன?

(1) சென்று தேய்ந்ததுவே, (2) ஏழோ எட்டோ, (3) மற்றறிவாம் நல்வினை யாமிளைய மென்னாது, (4) விசயன் மதுரையைக் கண்டனன் தான்.

23. பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல்லுக்கு உதாரணம் தருக.

24. பால் குடித்தான், வீடு நீங்கினான், பொன் வளையல்—இவை எவ்வெவ் வேற்றுமைத் தொகைகள்?

25. கொல்யானை, இட்டலி சாம்பார், பவளவாய், மதிமுகம் வந்தாள்—இவை என்ன தொகைகள்? விளக்கி வரைக.

26. படித்த கண்ணன், படித்தான் பரந்தாமன், படித்து வந்தான், சாலத் தின்றான், என்ன என்ன, அவனையழைத்தேன்—இவை என்ன தொகாநிலைத் தொடர்கள்?

27. குறிப்பு, வெளிப்படை—இவற்றுள் குறிப்பு என்பதனைத் தக்க உதாரணத்தால் விளக்குக.

28. திணைவழுவமைதி, பால்வழுவமைதி—இவற் றுக்கு ஒவ்வொரு உதாரணம் தருக.

29. கீழ் வருவனவற்றைப் பிரித்துப் புணர்ச்சி விதி கூறுக:—

மும்மொழி, மூவுலகு, நாலெடை, ஐவ்வட்டி, ஐங்கலம், எண்குணம், பதிற்றுப்பத்து, பன்னிரண்டு, எவ்வேழு, சுசீந்திரம், நரேந்திரன், வநௌஷதி.

30. நால்வகைப் பாக்கள் எவை? அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றன் பொது இலக்கணம் கூறுக.

31. "வல்லான் வகுத்த வழியன்றி வேருேர் வழி யுளதோ?—இச்சீர்களை அசைகளாகப் பிரித்து வாய் பாடு கூறுக.

32. உவமையணி, உருவக அணி—இவற்றின் வேறுபாட்டை விளக்குக.

33. வேற்றுப்பொருள்வைப்பு அணியை ஏற்ற உதாரணத்தால் விளக்குக.

ஐந்தாம் படிவம்

I. எழுத்து

1. எழுத்துக்களின் பொதுப் பிறப்பு

சிறு துளைகளின் வழியாகக் காற்று வெளிப்படும் பொழுது ஒலி உண்டாகும் என்பது நாம் அறிந்ததே. இவ்வாறே நமது தொண்டையின் வழியாகக் காற்று வெளிப்படும்பொழுது ஒலி உண்டாகிறது. நமது உடம்பில் இருக்கும் நுரையீரலில் காற்று நிரம்பியிருக்கிறது. நாம் பேச முயலும்பொழுது அக்காற்று நுரையீரலிலிருந்து மேலெழும்புகிறது. அது நமது **மார்பு, கழுத்து, தலை, மூக்கு** முதலிய இடங்களில் பொருந்தி வெளி வருகிறது. அப்பொழுது ஒலி உண்டாகிறது. அக்காற்றினை **இதழ், நாக்கு, பல், மேல் வாய்** ஆகிய நான்கும் பலவகை எழுத்து ஒலிகளாக மாற்றுகின்றன.

நுரையீரலிலுள்ள காற்றுப் பல அணுக்களின் கூட்டமேயாகும். தமிழ் எழுத்துக்களை உச்சரித்துப் பாருங்கள் : (1) உயிரெழுத்துக்களும் இடையின எழுத்துக்களும் **கழுத்திலிருந்து பிறக்கின்றன** ; (2) மெல்லின எழுத்துக்கள் **மூக்கிலிருந்து பிறக்கின்றன** ; (3) வல்லின எழுத்துக்கள் **மார்பிலிருந்து பிறக்கின்றன** ; (4) ஆய்த எழுத்துக்கள் **தலையிலிருந்து பிறக்கின்றன.**

2. உடனிலை மயக்கம்—வேற்றுநிலை மயக்கம்

1. **கங்கணம், வண்டு, தெவ்யாது, கம்பம், மஞ்சள்,**—என்றாற்போலப் பதினெட்டு மெய்யெழுத்துக்களுள் க, ச, த, ப ஒழிந்த பதினான்கு மெய்யெழுத்துக்களும் பிற மெய்களோடு சேர்ந்து வருதல் **வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்** எனப்படும்.

2. **பட்டு, வற்றல், பக்கம், சத்தம்**—என்றாற்போல **ர, ழ** ஒழிந்த பதினாறு மெய்யெழுத்துக்களும் தம்மொடு கூடும் கூட்டம் **உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்** எனப்படும்.

இவ்விரண்டு வகை மயக்கமும் மொழிக்கு இடையில் வரும். (மயக்கம்—கூட்டம்). இவற்றை நோக்க, மெய்யுடன் மெய் மயங்கும்பொழுது, (1) க, ச, த, ப என்னும் நான்கும் தம்மொடு தாமே மயங்கும்; (2) ர, ழ என்பவற்றோடு பிறவே மயங்கும்; (3) ஒழிந்த பன்னிரண்டு மெய்யும் தம்மொடு தாமும், தம்மொடு பிறவும் மயங்கும் என்பது அறிக.

பயிற்சி

1. ஒலி எழுத்து எவ்வாறு பிறக்கின்றது?
2. தலைவழிப் பிறக்கும் எழுத்துக்கள் எவை?
3. மெல்லின எழுத்துக்கள் எங்குப் பிறக்கின்றன?
4. ஆய்த எழுத்தின் பிறப்பிடம் யாது?
5. கழுத்தில் பிறக்கும் எழுத்துக்கள் எவை?
6. வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம், உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்—இவற்றை உதாரணங்களால் விளக்கிக் காட்டுக.

II. சொல்

1. பெயர்ச்சொல்

1. விளி ஏற்கும்போது மாறுபடும் முறை

கண்ணா, முருகா, பெண்ணே—என்று அழைக்கப் பெறும் பெயர்கள் **விளிப்பெயர்கள்** எனப்படும்.

முதல் வேற்றுமை	விளிவேற்றுமை	மாறுபடும்முறை
1. மன்னன்	மன்ன	ஈறு கெட்டது.
2. கண்ணன்	கண்ணா	ஈறுகெட்டு, ஈற்றயல் நீண்டது.
3. பிள்ளை	பிள்ளாய்	'ஐ'-'ஆய்' எனத் திரிந்தது.
4. பெண்	பெண்ணே	ஈறு மிகுந்தது.
5. மக்கள்	மக்காள்	ஈற்றயல் நீண்டது.

இவ்வாறு, இயல்பான படர்க்கைப் பெயர்கள் விளி வேற்றுமையில் பல மாறுதல்களை அடையும்.

2. விளி ஏலாத பெயர்கள்

படர்க்கைப் பெயர்கள் மட்டுமே விளியை ஏற்கும்.

(1) நுமன், நுமள், நுமர் —**கிளைப்பெயர்கள்**

(2) எவன், எவள், எவர், எது, எவை
யாவன் யாவள், யாவர், யாது, யாவை
—**வினாப்பெயர்கள்**

(3) அவன், அவள், அவர், அது, அவை
இவன், இவள், இவர், இது, இவை
உவன், உவள், உவர், உது, உவை
—**சுட்டுப் பெயர்கள்**

(4) தான், தாம் —**பொதுப் பெயர்கள்**

இவை விளி ஏலாத பெயர்கள் ஆகும்.

3. ஆகு பெயர்கள்

மயில்—ஒரு பறவையின் பெயர்.

மயில் வந்தாள்—மயில் (போன்ற சாயலையுடைய பெண்) வந்தாள். இவ்வாறு ஒன்றன்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய வேறொரு பெயருக்குத் தொன்று தொட்டு ஆகிவருதல் **ஆகுபெயர்** எனப்படும். இது பலவகைப்படும்.

1. **தாமரை** போன்ற பாதம்—தாமரை என்பது முதற் பொருளாகிய கொடியின் பெயர். அஃது இங்கு அதன் சினையாகிய பூவுக்கு ஆகிவந்ததால் **முதலாகு பெயர்** அல்லது **பொருளாகுபெயர்** எனப்படும்.

2. அவன் சிறப்பை **நாகை** பாராட்டுகிறது.—நாகை என்னும் இடத்தின் பெயர், அவ்விடத்திலுள்ள மக்களுக்கு ஆகிவந்ததால் **இடவாகுபெயர்** எனப் படும்.

3. **ஆவணி** வந்தான்.—ஆவணி என்னும் காலத்தின் பெயர், அக்காலத்தில் பிறந்த மனிதனுக்கு ஆகிவந்ததால் **காலவாகுபெயர்** எனப்படும்.

4. **அறுபதம்** பாடியது.—(அறுபதம் - ஆறு பாதங்கள் ; அவற்றையுடைய வண்டு) இங்குப் 'பதம்' என்னும் சினைப்பெயர் அதனையுடைய வண்டுக்கு ஆகி வந்ததால் **சினையாகுபெயர்** எனப்படும்.

5. வீட்டிற்கு **வெள்ளை** யடித்தான்.—வெள்ளை என்னும் நிறத்தின் பெயர் அந்நிறத்தையுடைய சுண்ணம்பிற்கு ஆகிவந்ததால், **குண ஆகுபெயர்** எனப் படும். இது **பண்பாகுபெயர்** என்றும் பெயர்பெறும்.

6. **அவியல்** உண்டான்.—'அவியல்' என்னும் தொழிற்பெயர் இங்கு அத்தொழிலை அடைந்த உணவு

வகைக்கு ஆகினமையால் **தொழிலாகு பெயர்** எனப் படும்.

7. **கால்** வலிக்கிறது.—'கால்' என்னும் எண்ணல் அளவைப் பெயர் உறுப்பிற்கு ஆகினமையால் **எண்ணலளவை** ஆகுபெயர் எனப்படும்.

8. **துலா** இறைத்தான்.—'துலா' என்னும் எடுத்தல் (நிறுத்தல்) அளவைப்பெயர், இங்குக் கிணற்று இறைவைமரத்திற்கு ஆயிற்று. அதனுல் இது **எடுத்தல் அளவை ஆகுபெயர்** எனப்படும்.

9. **உழக்கு** வாங்கினுன்.—உழக்கு என்னும் முகத்தல் அளவைப்பெயர் அந்த அளவுடைய ஒரு கருவிக்கு ஆகிவந்ததால், **முகத்தலளவை ஆகு பெயர்** எனப்படும்.

10. ஒரு **கஜம்** வாங்கினுன்.—கஜம் என்னும் நீட்டலளவையின் பெயர் இங்கு அந்த அளவைக் கொண்ட பொருளுக்கு ஆகி வந்ததால் இது **நீட்ட லளவை ஆகுபெயர்** எனப்படும்.

11. **மனம்** உடைந்தது.—'மனம்' என்பது 'உணர்வு'. இது மனத்தை இடமாகக் கொண்டு பிறப்பது. இது '**தானி**' எனப்படும். இத்தானி, அதற்கு ஸ்தானமாகிய மார்பினுக்கு ஆகிவந்ததால் **தானியாகுபெயர்** எனப்படும்.

12. திருவாசகம் படித்தான்.—'வாசகம்' என்னும் கருவியின் பெயர் இங்கு அதன் காரியமாகிய செய்யுளுக்கு ஆகிவந்ததால் **கருவி ஆகுபெயர்** எனப்படும்.

13. **அலங்காரம்** படித்தான்.—'அலங்காரம்' என்னும் இலக்கணமாகிய காரியத்தின் பெயர், அத

னைத் தருதற்குக் கருவியாகிய நூலுக்கு ஆகிவந்த தால் **காரிய ஆகுபெயர்** எனப்படும்.

14. திருவள்ளுவர் படித்தான்.—இது 'திருவள்ளுவர் செய்த நூலைப் படித்தான்' எனப் பொருள்படும். எனவே, கருத்தாவின் பெயர் அவர் செய்த காரியத்திற்கு ஆயிற்று. இங்ஙனம் வருதல் **கருத்தா ஆகுபெயர்** எனப்படும்.

15. காளை வந்தான்.—வலிமை முதலியவற்றால் 'காளை' என்பது உவமையாக இளைஞனைக் குறிக்கிறது. இங்ஙனம் வருதல் **உவமை ஆகுபெயர்** எனப்படும்.

16. புளி நட்டான்.—**புளி** என்னும் சுவைப் பெயர் பழத்திற்கு ஆனது; பிறகு அப்பெயர் மரத்திற்கு ஆயிற்று. இங்ஙனம் இருமுறை மடிந்து வந்த தால் இது **இருமடியாகுபெயர்** எனப்படும்.

17. கார் பயிராகிறது.—'கார்' என்பது கருமை நிறத்தைக் குறித்து, பிறகு அந்நிறப்பெயர் கரியமேகத்திற்கு ஆகி, அம்மேகத்தின் பெயர் அது பெய்யும் பருவத்திற்கு ஆகி, பின்னர் அப்பருவத்தின் பெயர் அப்பருவத்தில் விளையும் பயிருக்கு ஆகி வந்தது. இவ்வாறு ஓர் ஆகுபெயர் மும்முறை மடிந்து வருதல் **மும்மடி யாகுபெயர்** எனப்படும்.

பயிற்சி

1. குப்பன், அம்மை, பிள்ளை, கந்தன், மணியன், பொன்னன், தம்பி—இப்பெயர்கள் விளி ஏற்கும்போது எவ்வெவ்வாறு மாறும்?
2. விளி ஏலாத பெயர்கள் எவை?
3. ஆகுபெயரை உதாரணத்தால் விளக்குக.
4. மயில் வந்தாள், வண்டியில் வெள்ளையைப் பூட்டு, கொவ்வை போன்ற உதடு, அவனை மேலூர் போற்றுகிறது,

விளக்கு ஒடிந்தது, பொரியல் உண்டாள்—இவற்றிலுள்ள ஆகு பெயர்கள் இன்ன ஆகு பெயர்களென்று காரணம் காட்டுக.

5. நாழி வாங்கினான், திருவாய்மொழி ஓதினாள், இந்நூல் பாட்டியல், தொல்காப்பியர் படித்தான், கார் அறுத்தான்.—இவற்றிலுள்ள ஆகுபெயர்களை விளக்கி எழுதுக.

2. வினைச்சொல்

1. 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று

(1) அவன் வருவான், அவள் வருவாள், அது வரும், அவை வரும்—இவ்வாறு வருதலே பெரும்பாலான வழக்கம். ஆனால் செய்யுட்களில் சில இடங்களில், (2) அவன் **வரும்**, அவள் **வரும்**, அது **வரும்**, அவை **வரும்** என இந்நான்கு பால்களுக்கும் ஒரே வினை வருதல் உண்டு. இவ்வாறு வரும் வினைமுற்று, **'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று** எனப்படும்.

இது பலர்பாலில் வராது; தன்மை முன்னிலைகளிலும் வராது.

2. பொதுவினைகள்

1. இருதிணைப் பொதுவினை

	வேறு	இல்லை	உண்டு
(1)	அவன் வேறு	அவன் இல்லை	அவன் உண்டு
(2)	அவள் வேறு	அவள் இல்லை	அவள் உண்டு
(3)	அவர் வேறு	அவர் இல்லை	அவர் உண்டு
			—உயர்திணை
(4)	அது வேறு	அது இல்லை	அது உண்டு

(5) அவை வேறு அவை இல்லை அவை உண்டு
—அஃறிணை

இவ்வாறு வேறு, இல்லை, உண்டு என்னும் மூன்று வினைமுற்றுக்களும் இரண்டு திணைகளுக்கும் ஐந்து பால்களுக்கும் பொதுவாக வரும் வினைமுற்றுக் களாகும்.

2. பால் பொதுவினை

(1) அவன் **யார்** ? அவள் **யார்** ? அது **யார்** ?

இவ்வாறு '**யார்**' என்னும் வினாப்பொருளில் வரும் வினைமுற்று உயர்திணைப் **பால்கள் மூன்றிற்கும் பொதுவாக வரும்.**

(2) அஃது **எவன்** ? அவை **எவன்** ?—இவ்வாறு '**எவன்**' என்னும் வினாப்பொருளில் வரும் வினைமுற்று, **அஃறிணை இரு பால்களிலும் பொதுவாக வரும்.**

3. எச்சத் திரிபு

1. பெயரெச்சத் திரிபு :

ஆகும் பொருள்—இதில் 'ஆகும்' என்பது 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம். இது கீழ்வருமாறு பலவாறு திரியும்.

(1) **ஆம்** பொருள்—ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்துக் கெட்டது.

(2) **பாயுந்து**—'பாயும்' என்பதிலுள்ள கடைசி 'உம்' - '**உந்து**' எனத் திரிந்தது. இது செய்யுளில் மட்டும் வரும்.

(3) **மொழிமே**—'மொழியுமே' என்பதிலுள்ள உயிர்மெய் கெட்டது.

(4) கேண்மோ—'கேளும்' என்னும் ஏவல்முற்று இவ்வாறு உயிர்மெய் கெட்டு வந்தது.

2. வினையெச்சத் திரிபு

(1) யான் **கொள்வான்** பொன் கொடுத்தான் (கொள்வான்–கொள்ள).—'செய' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் 'செய்வான்' எனத் திரிந்து நின்றும், '**செய**' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்ச முடிவை ஏற்று நின்றது.

(2) ஞாயிறு **பட்டு** வந்தான்.—'செய்து' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்துக்குரிய 'பட்டு' என்பது, இங்குப் '**பட**' என்னும் பொருளில் வந்தது. இவ்வாறு '**செய்து**' முதலிய வினையெச்ச வாய்பாடு **கள் தம்முள்** ஒன்று மற்றொன்றாகத் திரியினும், அவற்றின் பொருள்கள் திரியா.

4. உளப்பாட்டுப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்

1. (1) யானும் நீயும் **உண்டனம்.**—தன்மை யோடு கூடிய முன்னிலையும் தன்மை முடிபை ஏற்றது.

(2) யானும் அவனும் **உண்டேம்.**—தன்மை யோடு கூடிய படர்க்கையும் தன்மை முடிபை ஏற்றது.

(3) யானும் நீயும் அவனும் **வருதும்.**—தன்மை யோடு கூடிய முன்னிலையும் படர்க்கையும் தன்மை முடிபை ஏற்றன.

இவ்வாறு பிற இடத்துப் பெயர்களை உளப்படுத்தி முடியும் வினைமுற்று **உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று** எனப்படும்.

(1) **அம், ஆம்** என்பன முன்னிலையாரை உளப் படுத்தும் ;

(2) **எம், ஏம், ஓம்** என்பன படர்க்கையாரை உளப்படுத்தும் ;

(3) **கும், டும், தும், றும்** என்பன முன்னிலை யாரையும் படர்க்கையாரையும் உளப்படுத்தும்.

2. நீயும் அவனும் **உண்டீர்**—என, முன்னிலை யோடு கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலை முடிவை ஏற்றது. இவ்வினைமுற்று **உளப்பாட்டு முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று** எனப்படும்.

பயிற்சி

1. "கண்ணன் பூக்கொய்து வருமோ" என்று பாமா கவலையுறும்.—இதிலுள்ள வினைமுற்றுக்கள் எவை? அவை என்ன வாய்பாட்டைச் சேர்ந்தவை?

2. அவன் உண்டு, அவன் யார், அது எவன், அவர் இல்லை, அவர் யார், அவை எவன்.—இவற்றிலுள்ள வினைமுற்றுக்கள் யாவை? அவற்றின் பெயரென்ன?

3. 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம் எவ்வெவ் வாறு திரிந்து வரும்?

4. யானும் அவனும் சென்றேம், நீயும் நானும் வந்தனம், நீயும் யானும் அவனும் சென்றும், நீயும் அவனும் போனீர்கள்— இவற்றிலுள்ள வினைமுற்றுக்கள் எத்தகைய பன்மை வினை முற்றுக்கள்?

3. இடைச்சொல்

வேற்றுமை உருபுகள், இடைநிலை - விகுதி முதலிய வினையுருபுகள், அன் - ஆன் முதலிய சாரியை யுருபுகள், போல, புரைய முதலிய உவமவுரு புகள், தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்திவரும் ஆ, ஏ முதலியன, செய்யுளிசை நிறைத்தலே பொருளாக வருவன, அசைத்தலே பொருளாக நிற்பன, குறிப்பால்

பொருளுணர்த்துவன ஆகிய இவ்வெட்டும் தனித்து நடத்தல் இல்லாமல் பெயரினிடத்தும் வினையினிடத்தும் அவற்றின் புறமாகிய பின்னும் முன்னும் ஒன்றேனும் பலவேனும் வந்து, அப்பெயர்—வினைகட்கு அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும் ஒன்றுபட்டு நடக்கும் தன்மை உடையது இடைச்சொல் என்பது.

(1) 'மன்' என்னும் இடைச்சொல்

(1) "அது **மன்** கொண்கன் தேரே."—**அசைநிலை.**

(2) "கூரியதோர் வாள்**மன்.**"—'அதனால் கருந்தாது அறத்துணித்தது' என்னும் சொல் ஒழிய (தொக்கி) நின்றதால் **ஒழியிசைப்** பொருளில் வந்தது.

(3) "நெடியன் **மன்**"—என்புழி, 'அவனே வலியனும் ஆனான்' எனப் பொருள் தரின், **ஆக்கம்.**

(4) "சிறியகட் பெறினே எமக்கீயு **மன்**னே."—இது, 'இப்பொழுது அவ்வள்ளல் இல்லை ஆதலின் எமக்கு ஈதல் கழிந்தது' எனப் பொருள் தருதலின், **கழிவு.**

(5) "எந்தை எமக்கருளு**மன்.**"—'மிகுதியும் அருளும்' எனப் பொருள் தருதலின், **மிகுதி.**

(6) "**மன்**னு வுலகத்து **மன்**னியது புரைமே."—இவ்விடைச்சொல் அடியாகப் பிறந்த வினையுள் 'மன்' என்பது நிலைவினை உணர்த்தினமையின், **நிலைபேறு.**

இவ்வாறு **மன்** என்னும் இடைச்சொல் - (1) அசைநிலை, (2) ஒழியிசை, (3) ஆக்கம், (4) கழிவு, (5) மிகுதி, (6) நிலைபேறு என்னும் **ஆறு** பொருள்களில் வரும்.

(2) 'என' என்னும் இடைச்சொல்

(1) கண்ணனெனக் கந்தனெனக் ககந்தனெனக் கோவிந்னென நால்வர் உளர்.—இங்கு 'என' என்னும் இடைச்சொல் தொகைபெற்று வந்தது.

(2) "நிலனென நீரெனத் தீயெனக் காற்றென அளவறு காயமென ஆகிய உலகம்"—இதில் 'என' என்னும் இடைச்சொல் தொகைபெருது வந்தது.

(3) 'தில்' என்னும் இடைச்சொல்

(1) "வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி அரிவையைப் பெறுகதில் லம்ம யானே."—இங்குப் பெறுதல் வேட்கையை உணர்த்தலால், விழைவு.

(2) "பெற்ருங் கறிகதில் லம்மஇவ் வூரே".—என்பது, 'பெற்ற காலத்து அறிக' எனக் காலத்தை உணர்த்தலின், காலம்.

(3) "வருகதில் லம்ம எம் சேரி சேர"—என்பது, 'வந்தால் ஒன்று செய்வேன்' என்னும் சொல் ஒழிந்து நிற்றலால், ஒழியிசை.

இங்ஙனம் 'தில்' என்னும் இடைச்சொல்—(1) விழைவு, (2) காலம், (3) ஒழியிசை என்னும் பொருள்களில் வரும்.

(4) 'அம்ம' என்னும் இடைச்சொல்

(1) "அதுமற் றம்ம".—இது செய்யுளின் பொருட்டன்றித் தானடைந்த சொல்லின் பொருட்டு வருதலின் உரையசை ஆயிற்று.

(2) "அம்ம வாழி தோழி."—என்பது, 'ஒன்று சொல்வன் கேள்' என்னும் ஏவற்பொருளைத் தந்தது.

இவ்வாறு 'அம்ம' என்னும் இடைச்சொல்—(1) **உரையசை,** (2) **கேண்மின்** என்னும் பொருள் களில் வரும்.

(5) 'மோ' 'மதி' என்னும் இடைச்சொற்கள்

(1) "காமம் செப்பாது கண்டது மொழி**மோ**" - அசைநிலை.

(2) "சென்**மதி** பெரும"—அசைநிலை.

இவ்விடைச்சொற்கள் இவ்வாறு **முன்னிலைக் கண் வரும் அசைநிலைகள்** ஆகும்.

(6) மாது, போலும், ஆம், தான், தாம் என்னும் இடைச்சொற்கள்

இவை, முற்கூறப்பெற்ற இடைச்சொற்கள் போலன்றி, எல்லா இடங்களிலும் எல்லாச் சொற்களி லும் வரும் **அசைச்சொற்கள்** ஆகும்.

(1) "விளிந்தன்று **மாது**அவர்த் தெளிந்தவெங் கண்ணே".

(2) "வடுவென்ற கண்ணாய் வருந்தினை **போலும்**".

(3) "பணியு**மாம்** என்றும் பெருமை சிறுமை அணியு**மாம்** தன்னை வியந்து".

(4) நீ**தான்**.

(5) நீர் **தாம்**.

பயிற்சி

1. இடைச்சொல்லின் இலக்கணத்தை விளக்குக.
2. '**மன்**' இடைச்சொல் எப்பொருள்களில் வரும்?

3. 'என' என்னும் இடைச்சொல் எப்பொருள்களில் வரும் என்பதை உதாரணங்களால் விளக்குக.

4. விழைவு, காலம், ஒழியிசை என்னும் பொருள்களில் வரும் இடைச்சொல் யாது? உதாரணம் தருக.

5. 'அம்ம' என்னும் இடைச்சொல் எப்பொருள்களில் வரும்? சான்று தேவை.

6. முன்னிலை அசையாக வரும் இடைச்சொற்கள் எவை?

7. மாது, போலும் முதலிய இடைச்சொற்களின் இயல்பு யாது? உதாரணங்கள் தருக.

4. உரிச்சொல்

பலவகைப் பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயராகி, அவ்வாறு உணர்த்தும் பொழுது ஒரு சொல் ஒரு குணத்தை உணர்த்துவனவும் பல குணத்தை உணர்த்துவனவுமாய், ஏனைப் பெயர் வினைகளை விட்டு நீங்காவாய், செய்யுட்கு உரியனவாய் வருவன **உரிச்சொற்கள்** எனப்படும்.

1. "செங்கேழ் வெண்கொடி"—'கெழு' என்பது **நிறம்** என்னும் பண்பு உணர்த்திற்று.

2. "மல்லல் மால் வரை"—'மல்லல்' என்னும் உரிச்சொல் **வளம்** என்னும் பொருளில் வந்தது.

3. "துனிகூர் எவ்வம்"—'கூர்' என்னும் உரிச்சொல் **சிறத்தல்** என்னும் பொருளை உணர்த்திற்று.

4. "கழிகண் ணோட்டம்"—'கழி' என்னும் உரிச்சொல் **சிறத்தல்** என்னும் பொருளில் வந்தது.

5. "வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாள் குட்டுவன்"—'தட' என்னும் உரிச்சொல் **பெருமை** என்னும் பொருளில் வந்தது.

6. "வைநுனைப் பகழி—'வை' என்னும் உரிச்சொல் **கூர்மை** என்னும் பொருளில் வந்தது.

பயிற்சி

1. உரிச்சொல்லின் இலக்கணத்தை வரைக.
2. கெழு, மல்லல், கூர்—இவை எப்பொருள்களில் வரும்?
3. கழி, தட, வை—இவை எப்பொருள்களில் வரும் உரிச்சொற்கள்? உதாரணங்கள் தருக.

III. பொது

1. தொகையால் பொருள் சிறந்து நிற்குமிடம்

1. **குடம்** வனைந்தான்.—இத் தொகைநிலைத் தொடரில் முதற் சொல்லாகிய 'குடம்' என்பது இனம் விலக்கி நிற்றலின், அதன்கண் **பொருள் சிறந்து நின்றது**; 'வனைந்தான்' என்னும் பின் மொழியில் சிறப்பின்றியும் நின்றது.

2. நிலம் **உழுதான்**.—'நிலம்' என்பது இனமும் இனம் விலக்குதலும் இன்றி வந்தமையின், அம் முன்மொழியிற் பொருட் சிறப்பில்லை; 'உழுதான்' என்றவுடனே 'நிலத்தை' என்பது தானே புலப்படுதலின் **பின் மொழிக்கண் பொருள் சிறந்ததாயிற்று**.

3. **கபில பரணர்**—கபிலன் + பரணர்—இங்கு இரண்டு மொழிகளிலும் பொருள் சிறந்து நின்றது.

4. **பூங்குழல்** வந்தாள்—பூ(வையுடைய) குழல் (**உடையவள்**) என விரியும். எனவே, இத்தொகையின் புறத்தேயுள்ள 'உடையவள்' என்ற **புறமொழிக் கண்ணே பொருள் சிறந்து நிற்றலைக்** காண்க.

இவ்வாறு தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் (1) முன்மொழியிலும், (2) பின்மொழியிலும், (3) இரண்டு மொழிகளிலும், (4) இரண்டிற்குப் புறத்திலும் பொருள் சிறந்து நிற்கும்.

2. மரபு

1. **மரபு**—சான்றோர் வழக்கு. எப்பொருளை எச்சொல்லால், எந்நெறியால் சான்றோர் சொன்னார்களோ, அப்பொருளை அச்சொல்லால் அந்நெறியால் சொல்லுதலே **மரபு** ஆகும்.

குதிரைக் குட்டி—இது சான்றோர் வழக்கு—மரபு.
பசுவின் கன்று— ,, —மரபு.

2. (1) **அடிசில்**—இது உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச் சொல். ஆதலால் இதனை '**அயின்றார்**', '**மிசைந்தார்**' என்னும் பொதுவினையாற் கூறலே **மரபு**.

(2) **அணி** (நகை)—இது கவிப்பன, கட்டுவன, இடுவன, தொடுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச் சொல். ஆதலால், இதனை, '**அணிந்தார்**', '**தாங்கினார்**' என்னும் பொது வினையாற் கூறலே **மரபு**.

(3) **இயம்** (வாத்தியம்)—இது கொட்டுவன, ஊதுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச் சொல். ஆதலால், இதனை '**இயம்பினார்**', '**படுத்தார்**' என்னும் பொதுவினையாற் கூறலே **மரபு**.

(4) **படை** (போர்க்கருவி)—இது எய்வன, எறிவன, வெட்டுவன, குத்துவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச் சொல். ஆதலால் இதனை, '**வழங்கினார்**', '**தொட்டார்**' என்னும் பொதுவினையாற் கூறலே **மரபு**.

3. **குன்றவன்** கொற்றன்—திணை பற்றிவந்த சிறப்புப் பெயர்

அருவாளன் அழகன்—நிலம் ,,
பார்ப்பான் கௌதமன்—சாதி ,,
கோவூர் கிழான் கண்ணன்—ஊர் ,,
பொன்னன் கந்தன்—உடைமை ,,
கரியன் கண்ணன்—நிறம் (குணம்) ,,
நடிகன் நடராசன்—தொழில் ,,
ஆசிரியன் அந்துவன்—கல்வி ,,

திணை, நிலம், சாதி, குடி, உடைமை, குணம், தொழில், கல்வி பற்றிவரும் சிறப்புப் பெயருடன் இயற்பெயர் சேர்ந்து வருமாயின், அவ்வியற்பெயர் (மேற்கண்டவாறு) பின் வருதலே **சிறந்த மரபு.**

4. (1) **நம்பி** வந்தான், **அவற்குச்** சோறிடுக.—படர்க்கை இடத்ததாகிய உயர்திணைப் பெயரைச் சார்ந்த சுட்டுப் பெயர் உயர்திணைப் பெயருக்குப் பின் வந்தது.

(2) **பசு** வந்தது **அதற்குப்** புல்லிடுக—அஃறிணைப் பெயரைச் சார்ந்த சுட்டுப் பெயர் அதன் பின் வந்தது.

(3) சாத்தன், தெய்வம், அவற்குப் பலியிடுக.
↓
(உயர்திணை)
சாத்தன் வந்தது, அதற்குப் புல்லிடுக.
↓
(அஃறிணை)
—விரவுப் பெயர்.

இவ்விரவுப் பெயரைச் சார்ந்த சுட்டுப் பெயர் அவ்விரவுப் பெயரின் பின் வந்தது.

இங்ஙனம் (1) உயர்திணைப் பெயர், (2) அஃறிணைப் பெயர், (3) விரவுப் பெயர் என்னும் மூவகைப் பெயரைச் சுட்டுப் பெயர் சாரின், அச்சுட்டுப் பெயர் அம் மூவகைப் பெயர்க்கும் பின்வரும். இங்ஙனம் வருதலே **மரபு**.

3. வழுவமைதிகள்

(1) கால வழுவமைதி

1. (1) தெய்வம் இருக்கிறது.
(2) நிலம் கிடக்கிறது.
(3) மலை நிற்கிறது.

இவ்வாறு தம் தொழில் இடையறுது முக்காலத்திலும் ஒரு தன்மையவாய் இயலும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தால் கூறுதல் **கால வழு அமைதி** எனப்படும்.

2. (1) தனக்காகக் காத்துநிற்கும் நண்பன், 'இன்னும் சோறு உண்டிலையோ?' எனின், அதுவரை உண்ணுதான், '**உண்டேன்**, இதோ வருகிறேன்' என்பான். உண்ணுகின்றவனும் 'உண்டேன் இதோ வருகிறேன்' என்பான். இவ்வாறு **விரைவு** பற்றி எதிர் காலமும் நிகழ்காலமும் இறந்த காலம் ஆயின.

(2) அக்காட்டிற் புகின் கூறை **கோட்பட்டான்**.—இது மிகுதியால் எதிர்காலம் ('கூறை கோட்படுவான்' என்பது) இறந்தகாலம் ('பட்டான்' என) ஆயிற்று.

(3) அறம் செயின், சுவர்க்கம் **புகுந்தான்**.—இது தெளிவு பற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலம் ஆயிற்று.

(4) யாம் பண்டு விளையாடுவது இப்பூங்கா.
யாம் பண்டு விளையாடுகிறது இப்பூங்கா.

இது காரணம் இன்றி இயல்பினால் இறந்தகாலம் (விளையாடியது என்பது) எதிர் காலம் (விளையாடுவது என) ஆயிற்று; இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் ஆயிற்று.

இவ்வாறு (1) விரைவு, (2) மிகுதி, (3) தெளிவு, (4) இயல்பு என்னும் பொருள்கள் பற்றி, பொருத்தமான இடங்களில் ஒன்று ஒன்றாகக் கூறப்படும். இது **கால வழுவமைதி** எனப்படும்.

(2) மரபு வழுவமைதி

1. **யானைக்கன்று**—மரபு; **யானைக்குட்டி**—மரபு வழு. ஆயினும் வழக்குப் பெற்றுவிட்டதால் இது **அமைதி** எனக் கொள்ளப்பட்டது.

2. **மீமிசை**—'மேல்' என்னும் ஒரே பொருளைத் தரும் **மீ—மிசை** என்னும் இரு சொற்கள் வந்தன. இங்ஙனம் வருதல் காரணமற்றதாயினும், சிறந்து நிற்றலால் **அமைதி**யாகக் கொள்ளப்பட்டது.

3. **இம்மாடு யான் வாங்கியது**—என, செயப்படு பொருளைக் கருத்தாவைப்போல வைத்து அதன் மேல் வினைமுதல் வினை ஏற்றிக் கூறுவதும் வழக்கில் இருப்பதால் **அமைதி** எனக் கொள்ளப்பட்டது.

4. (1) நெஞ்சமே! நான் **கூறுவதைக் கேள்.**

(2) பகைமையும் கேண்மையும் **கண் உரைக்கும்.**

(3) இவ்வழி அவ்வூருக்குப் **போகும்.**

(4) பெடையன்னம் தன்நிழலைக் கண்டு தன் ஆண் அன்னத்தின் காதலி என்று கருதி, ஆண் அன்னத்துடன் **ஊடல் கொண்டது**.

இவ்வாறு (1) கேளாதனவற்றைக் கேட்பன போலவும், (2) சொல்லாதனவற்றைச் சொல்வன போலவும், (3) நடவாதனவற்றை நடப்பன போலவும், (4) செய்யாதனவற்றைச் செய்வன போலவும் **அஃறிணையிடத்தில் சொல்லப்படும்**.

உயர்திணை இடத்தும் இவ்வாறு சொல்லப்படுதல் புலம்பல் முதலியவற்றில் காண்க.

4. ஒரு பொருட் பன்மொழி முதலியன

1. ஒரு பொருட் பன்மொழி

(1) **மீ மிசை** ஞாயிறு—இதில், 'மேல்' என்னும் ஒரே பொருளைத் தரும் 'மீ' என்பதும், 'மிசை' என்பதும் வந்துள்ளன.

(2) **உயர்ந்தோங்கு** பெருவரை — இதில், 'உயர்ச்சி' என்னும் ஒரே பொருளைத் தரும் 'உயர்ந்து', என்பதும், 'ஓங்கு' என்பதும் வந்துள்ளன.

இவ்வாறு ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்கள் காரணம் இன்றி வரினும், **சிறந்து நிற்றலின்**, வழுவென்று நீக்கப்பட்டில. இவை **ஒரு பொருட் பன்மொழி** எனப்படும்.

2. இரட்டைக் கிளவி

(1) அவன் **கலகல** என்று பேசினன்.

(2) இலைகள் **சலசல** என்று ஒலித்தன.

(3) மரம் **மளமள** என்று முறிந்தது.

(4) வாள் **பளபள** என்று மின்னுகிறது.

முதல் வாக்கியத்திலுள்ள **கலகல** என்பதைப் பாருங்கள். இதனை இரண்டாகப் பிரித்தால் பொருள் தராது; பிரித்துச் சொல்லவும் முடியாது. ஆதலால் இது **இரட்டைக் கிளவி** (கிளவி - சொல்) எனப்படும் இவ்வாறு வரும் பல சொற்களை எழுதி வையுங்கள்.

3. அடுக்குத்தொடர்

(அ) (1) பாம்பு பாம்பு

(2) மழை மழை மழை

(3) கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன்

இங்ஙனம் சொற்கள் அடுக்கித் தொடர்தல் **அடுக்குத்தொடர்** எனப்படும். இத்தொடரில் உள்ள சொற்களைப் பிரிக்கலாம்; பிரித்தாலும் பொருள் தரும்.

இவ்வடுக்குத்தொடர் பல பொருள்பற்றி வரும்.

(ஆ) (1) அன்றே அன்றே—**அசைநிலை**

(2) உண்டேன் உண்டேன்—**விரைவு**

(3) எறி எறி எறி—**வெகுளி**

(4) வருக வருக வருக—**உவகை**

(5) தேள் தேள் தேள்—**அச்சம்**

(6) வாழேன் வாழேன் வாழேன்—**அவலம்**

(7) நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகள்—**இசை நிறை**

இவ்வாறு அடுக்குத் தொடர் (1) அசைநிலை, (2) விரைவு, (3) வெகுளி, (4) உவகை, (5) அச்சம், (6) அவலம், (7) இசைநிறை முதலிய பொருள்களில் வரும்.

5. உப லட்சணம்

1. **சோற்றை நனி உண்டான்.**—இங்ஙனம் கூறியவுடனே 'கறியை நனி தின்றான்', என்ற தொடக்கத்தின இனமாய் எஞ்சி நின்றன.

2. பாக்கை நனி தின்றான்.—இவ்வாறு கூறியவுடனே 'வெற்றிலையை நனி தின்றான்', 'சுண்ணம்பை நனி தின்றான்' என்பன இனமாய் எஞ்சி நின்றன.

இவற்றுள்—(1) **சோற்றை** என்னும் பெயர்ச் சொல்லும் உருபிடைச் சொல்லும், 'கறியை' என்னும் பெயர்ச் சொல்லையும் உருபிடைச் சொல்லையும்; (2) **நனி உண்டான்** என்னும் உரிச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் 'நனி தின்றான்' என்னும் உரிச் சொல்லையும் வினைச்சொல்லையும் கொள்ளுதற்கு உரியவாய் நிற்கின்றன.

இவ்வாறு பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களுள் ஒவ்வொன்றும் எஞ்சி நின்ற தன் இனங்களைக் கொள்ளுதற்கு உரியது. இங்ஙனம் இனங்களைக் கொள்ளுதலை வடநூலார் **உப லட்சணம்** என்பர்.

பயிற்சி

1. தொகையால் பொருள் சிறந்து நிற்குமிடங்களைத் தக்க உதாரணங்களால் விளக்குக.
2. மரபு என்பது இன்னது என்பதைத் தெளிவுறுத்துக.
3. வழு எது? அமைதி எது? விளக்குக.
4. கால வழுவமைதிக்கு ஏற்ற உதாரணம் தருக.
5. மரபு வழு—எது?
6. மரபு வழுவமைதிக்கு உதாரணங்கள் தருக.
7. ஒரு பொருட் பன்மொழி—விளக்கி உதாரணம் தருக.

8. வழவழ, தடதட, நரி நரி, வண்டு வண்டு வண்டு, வருக வருக, வாழ்க வாழ்க.—இவற்றிலுள்ள இரட்டைக் கிளவிகளையும் அடுக்குத் தொடர்களையும் எடுத்து எழுதுக.

9. இரட்டைக் கிளவிக்கும் அடுக்குத் தொடருக்குமுள்ள வேறுபாடுகளைக் கூறுக.

10. அடுக்குத்தொடர் எப்பொருள்களில் வரும்? உதாரணம் தருக.

IV. புணர்ச்சி

1. உயர்திணைப் பெயர்ப் புணர்ச்சி

1. ஊரன் + சிறியன் = ஊரன் சிறியன் } அல்வழி
கந்தன் + பெரியன் = கந்தன் பெரியன் }
கந்தன் + தலை = கந்தன் தலை—வேற்றுமை

இவ்வாறு உயர்திணைப் பெயர்களின் ஈற்றிலுள்ள **ன்** வல்லினம் வர, வேற்றுமையிலும் அல்வழியிலும் இயல்பாயிற்று.

2. (1) நம்பி + சிறியன் = நம்பி சிறியன்—அல்வழி
நம்பி + தலை = நம்பி தலை—வேற்றுமை

(2) விடலை + சிறியன் = விடலை சிறியன்—அல்வழி
விடலை + கை = விடலை கை—வேற்றுமை

(3) சேய் + பெரியன் = சேய் பெரியன்—அல்வழி
சேய் + செவி = சேய் செவி—வேற்றுமை

(4) அவர் + தீயர் = அவர் தீயர்—அல்வழி
அவர் + தலை = அவர் தலை—வேற்றுமை

இவ்வாறு உயர்திணை இகர, ஐகார, யகர, ரகரங்களின் முன்வந்த **வல்லினம்** இரு **வழியிலும் இயல்பாயின.**

3. கபிலன் + பரணன் = கபில பரணர் }
வடுகன் + நாதன் = வடுக நாதன் } உயர்
அரசன் + வள்ளல் = அரச வள்ளல் } திணை
குமரன் + கோட்டம் = குமரகோட்டம்
ஆசீவகர் + பள்ளி = ஆசீவகப்பள்ளி
நளன் + வெண்பா = நளவெண்பா
—உயர்திணையும் அஃறிணையும்.

இவ்வாறு உயர்திணைப் பெயர்கள், சில உயர் திணைப் பெயர்களோடும் அஃறிணைப் பெயர்களோடும் சேர்கையில் தமக்கேற்றவாறு விகாரமடையும்.

2. உயிரீற்றில் இயல்பாக நிற்பவை

1. நம்பியா + கொண்டான் = நம்பியாகொண்டான் ?
உண்கா + கொற்ற = உண்காகொற்ற
தம்பீ + கொடு = தம்பீ கொடு

இவ்வாறு யா என்னும் வினாப்பெயர் முன்னும், உயிரீறு ஆகிய விளிப்பெயர்கள் முன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாகும்.

2. (1) உண்ணிய + கொண்டான் = உண்ணிய கொண்டான்
(2) உண்ட + கண்ணன் = உண்ட கண்ணன்
(3) வந்தன + குதிரைகள் = வந்தன குதிரைகள்
(4) தன + கைகள் = தனகைகள்
(5) பல + குதிரைகள் = பல குதிரைகள்
பல + செய்தான் = பல செய்தான்
(6) அம்ம + கண்ண = அம்மகண்ண

இவ்வாறு (1) அகரத்தை ஈற்றிலேயுடைய

'செய்யிய' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தின் முன்னும், (2) பலவகைப் பெயரெச்சங்கள் முன்னும், (3) வினைமுற்று முன்னும், (4) ஆறும் வேற்றுமை உருபின் முன்னும், (5) அஃறிணைப் பன்மைக்கு முன்னும், (6) 'அம்ம' என்னும் இடைச்சொல்லுக்கு முன்னும் வரும் **க, ச, த, ப இயல்பாகும்** என்பது மேலே காட்டப்பெற்ற உதாரணங்களால் தெரிகிறது.

3. "ஆவாழி அந்தணர் **வாழி**"—'வாழிய' என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்றினது ஈற்று உயிர் மெய் குறைந்து, இகர ஈறாய் நின்றாலும் **வல்லினம்** (க, ச, த, ப) **இயல்பாகும்.**

4. ஆ + சிறிது = ஆசிறிது
மா + பெரிது = மாபெரிது
கேண்மியா + கண்ணா = கேண்மியா கண்ணா
உண்ணா + குதிரைகள் = உண்ணா குதிரைகள்

இவ்வுதாரணங்களால், ஆ, மா, மியா, ஆகார ஈற்று அஃறிணைப் பன்மை எதிர்மறை வினைமுற்று என்பவற்றின் முன்வரும் **வல்லினம் மிகா** என்பது தெரிகிறது.

5. **நாளன்றி**—இதிலுள்ள 'அன்றி' என்னும் சொல்லில் உள்ள ஈற்று இகரம் செய்யுளில் உகார மாயின், 'அன்று' எனவரும். அப்போது அதன் முன்வரும் **வல்லினம் மிகா.**

"**நாளன்று** போகி" என மிகாமல் வரும்.

6. (1) வரதனொடு + சென்றான் = வரதனொடு சென்றான்

(2) வரதனது + தலை = வரதனது தலை
(3) ஏழு + கை = ஏழுகை
(4) அறு + தலை = அறுதலை
(5) அடு + களிறு = அடுகளிறு
(6) அது + சிறிது = அது சிறிது

இவ்வாறு (1) முற்றியலுகர ஈற்று மூன்றும் வேற்றுமை 'ஒடு' உருபு, (2) ஆறும் வேற்றுமை 'அது' உருபு, (3) இயல்பாய் வரும் எண்ணுப் பெயர், (4) விகாரமாய் வரும் எண்ணுப் பெயர், (5) வினைத்தொகை, (6) சுட்டு இவற்றின் முன்வரும் **வல்லினம் இயல்பாம்.**

7. (1) நாகு + கடிது = நாகுகடிது
(2) எஃகு + சிறிது = எஃகுசிறிது
(3) வரகு + பெரிது = வரகுபெரிது
(4) குரங்கு + தீது = குரங்குதீது
(5) தெள்கு + கடிது = தெள்குகடிது

இவ்வாறு வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் ஒழிந்த ஏனைய (1) நெடிற்றொடர், (2) ஆய்தத்தொடர், (3) உயிர்த்தொடர், (4) மென்றொடர், (5) இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரங்கட்கு முன்வரும் வல்லினம் **அல்வழியில் இயல்பாகும்.**

8. (1) தெள்கு + கடுமை = தெள்குகடுமை
(2) எஃகு + சிறுமை = எஃகுசிறுமை
(3) நாகு + தீமை = நாகுதீமை
(4) வரகு + கடுமை = வரகுகடுமை

என்று இவ்வாறு (1) இடைத்தொடர், (2) ஆய்தத் தொடர், (3) ஒற்று இடையில் மிகாத நெடிற்றொடர்,

(4) உயிர்த்தொடர் இவற்றின் முன்வரும் **வல்லினம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் மிகாமல் வரும்.**

9. (1) அவனே + கொண்டான் = அவனே கொண்டான் என 'ஏ'கார இடைச்சொல்லின் முன் வரும் **வல்லினம் இயல்பாகும்.**

(2) அவனோ + கொண்டான் = அவனோ கொண்டான் என 'ஓ'கார இடைச்சொல்லின் முன் வரும் **வல்லினம் இயல்பாகும்.**

பயிற்சி

1. அல்வழி, வேற்றுமை—இவற்றை விளக்குக.
2. 'வல்லினம் மிகா'—இங்கு 'வல்லினம்' என்பது சுட்டும் எழுத்துக்கள் யாவை?
3. பின்வருவனவற்றிற்குப் புணர்ச்சி விதி கூறுக:—
ஊரன் + சிறியன், கந்தன் + தலை, கபிலன் + பரணன், விடலை + கை, விடலை + பெரியன், நளன் + வெண்பா.
4. தம்பியாகொண்டான், தம்பீதா, உண்காபரந்தாமா—இவை எவ்விதி பற்றிப் புணர்ந்தன?
5. செய்யிய + பார்த்தான், உண்ட + பையன், வந்தன + கழுதைகள், என + பைகள், சில + பைகள், சில + செய்தான், அம்ம + கமலா—இவற்றைப் புணர்த்தி விதி கூறுக.
6. "ஆ, மா, மியா, ஆகார ஈற்று அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்று—இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் இயல்பாகும்."—இவ்விதிக்கு உதாரணங்கள் தருக.
7. கண்ணனோடு, கண்ணனது, ஆறு, அறு, கொல், அது—இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் என்ன ஆகும்? எடுத்துக் காட்டுக்களைத் தருக.
8. எவ்வெத்தொடர்க் குற்றியலுகரத்திற்கு முன்வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாகும்?
9. எவ்வெத்தொடர்க் குற்றியலுகரத்திற்கு முன்வரும் வல்லினம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் இயல்பாகும்?
10. ஏ, ஓ என்னும் இடைச்சொற்கள் முன்வரும் வல்லினம் என்ன ஆகும்? உதாரணங்கள் தருக.

V. யாப்பு

சென்ற வகுப்பில் அசை, சீர்களின் இலக்கணமும் வாய்பாடும் பற்றி அறிந்தீர்கள் அல்லவா ? இங்கு மேலும் யாப்பிலக்கணச் செய்திகள் சிலவற்றை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

1. சீர் பிரித்து வாய்பாடு கூறுதல்

(அ)

(1) முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
முயற்-சி திரு-வினை யாக்-கும் முயற்-றின்-மை
நிரை நேர் நிரை நிரை நேர் நேர் நிரை நேர் நேர்
புளி மா கருவிளம் தே மா புளி மாங் காய்

(2) இன்மை புகுத்தி விடும்
இன்-மை புகுத்-தி விடும்
நேர் நேர் நிரை நேர் நிரை
தே மா புளி மா மலர்

(ஆ)

(1) கண்மணீ திருவருளால் உனைக்காண்பேன்
கண்-மணீ திரு-வரு-ளால் உனைக்-காண்-பேன்
நேர் நிரை நிரை நிரை நேர் நிரை நேர் நேர்
கூ விளம் கரு விளங் காய் புளி மாங் காய்

(2) **மண்ணதனில் ஆக்குங்கால் மதிப்பரிதால்**
மண்-ணத-னில் ஆக்-குங்-கால் மதிப்-பரி-தால்
நேர் நிரை நேர் நேர் நேர் நேர் நிரை நிரை நேர்
கூ விளங் காய் தே மாங் காய் கரு விளங் காய்

இவ்வாறு சீர்களை அசைகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் வாய்பாடு கூற அறிதல் வேண்டும்.

2. தளை (இலக்கணமும் வகையும்)

இன்-மை புகுத்-தி
↓ ↓ ↓ ↓
நேர் நேர் நிரை நேர்
தே மா

ஒரு சீரின் ஈற்றசையும் வருசீரின் முதலசையும் பொருந்தும் பொருத்தமே **தளை** என்பது.

1. கந் - தா கா - யா
நேர் நேர் நேர் நேர்

இச்சீர்கள் இரண்டும் ஈரசைச்சீர்கள்; **இயற்சீர்கள்; ஆசிரிய வுரிச்சீர்கள்** எனப்படும். நிலைச் சீரின் ஈற்றசை நேர்; வருசீரின் முதலசையும் நேர். இவ்வாறு ஆசிரிய வுரிச்சீர்களில் '**நேர்-நேர்**' பொருந்துவது, **நேர் ஒன்றிய ஆசிரியத்தளை** எனப் பெயர் பெறும்.

2. இவ்-வணி அவ - னது
நேர் நிரை நிரை நிரை

இந்த இரண்டும் ஆசிரிய வுரிச்சீர்களே. இங்கு 'நிரை-நிரை' பொருந்துவது, **நிரை ஒன்றிய ஆசிரியத்தளை** எனப்படும். இவை பெரும்பாலும் ஆசிரியப்பாவில் வரும்.

3. (1) மேற்சொன்ன முறை மாறி, '**நிரை நேர்**', '**நேர் நிரை**' என இவ்வியற்சீர்கள் மாறிப் பொருந்துவதும் உண்டு.

அவ்-வணி எங் - கே
நேர் நிரை நேர் நேர் } '**விள**' முன் '**நேர்**'
கூ **விளம்**

(2) அண்-ணு அடி - யடா
நேர் நேர் நிரை நிரை } **'மா'** முன் **'நிரை'**
தே **மா**

இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவில் வருபவை. ஆதலால் இவை **'இயற்சீர் வெண்டளை'** எனப்படும்.

எனவே, ஈரசைச் சீர்களால் **(1) நேர் ஒன்றிய ஆசிரியத்தளை, (2) நிரை ஒன்றிய ஆசிரியத் தளை, (3) இயற்சீர் வெண்டளை** என்னும் **மூவகைத் தளைகள்** உண்டாதலை அறிக.

4. (1) மண்-ணத-னில் ஆ-குங்-கால்
நேர் நிரை நேர் நேர் நேர் நேர் } **'காய்'** முன் **'நேர்'**
கூ விளங் **காய்**

(2) மதிப்-பரி - தால் மன்- னனே
நிரை நிரை நேர் **நேர்** நிரை } **'காய்'** முன் **'நேர்'**.
கரு விளங் **காய்**

காய்ச்சீராகிய வெண்பாவுரிச்சீர் நேரசையோடு பொருந்துதல் ('காய்' முன் 'நேர்' வருதல்) **வெண்சீர் வெண்டளை** (வெண்பாவுக்கே பெரிதும் உரிய சீர்களால் அமைந்த—வெண்பாவுக்கே பெரிதும் உரிய தளை) எனப்படும்.

5. 'காய்ச்சீர்' எனப்படும் வெண்பாவுரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீரின் முதலசையோடு ஒன்றுவது **கலித்தளை** எனப்படும்.

6. 'கனி' என்று முடியும் வஞ்சியுரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீரின் முதலசையோடு ஒன்றுவது **ஒன்றிய வஞ்சித்தளை** எனப்படும்; வஞ்சியுரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீரின் முதலசையோடு ஒன்றாதது **ஒன்றா வஞ்சித்தளை** எனப் பெயர்பெறும்.

எனவே, தளை—(1) நேர் ஒன்றிய ஆசிரியத்தளை, (2) நிரை ஒன்றிய ஆசிரியத்தளை, (3) இயற்சீர் வெண்டளை, (4) வெண்சீர் வெண்டளை, (5) கலித்தளை, (6) நேர் ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, (7) நேர் ஒன்று வஞ்சித்தளை என ஏழு வகைப்படும் என்பதை அறியலாம்.

3. வெண்டளையின் இலக்கணம்

(1) இயற்சீர் வெண்டளை, (2) வெண்சீர் வெண்டளை என வெண்டளை இருவகைப்படும்.

(1) மா முன் நிரை
விள முன் நேர் } இயற்சீர் வெண்டளை.

(2) காய் முன் நேர்—வெண்சீர் வெண்டளை. இவை மேலே நன்கு விளக்கப்பட்டன.

4. வெண்பா வகையும் ஆசிரியப்பா வகையும்

(1) வெண்பா வகை

1. " எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு."

இப்பாடலில் இரண்டு அடிகள் உள. முதலடியில் நான்கு சீர்களும் இரண்டாம் அடியில் மூன்று சீர்களும் உள. இத்தகைய குறுகிய வடிவில் உள்ள பாவில் வெண்பாவுக்குரிய இயற்சீர் வெண்தளையும் வெண்சீர் வெண்டளையுமே உள்ளன. இது **குறள் வெண்பா** எனப்படும். திருக்குறளில் உள்ள எல்லாப் பாக்களும் குறள் வெண்பாக்களே.

2. " அறிந்தானை ஏத்தி அறிவாங் கறிந்து

சிறந்தார்க்குச் செல்வன் உரைப்ப—சிறந்தார்
சிறந்தமை ஆராய்ந்து கொண்டு.''

இவ்வாறு மூன்றடியால் வரும் வெண்பா **சிந்தியல் வெண்பா** எனப்படும்.

3. '' நன்றி ஒருவர்க்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்தருத லால்.''

இப்பாவில் நான்கு அடிகள் உள்ளன. முதல் மூன்று அடிகளில் நந்நான்கு சீர்கள் உள. கடைசியடி மூன்று சீர்களை உடையது; இரண்டாம் அடியில் மூன்றும் சீருக்கும் நான்காம் சீருக்கும் இடையில் கோடு இடப்பட்டுள்ளது. அஃதாவது, இரண்டாம் அடியில் 'தனிச்சொல்' வந்துள்ளது. இங்ஙனம் வரும் வெண்பா **நேரிசை வெண்பா** எனப்படும்.

4. '' துகடீர் பெருஞ்செல்வம் தோன்றியக்கால் [தொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வம்
சகடக்கால் போல வரும்.''

இதனில் 'தனிச்சொல்' இல்லை. இவ்வாறு வரும் வெண்பா **இன்னிசை வெண்பா** எனப் பெயர் பெறும். இவ்வெண்பா அடிதோறும் தனிச்சொல் பெற்றும் வரும்; இரண்டாம் அடியில் மட்டும் தனிச்சொல் பெற்று மூன்று விகற்பத்தால் வருதலும் உண்டு; *மூன்றும் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல்

* அடிதோறும் முதற்சீரில் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றுகவே வருதல் **ஒரு விகற்பம்**; முதல் இரண்டடிகளில் ஒரெழுத்து ஒன்றுகவும், பின்னிரண்டு அடிகளில் வேறோர் எழுத்து ஒன்றுகவும் வருதல் **இருவிகற்பம்** ; இரண்டடிகளில் முதற்சீரின் இரண்டாம்

வந்து, இருவிகற்பத்தால் முடிவது உண்டு. இவ்வாறு பலவாறு வந்து நேரிசை வெண்பாவிற் சிறிது வேறு பட்டு வருவது **இன்னிசை வெண்பா** என்பது.

5. " சோற்றுக்கா னீலஞ் செருவென்ற வேந்தன்
கூற்றுறழ் மொய்ம்பிற் பகழி பொருகயற் [வேல்
ரேற்றந் தொழில்வடிவு தம்முட் டடுமாற்றம்
வேற்றுமை யின்றியே யொத்தன மாவடர்
ஆற்றுக்கா லாட்டியர் கண்.

இப்பா நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா இவற்றுக்குரிய நான்கு அடியினும் மிக்கு வந்து வெண்பா இலக்கணம் பொருந்தப்பெற்றிருப்பதால், **பஃறொடை வெண்பா** எனப்படும். (பல்+தொடை =பஃறொடை.)

(2) ஆசிரியப்பா வகை

" பாரி பாரி என்றுபல வேத்தி
ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனு மல்லன்
மாரியும் உண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே."

இப்பாடலில் பெரும்பாலான சீர்கள் ஈரசைச் சீர்களாகிய அகவற் சீர்களே. இதில் அமைந்துள்ள ஓசை **அகவல் ஓசை**. ஈற்றுக்கு அயலடி மூன்று சீர்களை உடையதாயும், ஏனைய அடிகளெல்லாம் நாற்சீர்களைப் பெற்றும் வருவது **அகவற்பாவின்** பொது இலக்கணம்.

இப்பா (1) **நேரிசை ஆசிரியப்பா**, (2) **இணைக் குறள் ஆசிரியப்பா**, (3) **நிலை மண்டில ஆசி**

எழுத்து ஒன்றாகவும் பிற அடிகளில் வேறுபட்டும் வருதல் **மூவிகற்பம்** என்று சொல்லப்படும்.

ரியப்பா, (4) **அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா** என நான்கு வகைப்படும்.

1. " நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று
நீரினு மாரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கு நாடனொடு நட்பே."

இவ்வாறு ஈற்றுக்கு அயலடி மூன்று சீர்களால் வருவது **நேரிசை ஆசிரியப்பா** எனப்படும்.

2. " நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையும்
சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரும்
சாரனுடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே."

ஈற்றடியும் முதலடியும் நாற்சீர்களையுடையனவாய், இடைப்பட்ட அடிகள் குறளடி*களாகவும் சிந்தடிகளாகவும் வருதல் **இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா** எனப்படும்.

3. " வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார னுட! செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே."

---

* இரண்டு சீர்களைக் கொண்ட அடி குறளடி எனப்படும்.

மூன்று சீர்களைக் கொண்ட அடி சிந்தடி எனப்படும்.

நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அடி அளவடி அல்லது நேரடி எனப்படும்.

ஐந்து சீர்களைக் கொண்ட அடி நெடிலடி எனப்படும்.

ஆறும் அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களும் கொண்ட அடி கழி நெடிலடி எனப் பெயர் பெறும்.

இப்பாவில் எல்லா அடிகளும் நாற்சீர்களால் அளவு ஒத்து வந்தமையால், இது **நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா** எனப்படும்.

4. “ சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூரர மகளிர் ஆரணங் கினரே
வாரலை யெனினே யானஞ் சுவலே
சார னாட! நீவர லாறே.”

இது அடிதோறும் முதல், நடு, இறுதியாக உச்சரிக்க ஓசையும் பொருளும் பிழையாது வருவதால், **அடி மறி மண்டில ஆசிரியப்பா** எனப் பெயர் பெறும்.

5. ஆசிரிய விருத்தம்

ஆசிரியப்பாவுக்கு உரிய இலக்கணங்கள் பலவற்றையும் பெற்றதாய், அடிதோறும் ஐந்து சீர்களுக்கு மேற்பட்டதாய், நான்கு அடிகளிலே முடிவதாய் அமையும் செய்யுள் **ஆசிரிய விருத்தம்** எனப்படும்.

“ தேரழிந் தெடுத்த வில்லும் செங்கதிர் வாளு மின்றி
ஒருதவியும்பெ ருமல் ஒழிந்துயிர் அழிந்த மைந்தா
போரமர் உடற்றி நீயப் பொன்னக ரடைந்த போதுன்
பேரமர் ஆண்மை கேட்டுப் பிதாமகன் என்சொன்
னானே.”

இது ஆசிரிய விருத்தமாகும்.

பயிற்சி

1. “ அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு—தெரியிற்
கரிய வரைநிலையார் காய்ந்தாலென் செய்வார்
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு.”

(1) இப்பாவிலுள்ள சீர்களைப் பிரித்து வாய்பாடு கூறுக.
(2) இப்பாவிலுள்ள தளைகளைச் சுட்டுக.
(3) இப்பாடல் எவ்வகை வெண்பாவுக்கு மேற்கோள் ?

2. வெண்டளையின் இலக்கணம் யாது ? உதாரணம் தந்து விளக்குக.

3. வெண்பாவின் உட்பிரிவுகள் எவை ? ஒவ்வொன்றுக்கும் இலக்கணமும் உதாரணமும் தருக.

4. ஆசிரியப்பாவின் இலக்கணம் யாது ? அதன் வகை யாது ?

5. ஆசிரிய விருத்தத்தின் இலக்கணம் என்ன ? ஓர் உதாரணம் தந்து, ஆசிரிய விருத்தத்தின் இலக்கணத்தை விளக்குக.

VI. அணி

1. வேற்றுமையணி

'' சென்று செவியளக்குஞ் செம்மைவாய்ச் சிந்தையுள்
நின்றளவி லின்ப நிறைப்பவற்றுள்—ஒன்று [ளே
மலரிவருங் கூந்தலார் மாதர்நோக் கொன்று
மலரிவருங் கூத்தன்றன் வாக்கு.''

இச்செய்யுளில் முன் இரண்டு அடிகளால் வெளிப்படையாக இரு பொருள்களுக்கு ஒப்புமை கூறி, பின்பு, ஒன்று ' மாதர்நோக்கு,' ஒன்று ' கூத்தன்றன் வாக்கு ' என அவ்விரு பொருள்களுக்கும் வேறுபாடு கூறப்பட்டது. ஆதலால் இது **வேற்றுமையணி** எனப்படும்.

கூற்றினுலாவது, குறிப்பினுலாவது, ஒப்புடைய இரு பொருள்களை ஒரு பொருளாக வைத்து, அவற்றைத் தம்முள் வேற்றுமைபடச் சொல்வது **வேற்றுமையணி** எனப்படும்.

2. வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி

" அந்தவுரை மீண்டிவன்கேட் டாங்கவனை
நகைத்துரைப்பான் அரக்க ரேனும்
சிந்தனையில் விரகெண்ணார் செருமுகத்தில்
வஞ்சகமுஞ் செய்யார் ஐயா
வெந்திறல்கூர் துணைவருக்கு விடமருத்தார்
நிரைக்கழுவில் வீழச் செய்யார்
உந்துபுன லிடைப்புதையார் ஓரூரில்
இருப்பகற்றார் உரையும் தப்பார்.

" செழுந்தழல்வாழ் மனைக்கொளுவார் செய்ந்நன்றி
கொன்றறியார் தீங்கு பூணார்
அழுந்துமனத் தழுக்குறார் அச்சமுமற்
றருளின்றிப் பொய்ச்சூ தாடார்
கொழுந்தியரைத் துகிலுரியார் கொடுங்கானம்
அடைவித்துக் கொல்ல எண்ணார்
எழுந்தமரில் முதுகிடார் இவையெல்லாம்
அடிகளுக்கே ஏற்ப என்றான்."

இச்செய்யுட்கள், தன்னை அரக்கிமகன் என்று பழித்த துரியோதனனை நோக்கி, "அரக்கராயினும் துணைவருக்கு விடம் அருத்தார்.........

இவையெல்லாம் அடிகளுக்கே ஏற்ப" என்று வஞ்சகமாகப் புகழ்ந்து கூறியதாகப் பாடப்பட்டவை. எனவே, இவற்றில் **வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி** அமைந்துள்ளது காண்க.

3. நிரல்நிறையணி

"ஆடவர்கள் எவ்வா றகன்றெழிவார் வெஃகாவும்
பாடகமும் ஊரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமால்
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் இதுவன்றே
மன்றார் மதிற்கச்சி மாண்பு."

இப்பாடலில் வரும் வெஃகாவும் பாடகமும் ஊரகமும் காஞ்சி மாநகரிலுள்ள திருமாலின் திருப்பதிகள். இவற்றுள் திருமால் வெஃகாவில் கிடந்த திருக்கோலமாகவும், பாடகத்தில் இருந்த திருக்கோலமாகவும், ஊரகத்தில் நின்ற திருக்கோல மாகவும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இவற்றை இப் பாடலில் ஆசிரியர் நன்றாக அமைத்துள்ளார்; முதலில் மூன்று திருக்கோயில்களையும், பின்னர் முறையே பெருமாளின் மூன்று கோலங்களையும் கூறியுள்ளார். படிப்பவர் இவற்றை மாற்றி இயைத்துப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு சொல்லையும் பொருளையும் நிரலே நிறுத்தி நேரே பொருள் கொள்வது **நிரல் நிறையணி** எனப்படும்.

பயிற்சி

1. "அனைத்துலகுஞ் சூழ்போய் அரும்பொருள் கைக்கொண்டு
இனைத்தளவைத் தென்றற் கரிதாம்—பனிக்கடல்
மன்னவநின் சேனைபோன் மற்றது நீர்வடிவிற்
றென்னும் இதுவொன்றே வேறு."

இதில் அமைந்துள்ள வேற்றுமையணியை விளக்குக.

2. வஞ்சப் புகழ்ச்சியணியை உதாரணத்தால் விளக்கிக் காட்டுக.

3. நிரல்நிறையணிக்கு ஓர் உதாரணம் தருக.

VII. பொருள் இலக்கணம்

மனிதன் பெறத்தக்க அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பொருள்களின் இலக்கணத்தையும் விளக்கிக் கூறுவது **பொருள் இலக்கணம்** என்பது. அப்பொருள் **அகப்பொருள், புறப்பொருள்** என இருவகைப்படும்.

1. அகப்பொருள்

ஒருவனும் ஒருத்தியும் ஒருவரையொருவர் காதலித்து நடத்தும் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைப் பல படியாக விளக்கிக் கூறுவது **அகப்பொருள்** என்பது. காதற்செய்திகள் புறத்தே கூறலாகா நிலையில் அகத்தே அடங்கவேண்டுவன ஆதலின் ' அகப்பொருள் ' எனப் பெயர் பெற்றன. இதுபற்றிய இலக்கண நூல்கள் தமிழில் உண்டு.

பலர் அறியத் திருமணம் செய்துகொள்வதற்கு முன் தலைவன் தலைவியர் மேற்கொண்டு ஒழுகும் வாழ்க்கை **களவு வாழ்க்கை** என்றும், மணம் முடித்தபின் வாழும் வாழ்க்கை **கற்பு வாழ்க்கை** என்றும் கூறப்படும். இவைபற்றிய விவரங்களைக் கூறும் இயல் (பகுதி) முறையே **களவியல், கற்பியல்** எனப் பெயர் பெறும். ஒவ்வொரு வாழ்க்கையிலும் பல நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. அவ்வொவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் ஒரு **துறை** எனப் பெயர் பெறும். இத்தகைய துறைகள் ஏறத்தாழ நானூறு அகப்பொருள் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்விவரங்களைத் தொல்காப்பியம் களவியல், கற்பியல், பொருளியல் என்னும் இயல்களிலும், இறையனார் களவியல் நூலிலும் நம்பியகப்

பொருள் இலக்கணத்திலும், கோவை நூல்களிலும் சங்க நூல்களாகிய அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந் தொகை, ஐங்குறுநூறு முதலிய இலக்கிய நூல்களி லும் காணலாம்.

2. புறப்பொருள்

மனிதன் பெறத்தக்க நான்கு பேறுகளில் ‘இன்பம்’ ஒழிந்த அறம், பொருள், வீடு என்னும் மூன்றும் அனைவரும் அறியத்தக்க நிலையில் இருப் பவை. இவை அகவொழுக்கத்தைச் சார்ந்தவையல்ல; **புற** (வெளிப்படை) ஒழுக்கத்தைச் சேர்ந்தவை. ஆதலின் **புறப்பொருள்** எனப்பட்டன. அறம்பற்றிய விவரங்களும் பொருள்பற்றிய் செய்திகளும் வீடு பற்றிய விவரங்களும் இப்பகுதியில் விரிவாகப் பேசப் படும்.

புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, பத்துப்பாட்டில் பல பாடல்கள், நீதி நூல்கள், காவியங்கள் முதலியன **புறப்பொருள் இலக்கிய நூல்களாம்**.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தொல்காப்பியம், புறத்திணை இயல் முதலியன **புறப்பொருள் இலக் கண நூல்களாம்**. இப்பகுதியில் அரசனுடைய போர்ச் செயல்கள் ஏழு திணைகளாக வகுத்து, ஒவ் வொரு திணைக்கும் பல துறைகளை அமைத்து இலக்கண ஆசிரியர்கள் போர் விவரங்களை விரித்துக் கூறியுள்ளார்கள். அத்திணைகள் முறையே வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை, வாகை எனப் பெயர் பெறும். இவை பற்றிய விவரங் களனைத்தையும் மேற்சொல்லப்பட்ட பெரு நூல்களில் காணலாம்.

பயிற்சி

1. அகப்பொருள், புறப்பொருள் இவற்றின் பொருளை விளக்குக.

2. அகப்பொருளை விளக்கும் இலக்கண நூல்கள் எவை?

3. புறப்பொருளை விளக்கும் இலக்கிய நூல்கள் யாவை?

4. "அகம்-புறம் என்பவற்றில் நாற்பேறுகளும் அடங்கும்"—இக்கூற்றை விளக்கி வரைக.

5. போர் விவரங்களைக் கூறும் திணைகள் எவை?

6. களவு வாழ்க்கை, கற்பு வாழ்க்கை—இவற்றை விளக்குக.

3. தேர்வுக்குரிய வினாக்கள்

1. உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து, ஆய்த எழுத்து.—இவை பிறக்கும் இடங்கள் எவை?

2. உடனிலை மயக்கம், வேற்றுநிலை மயக்கம்—இவற்றை உதாரணத்தால் விளக்குக.

3. விளி ஏலாத பெயர்கள் எவை?

4. கமலம், பிள்ளை, முதலியார், இராமன், மக்கள்—இப்பெயர்கள் விளி ஏற்கும்போது அடையும் மாறுதல்களைக் குறிப்பிடுக.

5. ஆகுபெயர் என்பது யாது? உதாரணம் தருக.

6. தாமரை போன்ற முகம், அவனைச் சிதம்பரம் சிரிக்கிறது, தையான் வந்தான், வீட்டிற்கு நீலம் அடித்தாள், அவள் அவியல் தயாரித்தாள், மயில் வந்தாள், திருவாசகம் படித்தான், சேனாவரையர் கற்றான் (சேனாவரையர்—தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்), கார் விளைந்தது, இது கார் (காலம்)—இவற்றிலுள்ள ஆகு பெயர்கள் என்னென்ன ஆகு பெயர்கள் என்பதை விளக்குக.

7. 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டு வினை முற்று எவ்வெப் பால்களில் வரும்? உதாரணம் தேவை.

8. பொதுவினைகள் யாவை? வகைக்கு ஓர் உதாரணம் தருக.

9. 'எச்சத் திரிபு'—இதனை நன்கு விளக்கி, உதாரணம் தருக.

10. நானும் அவனும் வந்தோம், நீயும் அவனும் வந்தீர்கள், நீயும் நானும் அவனும் போனேம், நீங்களும் அவர்களும் போனீர்கள்—இவை எவ்வகை உளப்பாட்டுப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்?

11. இடைச்சொல் என்பது யாது?

12. **மன், என, தில்**—இவை எவ்வெப் பொருள் களில் வரும்? உதாரணம் வேண்டும்.

13. உரிச்சொல் என்பது யாது? உதாரணம் தேவை

14. **கெழு, மல்லல், கூர், கழி**—இவை எவ்வெப் பொருள்களில் வரும் என்பதை உதாரணத்தால் குறிப்பிடுக.

15. வாழைக்குட்டி, பசுக்குட்டி, முயல்கன்று, குரங்குக்கன்று—இவை மரபுச் சொற்களா? அல்ல வெனில், இவற்றுக்குரிய மரபுச் சொற்களை எழுதுக.

16. கால வழு அமைதி எவ்வெப் பொருள்களைக் கொண்டு பிறக்கும்?

17. மரபு வழு அமைதியை விளக்க ஏற்ற உதாரணம் தருக.

18. மீமிசை, சலசல, பாம்பு பாம்பு—இவை எவற்றிற்கு உதாரணங்கள்?

19. உபலட்சணத்தை ஏற்ற உதாரணத்தால் விளக்குக.

20. கபிலபரணர், நளவெண்பா, கண்ணன் சிறியன், சாத்திதீயள், நம்பிபெரியன், நம்பிதலை, நம்பியாகொண்டான்.—இவை எவ்வாறு புணர்ந்தன ?

21. " அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே யுலகு."

இப்பாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சீரையும் பிரித்து வாய்பாடு கூறுக.

22. தளை எத்தனை வகைப்படும் ? அவை யாவை?

23. இயற்சீர் வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை —இவற்றின் வாய்பாடுகள் யாவை ?

24. " கொய்தளிர்த் தண்டலைக் கூத்தப்
பெருஞ்சேந்தன்
வைகலு மேறும் வயக்களிறே—கைதொழுவல்
காலேக வண்ணனைக் கண்ணுரக் காணவெஞ்
சாலேகஞ் சார நட."

(1) இப்பாடலிலுள்ள சீர்களைப் பிரித்து வாய் பாடு கூறுக.

(2) இப்பாட்டிலுள்ள தளைகளைக் கூறுக.

25. வெண்பாவின் வகை யாவை ? ஏதேனும் ஒன்றுக்கு உதாரணம் தருக.

26. ஆசிரியப்பாவின் வகை எவை ? ஏதேனும் ஒன்றுக்கு உதாரணம் தருக.

27. (1) ஆசிரிய விருத்தத்திற்கு ஓர் உதாரணம் தருக.

(2) அவ்விருத்தத்தின் முதலடியிலுள்ள சீர் களைப் பிரித்து வாய்பாடு கூறுக.

28. வேற்றுமையணியை உதாரணத்தால் விளக்குக.

29. வஞ்சப்புகழ்ச்சியணியை விளக்கி வரைக.

30. நிரல்நிறையணி—இதனை ஏற்ற உதாரணத்தால் தெளிவுறுத்துக.

31. அகப்பொருள்—இதனை நன்கு விளக்குக.

32. (1) புறப்பொருள்—இதன் பெயர்க் காரணத்தைப் புலப்படுத்துக.

(2) பண்டைத் தமிழர் போர் நிகழ்ச்சிகளை எவ்வெத்திணைகளாகப் பிரித்தனர் ?

33. அகப்பொருளைக் குறிக்கும் நூல்கள் எவை ?

34. புறப்பொருளைக் குறிக்கும் நூல்கள் யாவை ?

ஆறும் படிவம்

I. எழுத்து

1. ஐகாரக் குறுக்கம் முதலியன

1. ஐகாரக் குறுக்கம்

சாதாரண **ஐகாரம்** இரண்டு மாத்திரை ஓசை உடையது. ஆனல் அது **ஐ**ப்பசி, வ**லை**யன், குவ**ளை** என மொழியின் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் வரும்போது, தனக்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள எழுத்துக்களின் தொடர்பால் தன் மாத்திரையில் **குறுகும்.** இந்தக் குறுக்கமே **ஐகாரக் குறுக்கம்** என்பது. இதன் மாத்திரை **ஒன்று.**

2. ஔகாரக் குறுக்கம்

தனி **ஔ**காரம் இரண்டு மாத்திரை ஓசையுடையது; ஆயின் '**மௌ**வல்' என மொழிக்கு முதலில் வரும்போது அடுத்துவரும் எழுத்தின் தொடர்பால் **ஒரு மாத்திரை அளவில்** குறுகி ஒலிக்கும். இது **ஔகாரக் குறுக்கம்** எனப்படும்.

3. மகரக் குறுக்கம்

(1) " மருளினும் எல்லாம் மருண்**ம்** "
(2) " தரு**ம்** வளவன் "

இவ்வாறு **ண், ன்** இவற்றில் ஒன்று நின்று தொடர்ந்திட அதன்முன் வரினும், (2) **வகரம்** வந்து தொடர்ந்திட அதன்மேல் நிற்பினும், **மகரம்** தன் அரை மாத்திரையில் குறுகிக் **கால் மாத்திரையள**வில் ஒலிக்கும். இது **மகரக் குறுக்கம்** எனப்படும்.

4. ஆய்தக் குறுக்கம்

இயல்பான ஆய்த எழுத்திற்கு மாத்திரை அரை. ஆனால் சில இடங்களில் ல், ள் ஈற்றுப் புணர்ச்சியினுல் (கல்+தீது=கஃறீது, முள்+தீது=முஃடீது என) வரும் ஆய்தம், தன் இரு பக்கத்திலுமுள்ள எழுத்துக்களின் தொடர்பால் தன் அரை மாத்திரையிற் குறுகிக் கால் மாத்திரையளவில் ஒலிக்கும். இஃது **ஆய்தக் குறுக்கம்** எனப்படும்.

2. எழுத்துக்களின் முயற்சிப் பிறப்பு

1. அ, ஆ—இவ்வுயிரெழுத்துக்கள் அங்காத்தலை உடையவாய்ப் பிறக்கும்.

2. இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ—இவ்வைந்தும் அங்காப்புடனே மேல்வரிசைப் பற்களை அடிநாவிளிம்பு பொருந்தப் பிறக்கும்.

3. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ—இவை ஐந்தும் இதழ் குவிதலால் பிறப்பன.

4. க, ங, ச, ஞ, ட, ண—இவற்றில் க, ங முதல்நா முதல் அண்ணத்தையும் (அண்ணம் - மேல்வாய்); ச, ஞ இரண்டும் இடைநா இடை அண்ணத்தையும்; ட, ண இரண்டும் நுனிநா நுனி அண்ணத்தையும் பொருந்தப் பிறக்கும்.

5. த, ந—அண் பல்லடியை நாநுனி பொருந்தப் பிறக்கும். (அண்பல் - மேல்வரிசைப் பல்)

6. ப, ம—மேல் இதழும் கீழ் இதழும் பொருந்தப் பிறக்கும்.

7. ய—அடிநா அடி அண்ணத்தைப் பொருந்தப் பிறக்கும்.

8. ர, ழ—அண்ணத்தை நுனிநா தடவப் பிறக்கும்.

9. ல—அண்பல் முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்றப் பிறக்கும்.

10. ள—அண்ணத்தை நாவிளிம்பு வீங்கி வருடப் பிறக்கும்.

11. வ—மேற்பல் கீழ் இதழைப் பொருந்தப் பிறக்கும்.

12. ற, ன—அண்ணத்தை நுனிநா மிகப் பொருந்தப் பிறக்கும்.

13. ஃ—ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடம் தலை ; முயற்சி அங்காத்தல்.

14. ஏனைய சார்பெழுத்துக்களின் இடமும் முயற்சியும் மேற்சொல்லப்பட்ட தம் முதலெழுத்துக் களோடு ஒப்பனவாய்ப் பிறக்கும்.

3. மெய்ம்மயக்கம்

சென்ற வகுப்பில் **உடனிலை மெய்ம்மயக்கம், வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்** என்பவை யாவை என அறிந்தீர்கள். இங்கு அவற்றைச் சிறிது விரிவாகக் காண்போம்.

1. வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்

1. தங்கண், தெவ்யாது - இவ்வாறு 'ங', முன்பு கவ்வும், 'வ' முன்பு யகரமும் மயங்கும். (மயங்கும் - சேரும்.)

2. கஞ்சன், கந்தன், உரிஞ்யாது, பொருந் யாது—இவ்வாறு ஞ, ந முன் அவற்றுக்கு இன மாகிய ச, த, ய மயங்கும்.

3. கட்கம், கட்சி, நுட்பம்.
கற்க, கற்கிறார், கற்ப.

இவ்வாறு **ட, ற** முன் **க, ச, ப** என்னும் மெய்கள் இணங்கி மயங்கும்.

4. (1) வண்டு, வெண்கலம், வெண்சோறு, வெண்ஞமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மண் யாது, மண் வலிது.

(2) புன்றலை, புன்கண், புன்செய், புன்ஞமலி, புன்பயிர், புன் மலர், பொன் யாது, பொன் வலிது.

இவ்வாறு **ண, ன** இரண்டும் தமக்கு இனமாகிய **ட, ற** என்பவற்றுடனும்; **க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வ** என்னும் ஏழு மெய்யுடனும் மயங்கும்.

5. கம்பன், கலம் யாது, கலம் வலிது—இவ்வாறு **ம**கர மெய்யின் முன்னர்ப் **ப, ய, வ** மயங்கும்.

6. (1) வேய், வேர், வீழ்+கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது.

(2) வேய்ங்குழல், ஆர்ங்கோடு, பாழ்ங்கிணறு.

இவ்வாறு **ய, ர, ழ** முன்பு **க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ங, ஞ** என்னும் பத்து மெய்யும் மயங்கும்.

7. வேல் கடிது, வாள் பெரிது, வாள் வலிது, வேல் யாது, என **ல், ள்** முன்பு வரும் **க, ச, ப, வ, ய** என்னும் ஐந்து மெய்யும் மயங்கும்.

2. உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்

1. (1) அங்ஙனம், அவ்வை, அஞ்ஞானம், அந்நீர், அட்டு, அற்றம், அன்னை, அண்ணம், அம்மை, அய்யம், அல்லி, அள்ளல்.

(2) அக்கு, அச்சு, அத்து, அப்பு என **ர, ழ** ஒழிந்த **ங, வ, ஞ, ந, ட, ற, ன, ண, ம, ய, ல, ள** என்னும் பன்னிரண்டு மெய்யும், உடனிலை மயக்கத்துக்கே உரிய **க, ச, த, ப** என்னும் நான்கும் தம்மில் தாம் உடன்நின்று மயங்கும்.

2. (1) வேய்க்குறை, வேர்க்குறை, வீழ்க்குறை.

(2) வேய்ங்குழல், ஆர்ங்கோடு, பாழ்ங்கிணறு.

(3) காய்ந்தனன், நேர்ந்தனன், வாழ்ந்தனன்.

ய, ர, ழ என்னும் மூன்று மெய்களும் **க, ச, த, ப, ங, ஞ, ந, ம** என்னும் எட்டு மெய்யெழுத்துக்களும் தனிமெய்யும் உயிர் ஊர்ந்த மெய்யுமாய் மயங்குவன அன்றி, ஈரொற்றாயும் மயங்குவனவாம்.

3. '**போலும்**' என்பது செய்யுளில் **போன்ம்** என வரும். அதாவது ல், **ன்** ஆகத் திரிந்தது; அதன் முன்வரும் **ம**கர ஒற்று முன்சொன்னவாறே குறுகி அதனுடன் ஈரொற்று உடனிலையாயிற்று.

இவ்வாறே **மருளும்** என்பது செய்யுளில் **மருண்ம்** என வரும். அதாவது **ள், ண்** ஆகத் திரிந்தது. அதன் முன்வரும் **ம**கர ஒற்று முன்சொன்னவாறே குறுகி அதனுடன் ஈரொற்று உடனிலையாயிற்று.

பயிற்சி

1. *ஐகாரக் குறுக்கம், ஔகாரக் குறுக்கம்—இவற்றை ஏற்ற உதாரணம் தந்து விளக்குக.*

2. *மகரக் குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம்—இவற்றைத் தெளிவுறுத்துக.*

3. *உயிர்க் குறில் ஐந்தும் எம்முயற்சியால் பிறக்கும்?*

4. உயிர் நெடில் ஏழின் முயற்சிப்பிறப்பினைக் குறிப்பிடுக.

5. உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்—இதனை உதாரணங்களால் விளக்குக.

6. வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம் என்பது யாது? உதாரணம் தருக.

7. ய, ர, ழ என்னும் ஒற்றுக்கள் எவ்வாறு மயங்கும்?

8. ண, ன இவற்றின் முன் மயங்குவன யாவை?

II. சொல்

1. ஓரெழுத்து ஒரு மொழி

கை—இது ஓர் எழுத்து; ஆயினும் ஒரு உறுப்பினை உணர்த்தும் (பொருளைத் தரும்) ஆற்றலை உடையது. இஃது இவ்வாறு ஓரெழுத்தாயினும், ஒரு பொருளைத் தரும் ஆற்றலை உடைமையின் **மொழி** என்று சொல்லப்படும்.

மொழி, சொல், பதம்—ஒரு பொருட் சொற்கள்.

இவ்வாறு வரும் ஓரெழுத்து மொழிகள் தமிழில் பலவுண்டு:

(1) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ
(2) மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ
(3) தா, தீ, தூ, தே, தை
(4) பா, பூ, பே, பை, போ
(5) நா, நீ, நே, நை, நோ
(6) கா, கூ, கை, கோ
(7) வா, வீ, வை, வௌ
(8) சா, சீ, சே, சோ
(9) யா, நொ, து.

இவை ஓர் எழுத்து ஒரு மொழிகள்.

2. இலக்கணை

" இசையா வொருபொருள் இல்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று ; வையத் தியற்கை "

என்று செயற்கை—இயற்கையாக இங்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஒரு பொருளின் இலக்**கணத்தை மற்றொரு பொருளுக்குத் தந்துரைப்பது இலக்கணை** எனப்படும்.

3. பெயர்ச்சொல்

(1) விளிவேற்றுமையில் அமையும் விகாரங்கள்

1. முதல் வேற்றுமை	எட்டாம் வேற்றுமை
(1) விடலை	விடலை—**ஐ** இயல்பாயிற்று.
விடலை	விடலையே—**ஏ** மிகுந்தது.
அன்னை	அன்னாய்—**ஐ, ஆய்** எனத் திரிந்தது.
அன்னை	அன்னா—**ஐ, ஆ** எனத் திரிந்தது.
(2) நாரை	நாரை—**ஐ** இயல்பாயிற்று.
நாரை	நாரையே—**ஏ** மிகுந்தது.
நாரை	நாராய்—**ஐ, ஆய்** எனத் திரிந்தது.

இவ்வாறு ஐகார ஈற்றுப் பொதுப் பெயர் இயல்பாகும் ; ஏகாரம் மிகப் பெறும் ; ஈற்று ஐ 'ஆய்' எனவும், ' ஆ ' எனவும் திரியும் ; ஐகார ஈற்று அஃறிணைப் பெயரும் இவ்விகாரங்களை அடையும்.

2. முதல் வேற்றுமை	எட்டாம் வேற்றுமை
(1) அம்பர் கிழான்	அம்பர்கிழாஅன்—அளபெடுத்தது.
(2) புலவர் தோழன்	புலவர் தோழ—ஈறு கெட்டது.
(3) நம்பன்	நம்பான்—ஈற்றயல் நீண்டது.

(4) இறைவன்	இறைவா—ஈறு கெட்டு, ஈற்றயல் நீண்டது.	
(5) அய்யன்	அய்யாவோ—ஈறு கெட்டு, ஈற்றயல் நீண்டு, ஓகாரம் மிகுந்தது.	
(6) ஐயன்	ஐயவோ—ஈறு கெட்டு, ஓகாரம் மிகுந்தது.	
(7) வாயிலான்	வாயிலாய்—இறுதி ன்—ய் ஆனது.	
(8) வாயிலான்	வாயிலாய் வாயிலோய் வாயிலோயே	இறுதி ன்—ய் ஆகி, ஈற்றயல் 'ஆ' 'ஓ' ஆகி, 'ஏ' மிகுந்தது.
(9) ஐயன்	ஐய ஐயே	ஈறு கெட்டு, அயல் 'அ' 'ஏ' ஆனது.

இவ்வாறு னகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் விளி வேற்றுமையில் பல மாறுதல்களை அடையும்.

3. முதல் வேற்றுமை	எட்டாம் வேற்றுமை
(1) வேள்	வேஎள்—அளபெடுத்தது.
(2) எல்லாள் (தோழி)	எல்லா—ஈறு கெட்டது.
(3) நமர்கள்	நமர்காள்—ஈற்றயல் நீண்டது.
(4) குழையாள்	குழையாய்—ள் - ய் ஆனது.
(5) அடிகள்	அடிகேள்—ஈற்றயல் அ—ஏ ஆயிற்று.

இவ்வாறு ளகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் விளி வேற்றுமையில் பல மாறுதல்களை அடையும்.

4. முதல் வேற்றுமை	எட்டாம் வேற்றுமை
(1) சிறார்	சிறுஅர்—அளபெடுத்தது.
(2) தெவ்வர்	தெவ்விர்—ஈற்றயல் அ—இ ஆயிற்று.
(3) வேந்தர்	வேந்தீர்—ஈற்றயல் அ—ஈ ஆயிற்று.
(4) மடவார்	மடவீர்—ஈற்றயல் ஆ—ஈ ஆயிற்று.
(5) சான்றார்	சான்றீர் சான்றீரே } ஈற்றயல் ஆ—ஈ ஆகி, ஏ ஏற்றது.
(6) நம்பியார்	நம்பியாரே நம்பீரே } ஈற்றில் ஏ மிகுந்தது; ஈற்றயல் யா கெட்டது; அதன் அயல் இ—ஈ என வந்தது.
(7) தமர்	தமரீர்—ஈற்றில் ஈர் பொருந்தியது.

இவ்வாறு ரகார ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் விளி வேற்றுமையில் பல மாறுதல்களை அடையும்.

5. முதல் வேற்றுமை	எட்டாம் வேற்றுமை
(1) மால்	மாஅல்—அளபெடுத்தது.
(2) தோன்றல்	தோன்றால்—ஈற்றயல் நீண்டது.

இவ்வாறு லகார ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் விளி வேற்றுமையில் சில மாறுதல்களைப் பெறும்.

6. முதல் வேற்றுமை	எட்டாம் வேற்றுமை
சேய்	சேஎய்—அளபெடுத்தது.

இவ்வாறு யகார ஈற்று உயர்திணைப் பெயர் விளி வேற்றுமையில் அளபெடுக்கும்.

7. முதல் வேற்றுமை	எட்டாம் வேற்றுமை
(1) அலவன் (நண்டு)	அலவ—ஈறு கெட்டது.

(2) அலவன் அலவா—ஈறு கெட்டு, ஈற்றயல் நீண்டது.

இவ்வாறு னகர ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்கள் விளி வேற்றுமையில் சில மாறுதல்களைப் பெறும்.

8. முதல் வேற்றுமை எட்டாம் வேற்றுமை

(1) சாத்தன் சாத்த—ஈறு கெட்டது.
(2) சாத்தன் சாத்தா—ஈறு கெட்டு, ஈற்றயல் நீண்டது.

இவ்வாறு னகர ஈற்று விரவுப் பெயர்கள் (உயர் திணையிலும் அஃறிணையிலும் கலந்து வரும் பெயர்கள்) விளி வேற்றுமையில் சில மாறுதல்களை அடையும்.

9. முதல் வேற்றுமை எட்டாம் வேற்றுமை

(1) முயல்	முயால்—	ஈற்றயல் நீண்டது	அஃறிணைப் பெயர்கள்.
(2) கிளிகள்	கிளிகாள்—	,,	
(3) மக்கள்	மக்காள்—	,,	விரவுப் பெயர்.

இவ்வாறு ல், ள் இவற்றை ஈற்றிலேயுடைய அஃறிணைப் பெயர்களும் விரவுப் பெயர்களும் எட்டாம் வேற்றுமையில் மேற்கண்டவாறு மாறுதல்களை அடையும்.

(2) ஐம்பால் பெயர் விகுதிகள்

1. ஆண்பால் பெயர்	விகுதி
(1) குழையன்	அன்
(2) குழையான்	ஆன்
(3) வடமன்	மன்

(4) கோமான்	மான்
(5) பிறன்	ன்

அன், ஆன், மன், மான், ன்—ஆண்பாற் பெயர் விகுதிகள்.

2. **பெண்பால் பெயர்**	**விகுதி**
(1) குழையள்	அள்
(2) குழையாள்	ஆள்
(3) பிறள்	ள்
(4) அரசி	இ

அள், ஆள், ள், இ—பெண்பால் பெயர் விகுதிகள்.

3. **பலர்பால் பெயர்**	**விகுதி**
(1) குழையர்	அர்
(2) குழையார்	ஆர்
(3) குருமார்	மார்
(4) குருமார்கள்	கள்
(5) பிறர்	ர்

அர், ஆர், மார், கள், ர்—பலர்பால் பெயர் விகுதிகள்.

4. **ஒன்றன்பால் பெயர்**	**விகுதி**
அது	து

து—ஒன்றன்பால் பெயர் விகுதி.

5. **பலவின்பால் பெயர்**	**விகுதி**
(1) நல்லன	அ
(2) நல்லவை	வை
(3) நாய்கள்	கள்

அ, வை, கள்—பலவின்பால் பெயர் விகுதிகள்.

4. வினைச்சொல்

(1) ஐம்பால் வினைமுற்றுக்கள்

1. ஆண்பால் வினைமுற்று	விகுதி
(1) நடந்தனன்	அன்
(2) நடந்தான்	ஆன்
2. பெண்பால் வினைமுற்று	விகுதி
(1) நடந்தனள்	அள்
(2) நடந்தாள்	ஆள்
3. பலர்பால் வினைமுற்றுக்கள்	விகுதி
(1) நடந்தனர்	அர்
(2) நடந்தார்	ஆர்
(3) சொல்லுப	ப
(4) பாடன்மார்	மார்
4. ஒன்றன்பால் வினைமுற்று	விகுதி
(1) நடந்தது	து
(2) கூவிற்று	று
(3) பொருட்டு ↓ (பொருளையுடையது)	டு
5. பலவின்பால் வினைமுற்று	விகுதி
(1) நடந்தன	அ (உடன்பாடு)
(2) நடவா	ஆ (எதிர்மறை)

(2) சினைவினை—முதல் வினை

சினை—உறுப்பு. சினைவினை—(கால்) ஒடிந்தது. முதல்—உடல் (உடலையுடைய மனிதன்)

முதல்வினை—(மனிதன்) வீழ்ந்தான்.

இவற்றால் சினைவினை வேறு, முதல்வினை வேறு என்பதை அறிக.

(1) கால் முறிந்து விழுந்தது.
↓ ↓
சினை சினைவினை

—சினைப்பெயர் சினைவினை கொண்டு முடிந்தது.

(2) **கால் ஒடிந்து விழுந்தான்**—இதில், கால்—சினை ; ஒடிந்து—சினைவினை ; விழுந்தான்—முதல் வினை.

இவ்வுதாரணத்திலிருந்து, சினைவினை சினையொடு முடிதலே அன்றி, முதலுடனும் முடியும் என்பது தெரிகிறது.

(3) ஆக்க வினை

ஆக்கவினை—ஆக்கத்தால் வரும் வினைச்சொல்.

(1) கண்ணன் **நல்லவனாயினான்.**

(2) கண்ணன் கல்வியால் **பெரியன்.**

இவ்வுதாரணங்களால், ஆக்கத்தால் வரும் வினைக் குறிப்புச் சொற்கள் ஆக்கச் சொல் இன்றி வாரா என்பது தெரிகிறது.

5. இடைச்சொல்

இடைச்சொல்லின் இலக்கணம் சென்ற வகுப்பில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டதன்றோ? அந்நினைவு கொண்டு, கீழ்வருவனவற்றைக் கவனிக்கவும்.

1. 'அந்தில்' என்னும் இடைச்சொல்

(1) "**அந்தில்** கழலினன் கச்சினன்."—அசை நிலை.

(2) "வருமே சேயிழை **அந்தில்**, கொழுநற் காணிய". (அந்தில்—அவ்விடம்)

இவ்வாறு **அந்தில்** என்னும் இடைச்சொல் **(1) அசைநிலை, (2) இடம்** என்னும் பொருள்களில் வரும்.

2. 'ஆங்கு' என்னும் இடைச்சொல்

(1) "**ஆங்கு**அத், திறனல்ல யாங்கழற"—அசை நிலை.

(2) "**ஆங்**காங் காயினும் ஆக"—இடம்.

இவ்வாறு **ஆங்கு** என்னும் இடைச்சொல் **(1) அசைநிலை, (2) இடம்** என்னும் பொருள்களில் வரும்.

3. 'மா' என்னும் இடைச்சொல்

"மாயக் கடவுட் குயர்கமா வலனே"

இவ்வாறு வியங்கோளில் வரும் **மா** என்னும் இடைச்சொல் அசைச் சொல்லாம்.

4. முன்னிலை அசைச்சொற்கள்

(1) "சிலையன் செழுந்தழையன் சென்**மியா** வென்றும்"—மியா.

(2) "தண்டுறை யூரயாங் கா**ணிக** வெனவே"—இக.

(3) "காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழி**மோ**?"—மோ.

(4) "சென்மதி பெரும"—மதி.

(5) "மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்செல் வலத்தை"—அத்தை.

(6) "வேய்நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை" —இத்தை.

(7) "காணியவா வாழிய மலைச்சாரல்"— வாழிய.

(8) "சிறிது தவிர்ந் தீக மாளநின் பரிசில ருய்ம் மார்"—மாள.

(9) "சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரே"—ஈ.

(10) "நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழ"—யாழ.

மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை, வாழிய, மாள, ஈ, யாழ—என்னும் பத்து இடைச் சொற்களும் முன்னிலை அசைச் சொற்கள் என்பது மேல் காட்டப்பட்ட உதாரணங்களிலிருந்து தெரி கின்றது.

பயிற்சி

1. ஓரெழுத் தொருமொழியை நன்கு விளக்கி, ஆறு உதா ரணங்கள் தருக.

2. உதாரணம் கொண்டு 'இலக்கணை'யை விளக்குக.

3. ஐகார ஈற்றுப் பொதுப்பெயரும் அஃறிணைப் பெயரும் விளிவேற்றுமையில் எம்மாறுதல்களை அடையும்? உதாரணம் தேவை.

4. ணகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் விளிவேற்றுமையில் அடையும் மாறுதல்களை உதாரணங்களால் தெளிவுறுத்துக.

5. னகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் விளிவேற்றுமை யில் அடையும் மாறுதல்கள் எவை?

6. ரகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் விளிவேற்றுமையில் எவ்வெம் மாறுதல்களை அடையும்? உதாரணம் வேண்டும்.

7. லகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் விளிவேற்றுமையில் அடையும் மாறுதல்களைக் குறிக்க.

8. னகர ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்களும் விரவுப் பெயர்களும் விளிவேற்றுமையில் அடையும் மாறுதல்கள் யாவை ?

9. ல, ள ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்களும் பொதுப் பெயர்களும் விளிவேற்றுமையில் பெறும் மாறுதல்களைக் கூறுக.

10. ஐம்பால் பெயர்களுக்குரிய விகுதிகளைப் பால் முறைப்படி எழுதுக.

11. கண்டான், நின்றான், படிக்கின்றாள், வருகின்றது, ஓடின, நகைத்தார், குழைத்தது, கூவின, ஓடுவாள், தூங்குவான் —இவற்றிலுள்ள ஐம்பால் வினைமுற்றுக்களை முறைப்படுத்தி எழுதுக.

12. கால் இற்று **விழுந்தது**, கால் இற்று **விழுந்தான்**.— இவ்விரு வினைகளையும் விளக்குக.

13. 'ஆக்கவினை' என்பது யாது? விளக்கி உதாரணம் தருக.

14. 'அந்தில்' என்னும் இடைச்சொல் எப்பொருள்களில் வரும் ?

15. 'ஆங்கு' என்னும் இடைச்சொல் எப்பொருள்களில் வரும் என்பதை உதாரணங்களால் விளக்குக.

16. முன்னிலை அசைச் சொற்கள் எவை? அவற்றுள் நான்கிற்கு உதாரணம் தருக.

III. பொது

1. இடைப் பிற வரல்

வரதன் வயிறார உண்டான், அறத்தை அழகு பெறச் செய்தான், வாளால் பகைவரை **மாய** வெட்டினான்.—இதில் **மாய** என்பது ஒன்றே இடையில் வந்த **பிற** சொல். இவ்வாறு ஒரு வாக்கியத்தில் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையில் பொருத்தமான ஒரு சொல்லோ, பல சொற்களோ வருதல் **இடைப் பிற வரல்** எனப்படும்.

2. வினு வகை

1. ஆசிரியன், "இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாது?" என்று கேட்பது **அறிவினு**. (அறிவினு - விடை அறிந்து கேட்கும் வினு).

2. மாணவன், "இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாது?" என்று கேட்பது **அறியா வினு** (அறியா வினு - விடை தெரியாமல் வினுவுவது).

3. "மரக்கட்டையோ ? மகனே?"—**ஐயவினு.**

4. "பொன் உளவோ ? மணி உளவோ?"—**கொளல் வினு.** (கொளல் வினு - வாங்கும் கருத்தோடு விடுக்கும் வினு).

5. "அழகனுக்கு ஆடை யில்லையோ?"—**கொடை வினு.** (கொடை வினு - கொடுக்கும் எண்ணத்தோடு விடுக்கும் வினு)

6. "கண்ணு, உண்டனையோ?"—**ஏவல் வினு.** (ஏவல் வினு - உண்ணவில்லை யெனின், 'சாப்பிடு' என ஏவுதல்). இவ்வாறு வினு அறுவகைப்படும்.

3. விடை வகை

விடை - பதில்.

1. "வஞ்சிக்கு வழி யாது?" என்ற கேள்விக்கு 'இது' எனல் **சுட்டு.**

2. "கண்ணு, இது செய்வாயோ?" என்ற கேள்விக்குச் 'செய்யேன்' எனல் **மறை.** (எதிர் மறை).

3. "கண்ணு, இது செய்வாயோ?" எனும் கேள்விக்குச் 'செய்வேன்' என்பது **நேர்.**

4. "கண்ணே, இது செய்வாயோ?" என்னும் கேள்விக்கு, "நீ செய்" என்பது ஏவல்.

5. மேல் தரப்பட்ட கேள்விக்கு, "செய்வேனே?" என்பது வினுதல்.

6. 'உடம்பு நொந்தது.'—உற்றது உரைத்தல்.

7. 'உடம்பு நோம்.'—உறுவது கூறல்.

8. 'மற்றையது செய்வேன்.'—இனமொழி.

இவ்வாறு விடை எட்டு வகைப்படும்.

4. அடைமொழி

1. ஒன்றனைச் சிறப்பிக்கவரும் மொழி அடைமொழி என்பது. இது பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறினை உணர்த்தி நிற்கும்.

(1) நெய்க்குடம்—பொருள் அடை.
(2) குள நெல்—இட ,,
(3) கார்த்திகை விளக்கு—கால ,,
(4) பூ மரம்—சினை ,,
(5) செந்தாமரை—குண ,,
(6) குறுங் கூலி—தொழில் ,,
↓
(குறுகல்)

'நெய்க்குடம்' என்பதற்குத் 'தயிர்க்குடம்' என்பது இனமாகும். இவ்வாறே மேலுள்ள ஒவ்வொன்றுக்கும் இனமுண்டு. இவ்வாறு வருவன 'இனமுள்ள அடைமொழிகள்' எனப்படும்.

2. இங்ஙனம் கூறப்பெற்ற அடைமொழிகள் இனத்தைத் தருதலோடு, அவ்விடத்திற்குப் பொருந்து

கோள் எனப்படும். அம்மி ஆழ, சுரை மிதப்ப என்று நாம் இயைத்துப் பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

3. நிரல் நிறைப் பொருள்கோள்

“ ஆடவர்கள் எவ்வா றகன்றொழிவார் வெஃகாவும்
பாடகமும் ஊரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமால்
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் இதுவன்றோ
மன்றார் மதிற்கச்சி மாண்பு.”

இச்செய்யுளில் வெஃகா முதலிய மூன்று கோவில்கள் ஒரு வரியிலும், அக்கோவில்களில் பெருமாள் இருக்கும் நிலைகள் மூன்று மற்றொரு வரியிலும் வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டினையும் இதற்கு இது பொருத்தம்—திருமால் வெஃகாவில் நின்றான், பாடகத்தில் இருந்தான், ஊரகத்தில் கிடந்தான்—என்று முறையே பொருள் கொள்ளுதல் **நிரல்நிறைப் பொருள்கோள்** எனப்படும்.

4. பூட்டுவிற் பொருள்கோள்

“ திறந்திடுமின் தீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறந்து படிற்பெரிதாம் ஏதம்—உறந்தையர்கோன்
தண்ணார மார்பிற் றமிழ்நர் பெருமானைக்
கண்ணாரக் காணக் கதவு.”

இப்பாடலில் முதலில் இருப்பது ‘ திறந்திடுமின் ’ என்பது ; இறுதியிலிருப்பது ‘ கதவு ’ என்பது. இவை இரண்டும் தம்முள் பொருள் நோக்கமுடையவை. இவை இவ்வாறு அமையும்படி வரும் பொருள்கோள் **பூட்டுவிற் பொருள்கோள்** எனப்படும்.

5. தாப்பிசைப் பொருள்கோள்

"உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணுத்தல் செய்யா தளறு."

இப்பாடலில் இடையில் நிற்கும் மொழியாகிய உயிர்நிலை என்பது, ஒழிந்த முதலிலும் கடையிலும் சென்று பொருளைக் கூடும். இத்தகைய பொருள் கோள் **தாப்பிசைப் பொருள்கோள்** எனப்படும்.

6. அளைமறி பாப்புப் பொருள்கோள்

"தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து
தண்டூன்றித் தளர்வார் தாமும்
சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து
நாற்கதியிற் சுழல்வார் தாமும்
மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த
வினையென்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து
நெறிமுன்னி முயலா தாரே."

இச்செய்யுளில் ஈற்றில் நின்ற சொல் செய்யுளின் முதலிலும் இடையிலும் சென்று பொருள் தருதலைக் காண்க. இவ்வாறு ஒரு செய்யுளின் ஈற்றில் நிற்கும் சொல் முதலிலும் இடையிலும் சென்று பொருள் கொள்ளுதல் **அளைமறி பாப்புப் பொருள்கோள்** எனப்படும்.

(அளைமறி பாப்பு - புற்றிலே சுருண்டு கிடக்கும் பாம்பு.)

7. கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்

"தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல்
வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி

அஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே
வங்கத்துச் சென்றார் வரின்.''

இப்பாடலில் 'வங்கத்துச் சென்றார் வரின், அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தல் (உடையேம்) மாமேனி மேல் தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட கோழி வெண்முட்டை உடைத்தன்ன பசலை தணிவாம்' எனக் கொண்டு கூட்டுக.

இவ்வாறு செய்யுள் அடிகள் பலவற்றிலும் உள்ள மொழிகளை எடுத்துப் பொருளுக்கு ஏற்ற இடத்தில் கூட்டும் பொருள்கோள் **கொண்டுகூட்டுப் பொருள் கோள்** எனப்படும்.

8. அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள்

(1) ''நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்
கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டும்
மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.''

இப்பாடலில், ''கொடுத்துத் தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்காலீண்டும், விடுக்கும் வினைபுலந்தக்கால் மிடுக்குற்றுப் பற்றினும் நில்லாது செல்வம், இஃதறி யார் நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பம் துடை யார்,'' என அடிகளை ஏற்றவிடங்களில் எடுத்துக் கூட்டவேண்டும்.

(2) ''மாறுக் காதலர் மலைமறந் தனரே
ஆறுக் கட்பனி வரலா னாவே
ஏறு மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே
கூறாய் தோழியான் வாழு மாறே.''

இப்பாடலில் ஏதேனும் ஒரு அடியை எடுத்து,

ஏதேனும் ஒரு இடத்தில் கூட்டி உச்சரித்துப் பாருங்கள். பொருளும் ஓசையும் வேறுபடுதலில்லை.

இவ்வாறு பொருளுக்கு ஏற்குமிடத்து எடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியினையுடையதும், ஏதேனும் ஒரு அடியை எடுத்து அச்செய்யுளில் முதல், இடை, ஈறுகளில் ஏதேனும் ஒரு இடத்தில் கூட்டினும், பொருளோடு ஓசைமாட்சியும், ஓசை ஒழியப் பொருள் மாட்சியும் வேறுபடாத அடியினையுடையதும் ஆகிய பொருள்கோள் **அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள்** எனப்படும்.

பயிற்சி

1. 'இடைப் பிற வரல்' என்பதை உதாரணத்தால் விளக்குக.
2. வினா வகை எத்துணைய? ஒவ்வொன்றுக்கும் எடுத்துக் காட்டுத் தருக.
3. விடை வகைகள் யாவை?
4. பொருள் முதலிய ஆறின் அடியாகப் பிறக்கும் அடைமொழிகளைக் கூறுக.
5. எட்டுவகைப் பொருள்கோள்கள் எவை?
6. பொருள்கோள்கள் எட்டனுள் எவையேனும் இரண்டினை விளக்கி உதாரணம் தருக.

IV. புணர்ச்சி

1. மெய்யீற்றில் இயல்பு புணர்ச்சி

(1) மண் + மீட்சி = மண்மீட்சி

பொன் + வன்மை = பொன்வன்மை

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் மெல்லினமும் இடையினமும் வர, **ண், ன்** இயல்பாயின.

(2) மண் + கடிது = மண்கடிது

மண் + நீண்டது = மண்நீண்டது

மண் + யாது = மண்யாது

உண்டான் + கண்ணன் = உண்டான்கண்ணன்

உண்டான் + வளவன் = உண்டான்வளவன்

அல்வழிப் புணர்ச்சியில் மூவின மெய்களும் வர, **ண், ன்** இயல்பாயின.

இவ்வுதாரணங்களால், (1) **ண், ன்** வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பாகும். (2) அல்வழிப் புணர்ச்சியில் மூவின மெய்களும் வந்தாலும் **இயல்பேயாகும்** என்பது தெரிகிறது.

அவ் + யாவை = அவ்யாவை

இவ் + யாவை = இவ்யாவை

உவ் + யாவை = உவ்யாவை

இவ்வுதாரணங்களால், (1) அவ், இவ், உவ் என்னும் அஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப் பெயர்களிலுள்ள ஈற்று வகரம், இடையினம் வர **இயல்பு ஆகும்** என்பது தெரிகிறது.

2. வினா—சுட்டுக்களின் புணர்ச்சி

1. (1) எ + அணி = எவ்வணி
எ + யானை = எவ்யானை } எகரவினா

(2) அ + அணி = அவ்வணி
அ + யானை = அவ்யானை } அகரச்சுட்டு

(3) இ + அணி = இவ்வணி
இ + யானை = இவ்யானை } இகரச்சுட்டு

(4) உ + அணி = உவ்வணி
உ + யானை = உவ்யானை } உகரச்சுட்டு

2. எ + குதிரை = எக்குதிரை
அ + நாடு = அந்நாடு
இ + வலை = இவ்வலை
உ + வீடு = உவ்வீடு } எகரவினா முச்சுட்டின் முன் மூவினம்

3. அ + இடை = ஆயிடை—செய்யுளில் சுட்டு நீண்டு யகரம் தோன்றியது.

மேல் உதாரணங்களை நோக்க, (1) 'எ' என்னும் வினைச்சொல் முன்னும், அ, இ, உ என்னும் சுட்டுக்களின் முன்னும் வருமொழி முதலில் உயிரும் யகரமும் வந்தால், வகரம் தோன்றும்; (2) பிற மெய்கள் வந்தால் வந்த அம்மெய்களே மிகும்; (3) செய்யுளில் சுட்டு நீண்டு இசைக்கும். அப்பொழுது யகரமும் இடையில் மிகும் என்பது தெரிகிறது.

4. அது + சிறிது = அதுசிறிது
இது + பெரிது = இதுபெரிது
அது + கண்டான் = அதுகண்டான்

இவ்வுதாரணங்களால், சுட்டுப் பெயர்களின் முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாகும் என்பது தெரிகிறது.

3. செய்யுளுக்கு ஏற்ற சிறப்பு விதிகள் சில

1. (1) குறுத்தாட் பூதம்—'குறுந்தாள்' என்பது 'குறுத்தாள்' என வந்தது **வலித்தல் விகாரம்.**

(2) தண்டையின் இனக்கிளி—'தட்டை' என்பது 'தண்டை' என மாறியது **மெலித்தல் விகாரம்.**

(3) "போத்தருர் புல்லறிவிஞர்."—'பொத்தருர்' என்பது 'போத்தருர்' என மாறியது **நீட்டல் விகாரம்.**

(4) "என்றேன் தியேன்."—'தீயேன்' என்பது 'தியேன்' என மாறியது **குறுக்கல் விகாரம்.**

(5) "நெல் விளையும்மே."—'விளையுமே' என்பது 'விளையும்மே' என மிகுந்தது **விரித்தல் விகாரம்.**

(6) சிறியிலை—'சிறிய இலை' என்பது 'சிறியிலை' என மாறியது **தொகுத்தல் விகாரம்.** மேற்சொல்லப்பட்டவை ஆறும் **செய்யுள் விகாரங்கள்.**

2. (1) **மரை** யிதழ்—'**தாமரை** யிதழ்'— முதற் குறை.

(2) ஓதி முதுபோத்து—ஓந்தி முதுபோத்து—இடைக்குறை.

(3) **நீலுண்** துகிலிகை—**நீலம்**— கடைக் குறை.

இம்மூன்றும் முன்னவை போலச் **செய்யுளுக்கே உரிய விகாரங்கள்.**

3. அ+இடை=ஆயிடை—செய்யுளில் சுட்டு நீண்டது; யகரமும் தோன்றியது.

4. கனா—இது செய்யுளில் குற்றெழுத்தை யடுத்த 'ஆ' என்னும் உயிர் குறுக, அக்குறுகலுடன் உகரம் பெற்றுக் 'கனவு' என்றாகும். சில இடங்களில் இம்மாறுதல்களில்லாமல் 'கனா' என்றே நிற்றலு முண்டு.

5. அது+அன்று=அதான்று—'அது' என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன் வரும் 'அன்று' என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று, செய்யுளில் முதல் நீளும் என்பது இவ்வுதாரணத்தால் தெரிகிறது.

4. இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

1. நின்+புறம் காப்ப = நிற்புறம் (ன்—ற் ஆனது)

இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் இயல் பாக உள்ள எழுத்து விகாரப்பட்டது.

2. மண்+சுமப்பாய்= 'மட் சுமப்பாய்' என வருவதற்குப் பதிலாக 'மண் சுமப்பாய்' என இயல் பாக நின்றது.

3. (1) மகனை+பெற்றாள்=மகனைப் பெற்றாள்—உருபு விரிந்தது.

(2) மகன் + பெற்றாள் = மகற் பெற்றாள்—உருபு தொக்கது.

உயர் திணையிடத்து ஐ உருபு விரிந்தும் தொக்கும் வரும்.

4. (1) பெண்ணை + பெற்றாள் = பெண்ணைப் பெற்றாள்—உருபு விரிந்தது.

(2) பெண் + பெற்றாள் = பெண் பெற்றாள்—உருபு தொக்கது.

பொதுப் பெயரிடத்து ஐ உருபு விரிந்தும் தொக்கும் வரும்.

பயிற்சி

1. அவ் + கடிய, இ + ஞானம், அவ் + யாறு, பொன் + தகடு, மண் + மீட்சி, மண் + கொடிது, பொன் + சிறிது, பொன் + யாது —இவற்றைப் புணர்த்தி விதி கூறுக.

2. கீழ்வருவனவற்றைப் புணர்த்தி விதி கூறுக:—
எ + அணி, அ + யானை, இ + குதிரை, அ + இடை, இது + சிறிது.

3. கீழ்வருவன எவ்வாறு புணர்ந்தன? விதி கூறுக:—
மகற்பெற்றாள், மட்சுமந்தாள், நிற்புறம் காப்ப, பெண்ணைப் பெற்றாள்.

4. செய்யுளுக்குரிய வலித்தல் முதலிய விகாரங்களை உதாரணம் கொண்டு விளக்குக.

V. யாப்பு

1. சீர் பிரித்துத் தளை கூறுதல்

நான்கு, ஐந்தாம் படிவங்களில் அசை, சீர், தளை இவற்றைப் பற்றி அறிந்தீர்கள் அல்லவா? சீர்கள் ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் எனப் பலவகைப்படும்.

முயற்சி	திருவினை
முயற்-சி	திரு-வினை
நிரை நேர்	நிரை நிரை
புளி மா	**கரு விளம்**

இவற்றுள் முயற்சி என்பது நிலைச்சீர்; திரு வினை என்பது வருசீர்; நிலைச்சீரின் ஈற்றசையும் வருசீரின் முதலசையும் தம்முள் பொருந்துவதே தளை என்பது. இத்தளை பல வகைப்படும்.

1. (1) மாமுன் நிரை, விளமுன் நேர் — இவை இயற்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(2) காய் முன் நேர்—இது வெண்சீர் வெண்டளை எனப்படும். இவை சிறப்பாக வெண்பாவுக்கே உரிய தளைகள்.

2. (1) ஈரசைச்சீரின் இறுதி அசை நேரசையாக இருந்து, வருசீரின் முதலசையும் நேரசையாக இருந்து பொருந்துதல் நேர் ஒன்றிய ஆசிரியத்தளை எனப்படும்.

(2) ஈரசைச்சீரின் இறுதி அசை நிரையசையாக இருந்து, வருசீரின் முதலசையும் நிரையசை

யாக இருந்து பொருந்துதல் **நிரை ஒன்றிய ஆசிரியத்தளை** எனப்படும்.

இவை யிரண்டும் ஆசிரியப்பாவுக்கே சிறப்பாக உரியவை.

3. காய்ச்சீரின் ஈற்றசை வருசீரின் முதலசை யோடு பொருந்தாதது **கலித்தளை** எனப்படும்.

4. (1) '**கனி**' என்று முடியும் வஞ்சியுரிச் சீரின் ஈற்றசை வருசீரின் முதலசையோடு பொருந்து தல் **ஒன்றிய வஞ்சித்தளை** எனப்படும்.

(2) மேற்சொன்னவாறு பொருந்தாதது **ஒன்ரு வஞ்சித்தளை** எனப்படும்.

இவ்விவரங்கள் ஐந்தாம் படிவத்திலேயே கூறப் பட்டுள்ளன. ஆயினும் நினைவுக்காக இங்கு மீண்டும் கூறப்பட்டன. இவற்றை நினைவிற் கொண்டு, பின் வரும் செய்யுட்களிலுள்ள சீர்களைப் பிரித்துத் தளை கூறத் தெரிதல் வேண்டும்.

" உள்ளங் குளிர வுரோமஞ் சிலிர்த்துரையும்
தள்ளவிழி நீரரும்பத் தன்மறந்தாள்—புள்ளலைக்கும்
தேந்தா மரைவயல்சூழ் தில்லைத் திருநடஞ்செய்
பூந்தா மரைதொழுத பொன்."

இச்செய்யுளைக் கீழ்வருமாறு அடி அடியாக எழுதி, அசை பிரித்துத் தளை கூற வேண்டும்.

(1) (2) (3) (4)

(1) உள்ளங் குளிர வுரோமஞ் சிலிர்த்துரையும்
உள்-ளங் குளி-ர வுரோ-மஞ் சிலிர்த்-துரை-யும்
நேர் நேர் நிரை நேர் நிரை நேர் நிரை நிரை நேர்
தே மா புளி மா புளி மா கரு விளங் காய்

இயற்சீர் வெண்டளை இ. வெ. தளை இ. வெ. தளை

(1) (2) (3) (4)

(2)
தள்ளவிழி நீரரும்பத் தன்மறந்தாள்—புள்ளலைக்கும்
தள் - ளவி - ழி நீ - ரரும் - பத் தன்-மறந்-தாள் புள்-ளலைக்-கும்
நேர் நிரை நேர் நேர் நிரை நேர் நேர் நிரை நேர் நேர் நிரை நேர்
கூ விளங்காய் கூ விளங்காய் கூ விளங்காய் கூ விளங்காய்

வெண்சீர் வெண்டளை வெ. வெ. தளை வெ. வெ. தளை வெ. வெ. தளை

(1) (2) (3) (4)

(3) தேந்தா மரைவயல்சூழ் தில்லைத் திருநடஞ்செய்
தேந்-தா மரை-வயல்-சூழ் தில்-லைத் திரு-நடஞ்-செய்
நேர் நேர் நிரை நிரை நேர் நேர் நேர் நிரை நிரை நேர்
தே மா கரு விளங்காய் தே மா கரு விளங்காய்

வெ.வெ.தளை இ.வெ.தளை வெ.வெ.தளை இ.வெ.தளை

(1) (2) (3)

(4) பூந்தா மரைதொழுத பொன்
பூந்-தா மரை-தொழு-த பொன்
நேர் நேர் நிரை நிரை நேர் நேர்
தே மா கரு விளங் காய் 'நாள்'

வெ. வெ. தளை இ. வெ. தளை வெ. வெ. தளை

இவ்வெண்பா **'நாள்'** என்னும் வாய்பாட்டால் முடிந்தது.

இவ்வாறு உங்கள் பாடநூற் செய்யுட்பகுதியில் உள்ள வெண்பா முதலிய நால்வகைப் பாக்களிலும் இருக்கும் சீர்களைப் பிரித்துத் தளைகூறப் பழகுதல் வேண்டும்.

2. எதுகை—மோனை வகைகள்

1. எதுகை

" கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்ருள் தொழாஅ ரெனின் ".

முதலடியில் முதற்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும் இரண்டாம் அடியில் முதற்சீரின் இரண்டாம் எழுத்தும் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **எதுகைத் தொடை** எனப்படும்.

2. மோனை

" **கடுங்கை வயலுழவர் காலைத் தடிய** "

இவ்வாறு ஓரடியிலுள்ள சீர்களில் ஏதேனும் இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட சீர்களின் முதல் எழுத்து ஒன்றிவருதல் **மோனைத் தொடை** எனப்படும்.

இவ்வெதுகை, மோனைகள் பல வகைப்படும். அவற்றைக் கீழே காண்க :

1. எதுகை வகை

(1)

" வடியேர்கண் ணீர்மல்க வான்பொருட்கட் சென்ருர்
கடியார் கனங்குழாய் காணுர்கொல் காட்டில்

இடியின் முழக்கஞ்சி யீர்ங்கவுள் வேழம்
பிடியின் புறத்தசைத்த கை".

இவ்வாறு அடிதோறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுத்தல் **அடி எதுகைத் தொடை** எனப்படும்.

(2) ஓரடியில் முதல் இரு சீர்களிலும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **இணையெதுகை** எனப்படும்.

(3) அடியின் முதற்சீரிலும் மூன்றும் சீரிலும் உள்ள இரண்டாம் எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **பொழிப்பு எதுகை** எனப்படும்.

(4) அடியின் முதற்சீரிலும் இறுதிச் சீரிலும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **ஒரூஉ எதுகை** எனப்படும்.

(5) அடியின் முதல் மூன்று சீர்களிலும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **கூழை எதுகை** எனப்படும்.

(6) அடியின் இரண்டாம் சீர் ஒழிந்த ஏனைய மூன்று சீர்களிலும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **மேற்கதுவாய் எதுகை** எனப்படும்.

(7) அடியின் மூன்றும் சீர் ஒழிந்த மற்ற மூன்று சீர்களிலும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரல் **கீழ்க் கதுவாய் எதுகை** எனப்படும்.

(8) அடியின் நான்கு சீர்களிலும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுத்தல் **முற்று எதுகை** எனப்படும்.

2. மோனைத் தொடை வகை

மேற்சொன்னவாறே மோனைத் தொடையும் எட்டு வகைப்படும். அவற்றைக் கீழே காண்க :

(1) "**மா**வும் புள்ளும் வதிவயிற் படர
மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கம்பு
மாலை வந்த வாடை
மாயோள் இன்னுயிர்ப் புறத்தன்றே."

இவ்வாறு அடிதோறும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுத்தல் **அடிமோனை(த்தொடை)** எனப்படும்.

(2) அடியின் முதலிரண்டு சீர்களிலும் முதல் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **இணைமோனை** எனப்படும்.

(3) அடியின் முதற் சீரிலும் மூன்றும் சீரிலும் உள்ள முதல் எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **பொழிப்பு மோனை** எனப்படும்.

(4) அடியின் முதற் சீரிலும் இறுதிச் சீரிலும் முதல் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **ஒரூஉ மோனை** எனப்படும்.

(5) அடியின் முதல் மூன்று சீர்களிலும் முதல் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது **கூழை மோனை** எனப்படும்.

(6) அடியின் இரண்டாம் சீர் ஒழிந்த ஏனைய மூன்று சீர்களிலும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது **மேற்கதுவாய் மோனை** எனப்படும்.

(7) அடியின் மூன்றும் சீர் ஒழிந்த மற்ற மூன்று சீர்களிலும் முதல் எழுத்து ஒன்றிவரல் **கீழ்க் கதுவாய் மோனை** எனப்படும்.

(8) அடியின் நான்கு சீர்களிலும் முதல் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது முற்றுமோனை எனப்படும்.

3. கட்டளைக் கலித்துறை

" முற்றும் உணர்ந்த முதுக்குறை வாளர்க்கு முன்னி [யொன்று
பற்றும் வகையெவ ரேதெரிப் பாரவர் பண்பின்வழி
மற்றும் அறிந்து நடப்பதல் லால்வடி வேற்கரவா
எற்று மணித்திரை முந்நீர் முதிர்ந்த இருநிலத்தே."

இவ்வாறு கட்டளைக் கலித்துறை,

(1) ஐஞ்சீர் அடிகள் நான்கைப் பெற்றுவரும்;

(2) மாச்சீர், விளச்சீர் நேர்நடுவாகிய காய்ச் சீர்களை முதல் நான்கு சீர்களாகப் பெறும்; ஈற்றுச் சீர் நிறைநடுவாகிய காய்ச்சீரே பெறும்;

(3) முதல் நான்கு சீர்கள் வெண்தளை பெறும்.

(4) நான்காம் அடி ஈற்றில் ஏகாரம் பெறும்;

(5) நான்கடியும் ஒரே எதுகை (விகற்பம்) பெறும்.

(6) நேரசையை முதலாக உடைய அடிக்குள் ஒற்று நீக்கி 16 எழுத்துக்கள் இருக்கும்; நிரை அசையை முதலாக உடைய அடிக்குள் ஒற்று நீக்கி 17 எழுத்துக்கள் இருக்கும். இங்ஙனம் கட்டளை (அளவு) பெறலால் இக்கலித்துறைச் செய்யுள் **கட்டளைக் கலித்துறை** எனப்படும்.

4. பா இனங்களின் பொது இலக்கணம்

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்னும் நால்வகைப் பாக்களுக்கும் தனித்தனியே **துறை, தாழிசை, விருத்தம்** என்பன இனங்களாக உள்ளன. இம்மூன்றுமே **பா இனம்** என்பன. இவற்றின் பொது இலக்கணத்தைக் கீழே காண்க.

1. வெண்பா இனம்

1. “ ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை.”

இவ்வாறு தம்முள் அளவொத்த இரண்டு அடிகளையுடையதாய் விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஓசையும் உடையதாய் வருவது **வெண் செந்துறை** எனப் படும்.

2. (1) “ பிண்டியி னீழற் பெருமான் பிடர்த்தலை
மண்டலந் தோன்றுமால் வாழி யன்னாய்.”

இது செப்பலோசையிற் சிதைந்து வேற்றுத்தளை தட்டுக் குறள் வெண்பாவிற் சிதைந்து வந்தது. இது **குறள் தாழிசை** எனப்படும்.

(2) “ நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவு செய்யார்
அன்பு வேண்டு பவர்.”

இவ்வாறு மூன்றடியாய் ஈற்றடி வெண்பாவே போல முச்சீரடியால் முடிவது **வெண்டாழிசை** எனப்படும்.

" ஆவா வென்றே யஞ்சினர் ஆழ்ந்தார்–ஒருசாரார்
கூகூ வென்றே கூவிளி கொண்டார்–ஒருசாரார்
மாமா வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தார்–ஒருசாரார்
ஏகீர் நாய்கீ ரென்செய்து மென்றூர்–ஒருசாரார்."

இவ்வாறு மூன்றடியாலும் நான்கடியாலும் முற்றுப்பெற்று, அடிதோறும் ஒரு சொல்லைத் தனிச்சொல்லாகப் பெற்று வருவது **வெளி விருத்தம்** எனப்படும்.

2. ஆசிரியப்பா இனம்

1. " கொன்றூர்ந் தமைந்த குருமுகத் தெழினிறக்
குருதிக் கோட்டின விருந்தாட் பெருங்கைக்
குன்றுமென வன்றுமெனக்
குமுறு நின்றன கொடுந்தொழில் வேழம்."

இவ்வாறு நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து வருவது **ஆசிரியத் துறை** எனப்படும்.

2. " கன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவன்
இன்றுநம் மானுள் வருமேல் அவன்வாயிற்
கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி."

இவ்வாறு மூன்றடியாய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவது **ஆசிரியத் தாழிசை** எனப்படும்.

3. " பையர விழுங்கப் பட்ட
பசுங்கதிர் மதிய மொத்து
மெய்யெரி துயரின் மூழ்க
விதிர்விதிர்த் துருகி நையு

மையிருங் குழலி னுடன்
மைந்தனை வலையிற் சூழ்ந்து
கையரிக் கொண்டுங் காணாள்
காளையுங் காலிற் சென்றான்.''

இவ்வாறு ஆறு சீர்களை உடையதாயும் அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களை உடையதாயும் வரும் **அடிகள் நான்கு ஒத்து முடிவது ஆசிரிய விருத்தம்** எனப் படும். மேலே தரப்பட்ட விருத்தம் **அறுசீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்** எனப்படும்.

3. கலிப்பா இனம்

1. ''யானுந் தோழியும் ஆயமும் ஆடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்;
தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல்
கானும் புள்ளுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே.''

இவ்வாறு **ஐந்து சீர்களைக் கொண்ட நான்கு அடிகள் ஒத்து வருதல் கலித்துறை** எனப்படும்.

2. ''வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங்
கேள்வரும் போழ்தில் எழால்வாழி வெண்டிங்காள்!
கேள்வரும் போழ்தில் எழாலாய்க் குறுலியரோ
நீள்வரி நாகத் தெயிறே வாழி வெண்டிங்காள்!''

இவ்வாறு **ஈற்றடி மிகுந்து, ஏனைய அடிகள் மூன்றும் ஒத்துவருதல் கலித்தாழிசை** ஆகும்.

சில கலித்தாழிசைகள் ஈற்றடிக்கு ஏனைய அடி ஒவ்வாது வரவும் பெறும். இரண்டு அடியாய், ஈற்றடி மிக்கு, ஒரு பொருள்மேல் மூன்று அடுக்கி வரும் கலித்தாழிசையும் உண்டு.

3. "வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலின்
ஆய்தலின் ஒண்சுட ராழியி னுன்றமர்
வாய்தலி னின்றனர் வந்தென மன்னர்முன்
நீதலை சென்றுரை நீள்கடை காப்போய்."

இவ்வாறு அடிதோறும் நான்கு சீர்களையுடையதாய் நான்கு அடிகள் வருதல் கலி **விருத்தம்** எனப்படும்.

5. வஞ்சிப்பா இனம்

(1) "மைசிறந்தன மணிவரை
கைசிறந்தன காந்தளும்
பொய்சிறந்தனர் காதலர்
மெய்சிறந்திலர் விளங்கிழாய்!"

இவ்வாறு இரண்டு சீர்களைக் கொண்ட **அடிகள் நான்காய் ஒரு பொருள்மேல் ஒன்றாய் வருவது வஞ்சித்துறை.**

(2) இரு சீரடி நான்காய் ஒரு பொருள்மேல் மூன்று செய்யுட்கள் அடுக்கி வருதல் **வஞ்சித் தாழிசை** எனப்படும்.

(3) "சோலை யார்ந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்கணிவள் வாழுமே."

இவ்வாறு மூன்று சீர்களைக் கொண்ட **அடிகள் நான்கு வருதல் வஞ்சி விருத்தம் எனப்படும்.**

பயிற்சி

1. " உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்."

இப்பாட்டிலுள்ள சீர்களைப் பிரித்துத் தளை கூறுக.

2. " பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று."

இப்பாடலிலுள்ள எதுகை, மோனைகளைக் குறிப்பிடுக.

3. ஒரூஉ எதுகை, ஒரூஉ மோனை, கூழை எதுகை, கூழை மோனை—இவற்றுக்கு உதாரணங்கள் தருக.

4. " குமரன் நகைத்துக் குருத்தினில் குத்தினன் ", " விர வலராய் வாழ்வாரை வெல்வாய் ", " ஆயர்வா யேயறிவை ஆருயிரை ஈராவோ ?", " மகிழ்ந்திடுவார் முன்னர் மலரும் "— இவற்றில் வந்துள்ள பலவகை எதுகைகளையும் மோனைகளையும் எடுத்துக் காட்டுக.

5. கட்டளைக் கலித்துறையின் இலக்கணம் யாது ?

" தொழுதும் வணங்கியும் மாலயன் தேடிய சோதிசென்றாங்
கெழுதும் தமிழ்ப்பழ வாவணம் காட்டி எனக்குன்குடி
முழுதும் அடிமைவந் தாட்செய் எனப்பெற்ற வன்முரறே
னுழுது மலருநற் றுரெம் பிரானம்பி ஆரூரனே."

இப்பாடலில் கட்டளைக் கலித்துறையின் இலக்கணம் அமைந்துள்ளதை விளக்குக.

6. நான்கு பாக்களையும் சேர்ந்த தாழிசைகளின் இலக்கணத்தைக் கூறி, ஏதேனும் ஒரு தாழிசைக்கு உதாரணம் தருக.

7. " கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியிணை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே,"

இஃது எப்பாவின் துறைக்கு உதாரணம் ?

8. வஞ்சித்துறைக்கும் வஞ்சித்தாழிசைக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது ?

VI. அணி

1. பிறிது மொழிதல் அணி

“ உண்ணிலவு நீர்மைத்தாய் ஓவாப் பயன்சுரந்து
தண்ணளி தாங்கு மலர்முகத்துக்—கண்ணெகிழ்ந்து
நீங்க லரிய நிழலுடைத்தாய் நின்றெமக்கே
ஓங்கியதோர் சோலை யுளது.”

இச்செய்யுள் ஒரு வள்ளலுக்கும் ஒரு சோலைக்கும் பொருந்தும்படி அடையைப் பொதுவாக்கிப் பொருள் வேறுபட மொழியப்பட்டுள்ளது.

1. மனத்தில் நல்ல குணமுடையதாய், பலர்க்கும் உதவிசெய்து அருளுடையதாகிய விரிந்த முகத்தையும் கண்ணோட்டத்தையும் உடையதாய், பிரிதற்கரிய சாயலோடு கூடி நிற்பது என ஒரு வள்ளல்மீது ஏற்றிப் பொருள் உரைக்கலாம்.

2. நடு உண்டாகிய நீரை யுடையதாய், மாறாது பல வளங்களைக் கொடுத்து வண்டுகளைத் தாங்கிய குளிர்ந்த மலர்களை யுடையதாய், மதுச்சோர்ந்து நிழல் உடையதாய் ஓங்கி நிற்பது என ஒரு சோலைக்குப் பொருள் கூறலாம்.

இவ்வாறு கவி தான் கருதிய பொருளை மறைத்து, அதனை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வேறொன்றைச் சொல்லுதல் பிறிது மொழிதல் என்னும் அணி யாகும்.

2. கருத்துடை அடைகொளி அணி

“ தேவர்க்கு மரிய ளுகுந் தேவனே யன்ப ராவார்
யாவர்க்கு மெளிய ளுகு மீசனே வேந்த னுணைக்
காவற்செங் கோலார் சீற்றங் கடுகுமுன் கூலியாளாய்
ஏவற்செய் வாரைக் காணே னேழையே னினியென் செய்கேன்.”

இச்செய்யுளில், கூலியாள் கிடைக்கப் பெருத வந்தி என்ற கிழவி சிவபெருமானை வேண்டிக் கொள்வது கூறப்படுகிறது.

இச்செய்யுளில் நான்காவது அடியைக் கவனிக்க: வந்தி தன்னை ‘ஏழையேன்’ என்கிருள். இதனில், “தனக்ச்கு செல்வம் இருக்குமாளுல், அதனைக் கொண்டு எளிதில் ஒரு கூலியாளை வருவித்துக்கொள்ளலாம்; அச்செல்வம் இல்லாத காரணத்தால் அல்லவா துன்பப்பட வேண்டியுள்ளது” என்ற கருத்துப் பொதிந்துள்ளது காணப்படும். அதனுல் இது கருத்துடை அடைகொளி அணி எனப்படும்.

VII. பொருள் இலக்கணம்

ஐந்தாம் படிவத்தில் அகப்பொருள், புறப்பொருள் பற்றிய செய்திகள் சில கூறப்பட்டன அல்லவா? அவற்றை நினைவிற் கொண்டு, கீழ்வரும் விவரங்களைக் கவனியுங்கள்.

1. அகப்பொருள்

அகப்பொருள் இலக்கணத்தில் மூவகைப் பொருள்கள் கூறப்பட்டுள. அவை (1) **முதற்பொருள்,** (2) **கருப்பொருள்,** (3) **உரிப்பொருள்** என்பன. அவை பற்றிய சில விவரங்களை இங்குக் காண்க.

1. முதற்பொருள்

நிலமும் பொழுதும் முதற் பொருளென்று சொல்லப்படும்.

1. **நிலம்**—குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என **ஐவகைப்படும்.**

(1) **குறிஞ்சி**—மலையும் மலைசார்ந்த இடமும்

(2) **முல்லை**—காடும் காடுசார்ந்த இடமும்

(3) **பாலை**—முல்லையும் குறிஞ்சியும் திரிந்த பொட்டல் வெளி

(4) **மருதம்**—வயலும் வயல்சார்ந்த இடமும்

(5) **நெய்தல்**—கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும்

2. **பொழுது**—(1) பெரும்பொழுது, (2) சிறு பொழுது என இருவகைப்படும்.

(1) **பெரும்பொழுது** ஓராண்டிற்குரிய ஆறு பருவங்கள். அவை **கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி,**

இளவேனில், முதுவேனில். ஒவ்வொரு பெரும் பொழுதும் இரண்டு மாதகால அளவையுடையது.

(2) **சிறுபொழுது**—(1) **வைகறை**, (2) **காலை**, (3) **நண்பகல்**, (4) **எற்பாடு**, (5) **மாலை**, (6) **யாமம்** என ஆறு வகைப்படும்.

(1) **வைகறை** - விடியற்காலம்; (2) **நண்பகல்** - உச்சிப்பொழுது; (3) **எற்பாடு** - சூரியன் மறையும் பொழுது; (4) **மாலை** - நிசியின் முன்னும் ஏற்பாட்டின் பின்னுமுண்டாகிய காலம்; (5) **யாமம்** - இடையிரவு.

1. **கூதிர்**, **முன்பனி** என்னும் பெரும்பொழுதுகளும் **யாமம்** என்னும் சிறுபொழுதும் **குறிஞ்சித் திணைக்கு** உரிய பொழுதுகள்.

2. வேனில், **பின்பனி** என்னும் பெரும் பொழுதுகளும் **நண்பகல்** என்னும் சிறுபொழுதும் **பாலைத்திணைக்கு** உரியவை.

3. **கார்** காலமும் **மாலைக்** காலமும் **முல்லைத் திணைக்கு** உரிய பொழுதுகள்.

4. ஆறு பெரும்பொழுதுகளும் **விடியற்** கால மும் **மருதத்திற்கு** உரிய பொழுதுகள்.

5. ஆறு பெரும் பொழுதுகளும் **எற்பாடு** என்னும் சிறுபொழுதும் **நெய்தற்கு** உரிய பொழுதுகள்.

இவ்வாறு விரித்துரைக்கப்பட்ட ஐவகை நிலங் களும் பெரும்பொழுதுகள் ஆறும் சிறுபொழுதுகள் ஆறும் அகப்பொருள் இலக்கணத்தில் **முதற் பொருள்** என்று சொல்லப்படும்.

2. கருப்பொருள்

ஒவ்வொரு நிலத்திலும் உள்ள (1) தெய்வம், (2) உயர்ந்தவர், (3) தாழ்ந்தவர், (4) பறவை, (5) விலங்கு, (6) ஊர், (7) நீர், (8) பூ, (9) மரம், (10) உணவுப் பொருள்கள், (11) பறை, (12) யாழ், (13) பண், (14) தொழில் என்னும் 14 வகையின **கருப்பொருள்** எனப்படும்.

1. குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்

தெய்வம் - முருகன் ; **உயர்ந்தோர்** - பொருப்பன், சிலம்பன், வெற்பன், கொடிச்சி, குறத்தி ; **தாழ்ந்தோர்** - குறவர், கானவர், குறத்தியர் ; **பறவை** - கிளி, மயில் ; **விலங்கு** - புலி, கரடி, யானை, சிங்கம் ; **ஊர்** - சிறுகுடி ; **நீர்** - அருவி நீர், சுனை நீர் ; **பூ** - வேங்கைப் பூ, குறிஞ்சிப் பூ, காந்தட் பூ ; **மரம்** - சந்தனம், தேக்கு, அகில், அசோகு, நாகம், மூங்கில் ; **உணவு** - மலை நெல், மூங்கில் அரிசி, தினை ; **பறை** - தொண்டகப்பறை ; **யாழ்** - குறிஞ்சி யாழ் ; **பண்** - குறிஞ்சிப் பண் ; **தொழில்** - வெறியாடல், மலை நெல் விதைத்தல், தினை காத்தல், தேன் எடுத்தல், கிழங்கு அகழ்தல், அருவி நீராடல், சுனை நீராடல்.

2. பாலைக் கருப்பொருள்

தெய்வம் - துர்க்கை ; **உயர்ந்தோர்** - விடலை, காளை, மீளி, எயிற்றி ; **தாழ்ந்தோர்** - எயினர், எயிற்றியர், மறவர், மறத்தியர் ; **புள்** - புறு, பருந்து, எருவை, கழுகு ; **விலங்கு** - செந்நாய் ; **ஊர்** -

குறும்பு ; **நீர்** - நீரில்லாக் குழி, நீரில்லாக் கிணறு ; **பூ** - குராஅப்பூ, மராஅப்பூ ; **மரம்** - உழிஞை, பாலை, ஓமை, இருப்பை ; **உணவு** - வழிப்பறி பொருள், பதியிற் கவர்ந்த பொருள் ; **பறை** - துடி ; **யாழ்** - பாலையாழ் ; **பண்** - பஞ்சுரம் ; **தொழில்** - போர் செய்தல், பகற் சூறையாடுதல்.

3. முல்லைக் கருப்பொருள்

தெய்வம் - திருமால் ; **உயர்ந்தோர்** - குறும் பொறை நாடன், தோன்றல், மனைவி, கிழத்தி ; **தாழ்ந் தோர்** - இடையர், இடைச்சியர், ஆயர், ஆய்ச்சியர் ; **புள்** - காட்டுக் கோழி ; **விலங்கு** - மான், முயல் ; **ஊர்** - பாடி ; **நீர்** - குறுஞ்சுனை நீர், கான்யாற்று நீர்; **பூ** - குல்லைப் பூ, முல்லைப் பூ, தோன்றிப் பூ, பிடவம் பூ ; **மரம்** - கொன்றை, காயா, குருந்தம் ; **உணவு** - வரகு, சாமை, முதிரை ; **பறை** - ஏறங்கோட் பறை ; **யாழ்** - முல்லையாழ் ; **பண்** - சாதாரி ; **தொழில்** - சாமை விதைத்தல், வரகு விதைத்தல், அவற்றின் களை கட்டல், அவற்றை அரிதல், கடா விடுதல், கொன்றைக் குழலூதல், கால் நடைகளை மேய்த்தல், கொல்லேறு தழுவுதல், குரவைக் கூத்தாடல், கான்யாறுடல்.

4. மருதக் கருப்பொருள்

தெய்வம் - இந்திரன் ; **உயர்ந்தோர்** - ஊரன், மகிழ்நன், கிழத்தி, மனைவி ; **தாழ்ந்தோர்** - உழவர், உழத்தியர், கடையர், கடைசியர் ; **புள்** - வண் டானம், மகன்றில், நாரை, அன்னம், பெருநாரை, கம்புள், குருகு, தாரா ; **விலங்கு** - எருமை, நீர்நாய் ; **ஊர்** - பேரூர், மூதூர் ; **நீர்** - யாற்று நீர், கிணற்று

நீர், குளத்து நீர் ; **பூ** - தாமரைப் பூ, கழுநீர்ப் பூ, குவளைப் பூ ; **மரம்** - காஞ்சி, வஞ்சி, மருதம் ; **உணவு** - செந்நெலரிசி, வெண்ணெலரிசி ; **பறை** - நெல்லரி கிணை, மண முழவு ; **யாழ்** - மருதயாழ் ; **பண்** - மருதப்பண் ; **தொழில்** - விழாச் செய்தல், வயற்களை கட்டல், நெல்லரிதல், கடா விடுதல், குளங் குடைதல், புது நீராடல்.

5. நெய்தற் கருப்பொருள்

தெய்வம் - வருணன் ; **உயர்ந்தோர்** - சேர்ப்பன், புலம்பன், பரத்தி, நுளைச்சி ; **தாழ்ந்தோர்** - நுளையர், நுளைச்சியர், பரதர், பரத்தியர், அளவர், அளத்தியர் ; **புள்** - கடற்காகம் ; **விலங்கு** - சுறுமீன் ; **ஊர்** - பாக்கம், பட்டினம் ; **நீர்** - உவர்நீர்க்கேணி, கவர்நீர் ; **பூ** - நெய்தற்பூ, தாழம்பூ, முண்டகப்பூ, அடம்பம்பூ ; **மரம்** - கண்டல், புன்னை, ஞாழல் ; **உணவு** - மீன், மீனையும் உப்பையும் விற்றுப்பெற்ற பொருள்கள் ; **பறை** - மீன்கோட்பறை, நாவாய்ப் பம்பை ; **யாழ்** - விளரியாழ் ; **பண்** - செவ்வழிப்பண் ; **தொழில்** - மீன் பிடித்தல், உப்புண்டாக்கல், அவை விற்றல், மீனுணக்கல், அவற்றை உண்ணவரும் பறவைகளை ஒட்டுதல், கடலாடல்.

3. உரிப்பொருள்

மேற்சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும் உயிர்நாடியாக உரிமை பூண்டு நிற்கும் பொருள் **உரிப்பொருள்** எனப்படும்.

நிலம்	உரிப்பொருள்
1. குறிஞ்சி	புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும்
2. பாலை	பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்
3. முல்லை	இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும்
4. மருதம்	ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும்
5. நெய்தல்	புலம்பலும் புலம்பல் நிமித்தமும்

2. புறப்பொருள்

(திணைகள்—சுருக்கமாக)

பழந்தமிழர் போரிட்ட முறைகளைப் புலவர் **எட்டுத் திணைகளாக** வகுத்துள்ளனர். ஒவ்வொரு திணையிலும் பல **துறைகள்** கூறப்பட்டுள்ளன. அவ்வேழு திணைகளின் விவரங்களை ஒருவாறு ஈண்டுக் காண்க.

1. பகைவர் நாட்டின்மீது படையெடுக்க விரும்பும் வேற்றரசன் தன் வீரர்களை முதலில் ஏவி அந்நாட்டுக் கால்நடைகளைக் (படையெடுப்புப் போரில் அவை இறந்து படாமலிருக்க வேண்டுமென்னும் கருத்தால்) கைப்பற்றுவது வழக்கம். இது **வெட்சித் திணை** எனப்படும். இப்போருக்குரிய வீரர் **வெட்சிப் பூவைச்** சூடிக்கொள்ளுதல் மரபு.

2. கால்நடைகளைக் கைப்பற்ற வந்த வீரர்களை அந்நாட்டு வீரர்கள் எதிர்த்துப் போரிடலும், கால்நடைகளை மீட்டுக்கொண்டு வருதலும் **கரந்தைத் திணை** எனப்படும். இப்போருக்குரிய வீரர் **கரந்தைப் பூவைச்** சூடிக்கொள்ளுதல் மரபு.

3. ஓரரசன் தன் மாற்றான்மேல் படையெடுத்துப் போதல் **வஞ்சித்திணை** எனப்படும். அவனும்

அவன் வீரரும் **வஞ்சிப்பூவைச்** சூடிக்கொள்ளுதல் மரபு.

4. படையெடுத்து வந்த அரசனைப் படை யெடுக்கப்பட்ட அரசன் எதிர்த்தல் **காஞ்சித்திணை** எனப்படும். இப்போரில் ஈடுபட்டோர் **காஞ்சிப் பூவைச்** சூடுதல் மரபு.

5. அரசன் பகைவனது கோட்டைமதிலை வளைத்துப் போரிடலும், உள்நுழைய முயலுதலும் அம் முயற்சியில் போரிடலும் **உழிஞைத்திணை** எனப் படும். இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டோர் **உழிஞைப் பூவைச்** சூடுதல் மரபு.

6. முற்றுகையிடப்பட்ட அரசனும் வீரரும் முற்றுகையிட்டோருடன் கோட்டைக்குள்ளிருந்தே போர்புரிதல் **நொச்சித்திணை** எனப்படும். இப் போரில் ஈடுபட்ட வீரர் **நொச்சிப்பூவைச்** சூடுதல் மரபு.

7. இருதிறத்துப் படைகளும் பொருதல் **தும்பைத்திணை** எனப்படும். இதில் ஈடுபட்டவர் தும்பைப் பூவைச் சூடுதல் மரபு.

8. போரில் வெற்றிபெற்ற அரசனுடையதும் வீரரதுமாகிய வெற்றியைச் சிறப்பித்துப் பாராட்டுதல் **வாகைத்திணை** எனப்படும். வெற்றி கொண்டாடு வோர் **வாகைப்பூவை** அடையாளமாகச் சூடிக் கொள்ளுதல் மரபு.

நீங்கள் தொல்காப்பியப் **புறத்திணை** இயலி லும், **புறப்பொருள்** வெண்பாமாலை என்னும் நூலி லும் **இத்திணைகளைப்** பற்றிய விவரங்களையும் இவற் றின் உட்பிரிவுகளாகிய துறைகளைப் பற்றிய செய்தி களையும் நன்கறியலாம். அவற்றைப் படித்துப் பயன்

பெறுக; போர்ச்செயல்களுக்கும் இலக்கணம் வகுத்த நம் முன்னோரின் அறிவு ஆற்றல்களை எண்ணி மகிழ்க.

பயிற்சி

1. முதற்பொருள் என்பன யாவை? விளங்கக் கூறுக.
2. கருப்பொருள் என்பன இன்னவை எனக் கூறுக.
3. குறிஞ்சித் திணைக்குரிய கருப்பொருள்கள் எவை?
4. முல்லைத் திணைக்குரிய ,, யாவை?
5. ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய யாழ் எது? பண் எது?
6. ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய தெய்வம் யாது?
7. ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய உரிப்பொருள் யாது?
8. போருக்குரிய ஏழு திணைகள் எவை?
9. போர்த்திணைகளின் துணையைக்கொண்டு பண்டைக் காலப் போர் முறைகளை விளக்குக.
10. பாடாண்திணை—இதன் பொருள் யாது?

தேர்வுக்குரிய வினாக்கள்

1. ஐகாரக் குறுக்கம் என்பது யாது? உதாரணத்தால் விளக்குக.

2. தனி ஔகாரத்துக்கும், 'மௌவல்' என்பதிலுள்ள ஔகாரத்துக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை விளக்குக.

3. "மருளினும் எல்லாம் மருண்ம்"
"தரும் வளவன்"

இவற்றிலுள்ள மகரத்திற்கும் தனி மகரத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது?

4. ஆய்தக் குறுக்கம் என்பதனை நன்கு விளக்குக.

5. ஆ, ஊ, ஈ, க, த, ப, ய, ழ, ள, ல, ற—இவை எவ்வாறு பிறக்கும்?

6. ண, ன—இவை எவ்வெவ்வெழுத்துக்களோடு மயங்கும்?

7. உடனிலே மெய்ம்மயக்கம், வேற்று நிலே மெய்ம்மயக்கம்—இவற்றை உதாரணங்களுடன் விளக்குக.

8. ஓரெழுத்தொரு மொழி என்பது யாது? அவற்றுள் ஆறினைக் கூறிப் பொருள் கூறுக.

9. இலக்கணே என்பதனே உதாரணத்தால் தெளிவுறுத்துக.

10. ஐகார ஈற்றுப் பொதுப் பெயர் விளி வேற்றுமையில் அடையும் மாறுதல்களேக் கூறுக.

11. கீழ்வரும் முதல் வேற்றுமைப் பெயர்கள் விளிவேற்றுமையில் எவ்வாறு வரும் என்பதனே எழுதிக் காட்டுக :—

> நம்பன், ஐயன், வாயிலான், குழையாள், அடிகள், தமர், தோன்றல், சேய்.

12. கீழ்வரும் அஃறிணைப் பெயர்களும் விரவுப் பெயர்களும் விளிவேற்றுமையில் அடையும் மாறுதல் களேக் கூறுக :—

> அலவன், சாத்தன், கிளிகள், மக்கள்.

13. ஆண்பாற் பெயர் விகுதிகள் எவை?

14. அரசி, பிறர், நல்லன, நல்லவை—இவை எவ்வெப்பால் பெயர் விகுதிகள்?

15. பலர்பால் வினைமுற்றுக்கள் எவை?

16. ஒன்றன்பால் வினைமுற்றுக்கள் யாவை?

17. சினைவினை, முதல்வினை, ஆக்கவினை—இவற்றை உதாரணங்களால் தெளிவுறுத்துக.

18. அந்தில், ஆங்கு என்னும் இடைச்சொற்கள் எப்பொருள்களில் வரும்? உதாரணம் தருக.

19. முன்னிலை அசைச் சொற்கள் யாவை?

20. இடைப்பிறவரல் என்பதை நன்கு விளக்குக.

21. அறுவகை வினாக்கள் யாவை?

22. உடம்பு நொந்தது, உடம்பு நோகும், மற்றையது செய்வேன்—இவை எவ்வகை விடைகள்?

23. 'அடைமொழி' எவற்றை உணர்த்தி நிற்கும்? உதாரணம் தருக.

24. எண்வகைப் பொருள்கோள்கள் எவை? அவற்றுள் ஒன்றினை விளக்கி, உதாரணம் தருக.

25. 'ண்', 'ன்'–இவற்றின் முன் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் மூவின மெய்களும் வந்தால் எவ்வாறு புணரும்? உதாரணம் தருக.

26. கீழ்வருவனவற்றைப் புணர்த்தி விதி கூறுக:-
அவ் + கடிய, அவ் + யாவை, இ + யானை,
அ + இடை, அது + சிறிது, எ + யானை.

27. செய்யுள் விகாரங்கள் ஆறினையும் உதாரணம் தந்து விளக்குக.

28. மரையிதழ், ஓதிமுதுபோத்து, நீலுண்துகிலிகை—இவை எவற்றிற்கு உதாரணங்களாகத் தரப்பட்டன?

29. சேர்த்து விதி கூறுக:—நின் + புறம்காப்ப, மண் + சுமப்பாய், மகன் + பெற்றாள்.

30. ஒவ்வொரு பாவுக்கும் உரிய சீர் அல்லது சீர்கள் எவை?

31. " நாட்டந் தடுமாறச் செவ்வாய் நலந்திகழத்
தீட்டறிய பாவை திருமுகம்—காட்டுமால்
கெண்டைமீ தாட நறுஞ்சே யிதழ்கிளர
வண்டுசூழ் செந்தா மரை."

(1) இவ்வெண்பாவிலுள்ள சீர்களைப் பிரித்து வாய்பாடு கூறுக.

(2) இதில் அமைந்துள்ள தளைகளைச் சுட்டுக.

(3) நேரடிக்கும் சிந்தடிக்கும் இச்செய்யுளி லிருந்து உதாரணம் தருக.

32. எண்வகை எதுகைத் தொடைகளைக் கூறுக.

33. எண்வகை மோனைகளின் பெயர்களைக் கூறி, எவையேனும் இரண்டிற்கு உதாரணம் தருக.

34. கட்டளைக் கலித்துறையின் இலக்கணம் யாது ? செய்யுள் தந்து விளக்குக.

35. வெண்டாழிசை, ஆசிரியத்தாழிசை, கலித் தாழிசை—இவற்றின் இலக்கணம் கூறுக.

36. வெளிவிருத்தத்திற்கும் கலிவிருத்தத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது ?

37. பிறிதுமொழிதலணியை உதாரணத்தால் விளக்குக.

38. ஐவகை நிலங்களுக்குமுரிய பெரும்பொழுது கள், சிறுபொழுதுகளைக் கூறுக.

39. ஐவகை நிலங்களுக்குமுரிய ஊர், யாழ், பண், பறை யாவை ?

40. போருக்குரிய திணைகள் ஏழினை விளக்கி வரைக.

THE MADURAI TAMIL SANGAM
12402

ILAINJAR ILAKKANAM

(SPECIAL COURSE)

BOOK II

FOR

FORMS IV TO VI

BY

Dr. M. RAJAMANIKKAM, M.A., L.T., M.O.L. (PH.D.)

THE NATIONAL PUBLISHING CO.
6, KONDI CHETTY STREET, MADRAS-1

Copyright]

[*Re.* 1-4-0